

GÖZ YAŞI SÖZLƏRİ

*Bütöv Gürcüstan Müsəlmanları İdarəsi
İran İslam Respublikasının Gürcüstandakı
Səfirliyinin Mədəniyyət Mərkəzi*

Tbilisi 2018

GÖZ YAŞI SÖZLƏRİ

Hazırlayan: Elmar Mamedov

Bu kitabdakı Mərsiyə və Sinəzənlər
aşağıdakı kitablardan toplanmışdır:

Yüz sinəzən

Ustad Rəhim Münzəvi Ərdəbili

Təşnəlik camı

Hacı Fərhəng Xudayi Ərdəbili

Məhərrəmdən Ərbəinə Qədər

Hacı Vəliyullah Kəlami Zəncani

Beytul-əhzan naləsi

Hacı Davud Sadiqi Təbrizi

Mərsiyələr

Əbdül Hüseyn Axundzadə

Gürcüstan Müsəlmanları İdarəsi

Tbilisi 2018

İmam Zamana (əc) xitab

Yenə quruldu cəddinin əzası yəbnəl-Əsgəri!
Çəkildi ərşo-fərşidə qarası yəbnəl-Əsgəri!
Vuruldu zəngi təziyə yetib xəbər Peyğmbərə
Hüseyninin əzasıdır çəkildi qarə göylərə

Asıldı qanlı köynəyi fəraze-ərşe davərə
Qoyuldu göydə təziyə binası yəbnəl-Əsgəri!
Min üç yüz ildi ağlarıq yarasına dəva ola
Deyillər bir yarsası var ona çətin şəfa ola

Gərək sən zühuruna gecə-gündüz dua ola
Qalıb sən ürəkdəki yarası yəbnəl-Əsgəri!
Hər il qara geyəndə biz xülus-o etiqadilə
Bir iddeyi yəhudixülq baxır bizə inadilə

Nə fərqi vardı Şimrilə Übeydibni Ziyadilə
Vurar bizə o kəs ki dil yarası yəbnəl-Əsgəri!
Necə dayanmışan ağa sükutü helm o-səbridə
Gəlibdi tənə Şiələr kəməndi-zülmu-cəbridə

Qalıb Rübabın əlləri ürək başında qəbridə
Zühurun eylər arzu duası yəbnəl-Əsgəri!
Eşitmişik çox ağlarsan həmişə sən bu mətləbə
Sataşdı qızların gözü necə o qanlı mərkəbə

Fəğan əz-zəlimədən yetirdi rəmzi Zeynəbə
Ucaldı ərşə və Hüseyn sədası yəbnəl-Əsgəri!
Ucaltdı başdan əllərin o pakizad Heydəri
Qabaqda şəhriyare-qəm dalıyca düşdü ləşkəri

Görüb qara ləçəkləri əsibdi Şümrün əlləri
Salıbdı Şümri vəhşətə nidası yəbnəl-Əsgəri!
Çağırdı yəbnə-zaniyə əyuqtəlu rəcauna?
Ümidimizdi bu Hüseyin dayan eyvan xarab ola

Nə Zeynəb etdi vahimə nə Şümür qıldı etina
Qalıb arada kuyi-həqq fədası yəbnəl-Əsgəri!
Salıb təvan və tabdan Hüseyini şiddəti ətəş
Xiyam -o- qətligahidə iki imam edibdi qəş

Vücudi-höccətə görə xanım çox etdi keşməkeş
Əlindən öpdü Fatimə-anası yəbnəl-Əsgəri!
Görüb ki Şümür baxmadı sızıltıyla tərənnümə
Tutub zəbəski qan gözün çətin gələ tərəhhümə

Qaçıb əmiri-ləşkərin sorağına təzəllumə
Ki, bəlkə Şimrünün əsgilə cəfası yəbnəl-Əsgəri!
Yetişdi ibn Sədilə müqabil oldu rubəru
Dedi Hüseyini öldürür bu Şimri-şum fitnəsi

Müzayiqə gəl eyləmə üzündə olsa abiru
Məgər qoyardı başda Rey həvası yəbnəl-Əsgəri!
Buyurdu heç yadında var babam Əli xilafəti
Vuran zaman vücuduna hüdude şəri- zərbəti

Çıxıb yadından ey əcəb Hüseyinin vəsatəti
Deyib bu dərdə olmadı dəvası yəbnəl-Əsgəri!
Yetişdi onda bir nəfər şitabilə sərəsimə
Dilində əl-bəşarə və ürəkdə xovfu-vahimə

Əmir müjdə ver tapıb Hüseyinin əmri xatimə
Pozuldu onda əmmənin nüması yəbnəl-Əsgəri!
Xanım qayıtdı məqtələ dübarə qəsdi-qüribətə
Təvafi-nafi Kəbəyə fəziləti-ziyarətə

Öpüb kəsik boğazını gəlib kəməli-riqqətə
Təkan verib Mədinəyə bükası yəbnəl-Əsgəri!
Həmin Hüseyndi bu baba anam çəkərdi nazını
Sinəndə ayləşib sənə deyərdi hər niyazını

Həmin Hüseyndi görmüşəm öpəndə sən boğazını
Cavab gəldi Zeynəbə çox eyləmə fəğan bala
Gərək bu qan belə qala gələ o qan alan bala
Gətirdi şurə Zeynəbi bu söz çağırdı can bala
Hayandasən Hüseynimin balası yəbnəl-Əsgəri!

İmam Hüseynin (ə) vəsfi (cuşi)

Qundaq ilən ərşə zinətdir Hüseyin
Həşridə babi şəfaətdir Hüseyin
Sərvəri azad mərdani cahan
Milləti İrana izzətdir Hüseyin

Qəlbdə gizlin məhəbbətdir Hüseyin
Xəlqə misbahi hidayətdir Hüseyin
Mayeyi ənduh və möhnətdir Hüseyin
Payeyi ədl və şərəfətdir Hüseyin

Hər əməldə şərti səhhətdir Hüseyin
Rəmzi rəhmət, ruhi taətdir Hüseyin
Bəhri cud, əbri səxavətdir Hüseyin
Şahi iqlimi səadətdir Hüseyin

Mahi əflak fütüvvətdir Hüseyin
Meyveyi nəxli nübüvvətdir Hüseyin
Şireyi pistani ismətdir Hüseyin
Buyi ətri bağı cənnətdir Hüseyin

Cuyi nəhri şəhri qüdrətdir Hüseyin
Mərdi meydani şücaətdir Hüseyin
Fərdi divani fəsaətdir Hüseyin
Şeri porşur və lətafətdir Hüseyin

Nəsri mənsuri bəlağətdir Hüseyin
Tərhi bəzmi arayı möhnətdir Hüseyin
Şərhi ənduh və müsibətdir Hüseyin
Mehri rəxşani vilayətdir Hüseyin

Çöhri zibayi imamətdir Hüseyin
Şafeyi ruzi qiyamətdir Hüseyin
Dameyi üsyani ümmətdir Hüseyin
Ruzi məhşər Allah əmrilən yəqin
Mayeyi əfv və şəfaətdir Hüseyin

Şəhidlər sərvərinin (ə) mədhi (cuşi)

İlləti icadi Adəmdir Hüseyin
Pərdəli əsrara məhrəmdir Hüseyin
Eylədi sibqət Xəlilullahə
Çün zəbihullahi əzəmdir Hüseyin

Ruhi İsadən müqərrəmdir Hüseyin
Feyzbəxşi cani Məryəmdir Hüseyin
Elmi əsmadan müəllimdir Hüseyin
Hər yezidilən müsəlləmdir Hüseyin

Şahi məzlumi Məhərrəmdir Hüseyin
Şərqdən qərbə mükərrəmdir Hüseyin
Qəlbə bir sirri mübhəmdir Hüseyin
Həmdəmi dil sahibi dəmdir Hüseyin

Rəhbər və mövlayi aləmdir Hüseyin
Şəb çırağı bəzmi matəmdir Hüseyin
Əsgərə həmrəz və həmdəmdir Hüseyin
Əkbər oğluylan da bahəmdir Hüseyin

Riştəyi dürrü münəzzəmdir Hüseyin
Həbbəza ruhi mücəssəmdir Hüseyin
Mərhəbə cismi müsəmməmdir Hüseyin
Layiqi mirasi Xatəmdir Hüseyin

Zəxmi xəncər başda xürrəmdir Hüseyin
Ləxtə qanilə müəmməmdir Hüseyin
Gərçi bir mocaferinimdir Hüseyin
Misli Kosər eyni Zənzəmdir Hüseyin

Təşnəkam nəhri Əlqəmdir Hüseyin
Atəşin qəlbilə təvəmdir Hüseyin
Ağlaram çün munisim qəmdir Hüseyin
Yarana göz yaşı məlhəmdir Hüseyin

Yad edib qəlbində Əkbər yarəsin
Hər nə qədri ağlasam kəmdir, Hüseyin

Sinə vurmaq səadəti (cuşi)

Bu qarə köynək ilən ünvanımız Hüseyn
Bir iddə dərdiməndik dərmanımız Hüseyn

Hər qasidin səfası badi-səba olanmaz
Hər səngrizə almas, hər quş humə olanmaz

Hər təxtə parə minbər hər daş tələ olanmaz
Tək kağız və mürəkkəb müşkül-güşə olanmaz

Həlləli-müşkilat olanımız Hüseyn
Misbahı ruhi vicdan müşkəti rahi iman

Kəhfi əmani ümmət, rəmzi kilidi Quran
Qomı əcəmdə zi-şən mülki ərəbdə sultan

Damadi xanədani por iftixari Sasan
Ərəbə imtiyaz İranımız Hüseyn

Bu qəlbi sol tərəfdə xəlq eyləyibdi xaliq
Vursun sağ əllə sinə kimdir Hüseynə aşiq

Olmaz ona müvəffəq dəsti-çəpi-xəlaq,
Qəlbün tökülsə zəngi, rövşən olar həqaiq

Əlhəqq səfayi qəlb və imanımız Hüseyn
Bir az gərək döyülsün hər zəngdari ahən

Qəlbində zəngi vardır vur sinə eylə şivən
Ayineyi həqaiq olsun tərəz və rövşən

Ondan qəzavət eylə gör sünnü həqdi ya sən
Vallah sübuti-həqqə bürhanımız Hüseyn

Nisbət verirlər guya bir alimi cəlilə
Zəncanda yalvarırmış xəllaqi bibədilə

Ya, Rəbb vəbanı göndər Zəncandan Ərdəbilə
Eşqi Hüseyn olarda artıqdı bu dəlilə

Sinə vurub deyərlər dərmanımız Hüseyn dir
Əlan gəl Ərdəbilə ey alimi-girami

Diqqətlə eylə rəyət divarı, səqf və bami
Bax gör nələr görərsən İslamə ver səlami

Bəndə Hüseyn firuşəm, adım Hüseyn qulami
Əmalımız Yəzidi, unvanımız Hüseyn dir

Əhli İraqə bənzər hər kimdə var bu xislət
Zər bədrəsin görəndə eylər Yezidə beyət

Zərd oldu simu-zərdən axır gülü şəriət
Səsləndi nökrəni muzduru bi şərafət

Şəmşirizi itildin, mehmanımız Hüseyn dir
Hey əsləhə düzəltdi ahəngərani Kufə

Zəhrilə verdilər su sərnizə və süyufə
Min-min gəlir süvari mülhəq olur süfufə,

Qatil yığışdı yüz min bir seyyidi rəufə
Hökm oldu kim qətli ətşanımız Hüseyn dir

Gördü Həbibə Müslim bazaridə pərişan
Ərz etdi keyfə əsbəhtə ey piri əhli iman

Bir bax dedi Həbibî necə qocaltdı dövrən
Rəng və hənayə bir az var ehtiyacım əlan

Bu gün dəvayi dərdi hicranımız Hüseyn dir
Müslim dedi bəs onda yox lütf bu hənadə

Bir namə var ağamdan ol mənə həm iradə
Bu nisfi şəb geyin gəl, gizlin gedək cihadə

Yaxşı həna satırlar bazari Kərbəladə,
Biz bəndəqane-eşqik sultanımız Hüseyn dir

Hər kəs gəlib evində geydi səfər libasın
Andırdı bir dililə öz yaru-aşinasın

Ağlar qoyub dalıyca həsrətli əqrəbasın
Gördü Həbib əyalı başə salıb əbasın

Ağlar deyir ağamız, cananımız Hüseyn dir
Müddətədi mən ağamın hicrində əşkrizəm

Xişi-təbarə gərçə hörmətliyəm əzizəm
Zindanidir bu Kufə, amadəyi qorizəm,

Sən ol Hüseynə nökar, mən Zeynəbə kənizəm
Gənci nihani qəlbi viranəmiz Hüseyn dir

Hasil gəlib çıxıblar səhrayı-Kərbəlayə
Diqqətlə baxdılar bir cövləngəhi bəlayə

Bir yanda çəng, tar və tənbur əşqiyayə
Bir səmtidən ucalmış Quran səsi səmayə

Səsləndilər o sovti xoşxanımız Hüseyn dir
Verdi qərəz uzaqdan Quran səsi güvahi

Qəsd etdilər piyadə o ruyi-padişahi
Əbbasi namidarə görsəndi bir siyahi

Şərzə gedib Hüseynin şir büləndi-cahi
Səsləndi ey gələn dur mizanımız Hüseynidir

Olsaz əgər Hüseynçi, azadisiz xiyamə
Şayistəsiz göz üstə, çox izzu-ehtramə

Amma müxalif olsaz, mən istəyən imamə,
Şəmşiri eylə vurram başız gələr səlamə,

Gün rükni xəlqi kövni imkanımız Hüseynidir
Gördü Həbib uzün qol, kəskin qılıncı uryan

Səsləndi mən Həbibəm, ey şiri mərdi meydan
Əbbas sən də, mən də yalqız Hüseynə qurban

Gəldim bu ağ məhasin qanilə olsun əlvan
Nuhi nicat bəxş tufanimiz Hüseynidir

Qərq oldu qeyrətindən Əbbas göz yaşında
Bir söz dedi Həbibə ağlatdı yoldaşın da
Əmr eylədi üzəngi bağla əyir qaşında

Qorxar, bu xeymələrdə bir qız var üç yaşında
Hər ağlayanda qəlbi suzanımız Hüseynidir

Leylanın Əli Əkbəri (ə) oxşaması (sinəzən)

Ax o şəmşir oturan qaşına qurbanam Əli
Ay kimi parçalanan başına qurbanam Əli

Şakiyəm məst gözündən məni mədhiş aparır
Gözlərin nazilə hər başda ki, var huş aparır
Hamını dindirir amma məni xamuş aparır
Aşiqəm qəmzədə pərxaşına qurbanam Əli

Nə qədər cantək ananın qəhridə sərmayəsi var
Çıxaram birbaşa eşqin nə qədər payəsi var
Şakirəm mən yenə başımda oğul sayəsi var
Başıma sayə salan başına qurbanam Əli

Surətin surəsi misdaqidi şəqqul-qəməyə
Zəhmətim əqrəbi şəmşir veribdir hədəyə
Qəmə əqrəbdə düşüb kokəbi bəxtim xətərə
Nəzər eylə gözüne, qaşına qurbanam Əli

Demirəm heç ananam lütf elə əfsürdə diləm
Səni ətşan yola saldım o səbəbdən xəciləm
Məndə yoxdur o ləyaqət sənə qurban kəsiləm
Südəmər sevgili qardaşına qurbanam Əli

Toy günü açar oğlum bacı qardaşa əlin
Hara əlan yaza billəm fələkin bu əməlin
Nizədən göz yaşı tök cəm eləsin tazə gəlin
Qoy desin gözdəki şabaşına qurbanam Əli

Zülfünün hər teli min aşiqi zəncirə çəkib
Qaşların bigünah aşıqləri şəmşirə məkib
Yusifin hüsnünə hüsnün elə bil tirə çəkib
Hamı məbhutidi nəqqaşına qurbanam Əli

Gün şaxır yarənə hərçənd ki, zəhmətdi sənə
Qaşın üstə quru qan ləxtəsi zinətdi sənə
Taci yaqut ki, padaşi şəhadətdi sənə
Əcrinə, feyzinə, padaşına qurbanam Əli

Yuxu gəlmir gözümə gərçi bu yollarda bala
Səni rəyadə görəm bəlkə bu dərdim azala
Desin ey kaş anam başımı ağuşə ala
Deyərəm dildəki eykaşına qurbanam Əli

Kim görüb nizadə bir baş məhi tabəndə kimi
Tuta sağ-solunu zülfü siyah bəndə kimi
Deyə bikəs anası aşiqi şərməndə kimi
Saqılən soldakı fərraşına qurbanam Əli

Nizadə Qasim əmoğlun sənə çox gözələr ədəb
Dolanır neçə qədəm dalda o fərxündə həsəb
Həsəni xulq, Hüseyn xislət və Siddiqə nəsəb
Baədəb haşimi yoldaşına qurbanam Əli

Gəlinin həzrət Qasimin ayrılığında sözləri (sinəzən)

Hicrində beş-on gündü giriftaram əmoğlu
Fikr eylərəm illərdi ki, bimaram əmoğlu

Düşmənlərimiz silmədi qəlbindəki zəngi
Bazara çəkirlər bizi çün rumi -o- zəngi
Ruhum quşuna dil verib əzbəs dəvə zəngi
Birdir gecə-gündüz mənə bidarəm əmoğlu

Sən varsan əgər istəmirəm məqsədə çatmaq
Eşq əhlinə bir fənnidi çün vəqti yubatmaq
Bimar yanında məgər insafidi yatmaq
Mən nərgizi bimara pərəstaram əmoğlu

Axşam görürəm rəddi niqab eyelədi zülfün
Billəm ki, azan vaxtı səvab eyelədi zülfün
Birdən görüsən qəlbi kəbab eyelədi zülfün
Hacib ki, həsud oldu nədir çarəm əmoğlu

Söz yox ki, cıdadə uca yerdə dolanırsan
Bax bir ayağın altına hərdəm sənə qurban
Murə nəzər eylərdi o hişmətdə Süleyman
Nə sən mütəkəbbir, nə mən əğyaram əmoğlu

Bir toy ki, nə adında, nə qəndində dad oldu
Damad öz ərusiylə vida etdi yad oldu
Axər bu gəlinlik mənim üstümdə ad oldu
Harda söz açılsa yenə mən xaram əmoğlu

Toydan sora lazımdı gəlinlər gedə didə
Hədyə apara biləxəs əqvami cədidə
Gəldim odu bu Kufədə bazara xəridə
Əfsus əli boş daxili bazaram əmoğlu

Başın dalısınca edərəm teyyi mərahil
Dilsuxtə bir müştəriyəm aqıl və kamil
Versə yaralı başını can nəqdinə qatil
Vallah mən özüm xibrə xəridaram əmoğlu

Verrəm anana bu yaralı başını hədiyyə
Qatil bu təqazaya vəli rəhm edə hə diyə
Məqsud ələ gəlsin mənə aləm hələ nə diyə
Ölsəm də bu yolda yenə mən varam əmoğlu

Pərvanəni naqis bilirəm eşqidə düz söz
Tənha gecə aşiqdi gəzir gündüzü düz-düz
Yansa o yanar tək gecələr mən gecə-gündüz
Moşt olsa o, mən eşqidə xərvaram əmoğlu

Çıxmaz neçə gün tazə gəlin hicləsəradan
Bir kimsə üzün görsə ölər şərmu-həyadan
Mən bəxti qara bir belə şiddətli beladan
Salim qutaran canıma bizaram əmoğlu

Eşqim var əzəldən bilisən zikri əzaya
Əşəri ədibanə, kəlami üdəbaya
Lütf eylə bir az Münzəvitək nöhəsəraya
Çün yazdığı əşarə tərəfdaram əmoğlu

Cənab Əbdullah (ə) (sinəzən)

İstərəm əmmə qoyam rəzmə qədəm tutma məni
Eşqə bax, sinnimə baxma belə kəm tutma məni

Əmimin gəldi səsi bir həyəcan getdi mənə
Fürsətim yox eləyəm halımı tərif sənə
Aridir qeyrət ovladi İmam Həsənə
Belə ki, Şimr qoyub ərsə qədəm tutma məni

Mane olma mənə sən əmmə uzaqdır səfərim
Sındırıb qəlbimi Qasim kəsilib balu-pərim
O çatıb məqsədə mən qalmışam ey taci sərim
O gedən şəhrə gərək mən də gedəm tutma məni

Bundan artıq nə rəva başı aşağı dolanam
Əmimin külfəti hər süfrə salanda utanam
Əmi də getdi daxi kimdi əlimdən tutanım
Sayəsiz qaldı səri-əhli-hərəm tutma məni

Bir uşaq ki, atanın görməyə dünyada üzün
Özgülər vəsf edə söz düşsə qaşın ya gözün
Can verərəm ta görə bir gün atanın şəxsən özün
İstərəm can çıxı cananı görəəm tutma məni

Bax bu həsrətli baxan gözdən axan göz yaşıma
Başımın fikrini etmə, məni qoy özbaşım
Görsədim qüdrəti eşqi atama, qardaşıma
Öz əmimdən eləyim dəfi sitəm tutma məni

Əlqərəz quş kimi əldən qotarıb şəhpər açıb
O belin bağladı mərəgə anası məcər açıb
Gördü bülbül o gözəl sinə əcəb güllər açıb
Şimrə, amma dedi ey kinəşiyəm tutma məni

Ya göz aç bir başın üstən Həqqi Davərə bax
Ya utan bu ayağın altda gülü pərpərə bax
Busəgahi ləbi can pərvəri Peyğəmbərə bax
Ya su ver, ya çəkil, ey kani sitəm tutma məni

Mən gərək Fatimənin qəlbini naşad eləyəm
Toyların matəm edib fitnələr icad eləyəm
Boyarım gündə Bəni Həşimi bərbad eləyəm
Moizə eyləm ey əql, həkəm tutma məni

Baxmadı əql eləyən moizəyə Şimri dəni
Andırır tiği kəsib şaxeyi sərvə Həsəni
Dedi oxşatdın əcəb öz əmim Əbbasa məni
Vur bu birsi qolu da eylə qələm tutma məni

Basdı qolsuz balanı bağrına Zəhra balası
Ərzi qıldı əmi qol düşdü sızıldar yarası
Ax o Əbbas əmimin sinəmə gəlsin qadası
İndi bildim nə edib ol kani kərəm tutma məni

Məni qaytar anama xeymədə görsün yaramı
Öldürür kufəlilər meydanda adamsız adamı
Həmneşin eylədim Əbbas anasıylan anamı
İki qəmdən olacaq qaməti xəmə tutma məni

Balaya sinədə istirdi ola hafiz əmi
Ruhu bir şəhqə çalıb səslədi ya hafiz əmi
Gördü qeyb aləmin ərz eydi xudahafiz əmi
Boşla gəldi atam, istəkli nənəm tutma məni

Həzrət Abbasın (ə) su gətirməyə getməsi (cuşi)

Qalxıb rikabımdan öpüb yalvarsa dərya içmərəm
Dünya suyundan içməsə övladi-Zəhra içmərəm

Yol üstə bica durmayın, mən Mürtəza dilbəndiyəm
Səf çəkmyəin, yol kəsməyin, şiri-Xuda fərzəndiyəm
Bir iddə ətşan qızlara söz vermişəm, şərməndəyəm
Yoxdur sədaqətdə mənim qolumda əmma, içmərəm

Eynul-həyata çatmağa məndən pərişandır bu su
İbrət gözüylə baxsalar qəlbim kimi qandır bu su
Namərdilər, ox atmayın çox dərdə dərmandır bu su
Şeş mahə Əsgər içməsə qıllam tamaşa, içmərəm

Mən hər necə ətşan olam, səbri cəmilim var mənim
Yorğun, susuz qızlar ilə rəncur əlilim var mənim
Xeymədə əlan bir böyük ətşan dəxilim var mənim
Babül-həvaic mənşəbim, adımdı səqqa, içmərəm

Yazdır amannamə çəkəm əl höccəti dadaridən
Mən bisəbəb əl çəkməyəm bu seyyidi- əhraridən
Qovsa qapısından məni gəlləm yenə divaridən
Mövladi, əmr etsə əgər, cürə su hətta içmərəm

Tənha Fəratın səmtinə möhr oldu məmuriyyətim
Xatir susuzlar xatiri su oldu əla niyyətim
Siz bari namərd olmayın məşgimdədir heysiyyətim
Xatirlərə mən verməsəm əlan təsəlli, içmərəm

Sizdə şərafət var əgər əlan verin qoli- şərəf
Fövrən zirəbəndin açım, sinəm sizə olsun hədəf
Şərti-mürüvvətdən çıxıb ox atmayın məşgə tərəf
Su axsa gər bu gözlərim həsrətlə baxsa, içmərəm

Qəlbizdə rəhm asarı yox, ey qövmi-bipərva, sizin
Pərdə çəkib rüxsarıza sər pəncəyi-dünya sizin
Bir məşgi mən doldurmuşam nəhr -o- şət -o- dərya sizin
Məndən həraşan olmayın, su heyni dəva içmərəm

Ey Kufiyan, fikr etməyin şiri cərahət öldürür
Cəng etməyə qol bağlıdır, Əbbası qeyrət öldürür
Siz də məni öldürməsəz, şərmü-xəcalət öldürür
Cami-şəhadət məstiyəm, şəhdi-müsəffa içmərəm

Mən xeymələrdən ayrılan saətdə çün ruhi-rəvan
Birdən qəfadan səslədi öz nökrin şahı-cahan
Bir məhrəmanə söz dedi, Zeynəbdən oldum nagiran
Aşüftə etdi fikrimi dilbəndi-Zəhra, içmərəm

Süst eylədi qollarımı öz şahımın bu mətləbi
Dərs öyrədib Əbbasına manəndi-tifli-məktəbi
Şam əhlini öldürmə çox, yolda döyəllər Zeynəbi
Əlan giriftar olmuşam, su eylər iza, içmərəm

Qəməri Bəni Haşimin (ə) qardaşını köməyə çağırması

Yatdı ələmim ey şəhi-sahib kərəmim gəl
Başımda olan sayəni kəsdi ələmim gəl

Qurban olum ol ərşə çatan payüvə qardaş
Rəhm et əli boş nokəri bimarına qardaş
Sal sayeyi rəhmət sıxılım sayənə qardaş
Qoy neçə dəqiqə yaralı sayədə qalsın

Axır yaralı başımın əhdi yerin alsın
Düşməni əlinə düşdü qələm bu qələm əldən
Əmma kəsilən əldi, kəsilməz kərəm əldən
Gər layiq ələmdar ola verməz ələm əldən

Məndən nigaran olma sən ey şahı-xocəstə
Düşdü əlim amma ələmin sinəmin üstə
Meydana yıxıldı yenə məstanələrindən
Gəl yandı kül oldu biri pərvanələrindən

Kim qaldı pərəstar ola dürdanələrindən
Kəşti ümidim sındı sahilə düşdü
Səqqa xəcil oldu sözü dildən dilə düşdü
Qanə qarışb gözdən axan yaş, suya xatir

Gəl görüncə düşdüm oda qardaş, suya xatir
Qol getdi girov, möhlət alıb baş suya xatir
Baş da tələsir zibh oluna şah qabağında
Ruhum quşu şahın vura cəh-cəh qabağında

Ey kaş bir az məşgidə sovqatım olaydı
Səqqalığıma mədrəki isbatım olaydı

Solmuş gülə bari öz əlimlə su səpəydim
Su camı öpən ləbləri bir də mən öpyədim

Gördün iki ənquşilə əhrimən əlindən
Aldım necə öz nizəsini düşmən əlindən
Qardaşım Həsən mərkəbin aldım mən əlindən
Öldürmə dedi əfv elə bu süflə məramı

Nizə yerinə boynuma vur möhri qulamı
Gör indi necə acizəm əldən məni nalan
Hər aciz atır nizə edir qəlbimi şan-şan
Qadir deyiləm heç gələni qaytaram əlan

Bak eyləmərəm yüz belə bidadgər olsa
Əlbəttə gözümlə görsə əlimdə sipər olsa
Meydana gələn vaxtda mən, ey şahı-mükərrəm
Etmişdi Rübabin halı əhvalımı dərham

Hər qiymətə olsa dedim əlan su gətirrəm
Əfsus suyun qiyəməti bəllənmədi qardaş
Bir söz dedi düşmən aşağı enmədi, qardaş
Getdim nəzərə Əsgəri zəhnimdə mükərrər

Gördüm ağarıb rəngi, süzür hey qara gözlər
Əzbəski, əmib ləblər olub qonçeyi-əhmər
Ənzərə çıxsa göz dəyəcək gözlərə gördüm
Bu sağ gözümlə Əsgərə göz muncuğu verdim

Qəməri Bəni Haşimin (ə) öz qardaşı ilə dərdləşməsi (sənəzən)

Gəlmir yaralı dil-dodağım hər sözə qardaş
Sil gözlərimi qoy danışaq göz-gözə qardaş

Xeyməndəki avarə müsafirlərə xatir
Zeynəb çadırında qara çadırlara xatir
Əxyama aparma məni xatirlərə xatir
Görsə bacılar halıma müşkül dözə qardaş

Düşdüm uzağa yaxşı susuzlar arasından
Həm südəməmindən xəciləm, həm anasından
Əlan ki, süzür Qasımının qan yarasından
Qoy tazə gəlin zülfünə mərcan düzə qardaş

İmdadə çağırdım səni ey ruhi rəvanım
Qaldın başım üstə sənə qurban ola canım
Yatmazdım Hüseyn durmağa olsaydı təvanım
Bu yatmağımı indi gətirmə üzə qardaş

Əbbasə su dağı ürəyindən çəkilibdi
Zahirdə uzün əlləri təndən kəsilibdi
Batində vəli çarə təvəssüldə bilibdi
Bu əlləri müşkül ətəyindən üzə qardaş

Tar eylədi qan ləxtəsi dünyanı gözümdə
Təng eylədi covlangəhi meydanı gözümdə
Sil, bəlkə görəm surəti cananı gözümdə
Döndər bu qaranlıq gecəmi gündüzə qardaş

Əlan ki, belə həsrət ilən rəşg mənimdir
Qana qarışb gözdən axan əşg mənimdir
Bir azca əgər gec gələ ox, məşg mənimdir
Bəxtim mənə yar olmadı gəldik sözə qardaş

Mən, mən deyiləm məndəki ünvan elə sənsən
Nə cism və nə can cismidəki can elə sənsən
Şəryanu-ürüqumda gəzən qan elə sənsən
Haşa çəkəm öz xidmətim əlan gözə qardaş

Rübab (s.ə) Əli Əsgər (ə) qəmində (sinəzən)

İlahi getdi Əsgərim, şəfəq qaraldı gəlmədi
Ürəkdə qaldı əllərim, şəfəq qaraldı gəlmədi

Gileyli getdi ey Xuda, susuz mələr qalan quzum
Bu evdəki xanımlığım, adım, sanım, dadım, duzum
Batırdı matəmə məni, səhər batan dan ulduzum
O getdi sındı şəhpərim, şəfəq qaraldı gəlmədi

Oğul nişanəsin qoyar göz üstə binəva nənə
Mənə qalan nişanə də yetişdi dəsti-düşməne
Yananda xeymə qalmadı, əqəlli boş beşik mənə
Ucaldı başdan əllərim, şəfəq qaraldı gəlmədi

Salıb Fəratə əksini bu göydəki sitarələr
Aydın tutuq qiyafəsi yaralı qəlbi yarələr
Bu kəhkəşanın ağ yolu verir mənə işarələr
O yol gedib kəbutərim, şəfəq qaraldı gəlmədi

Yavaş-yavaş bülənd olur, vühuşun ərzə zuzəsi
Qəbilənin gəlir suya gəlinləri, əcuzəsi
Çoxu dalında südəmə, əlində bir su kuzəsi
Mənim qəzalə bənzərim şəfəq qaraldı gəlmədi

Bu sinəmin sızıltısı ki, niskil oldu dillərə
Əziyyəti qalan deyil nə aylara, nə illərə
Döşümdə həbs olan südüm adımlı saldı dillərə
Dilimdə oldu əzbərim, şəfəq qaraldı gəlmədi

Keçən gecə yatanmadı sinəmdə mahi mənzərim
Süd olmadı fəqət quru hərarət əmdi Əsgərim
O getdi, indi bu gecə dolub süd ilə döşlərim
Yanır bu qəlbi-müztərim, şəfəq qaraldı gəlmədi

Baxanmıram Fəratə mən zibəs çətindi göz dağı
Gərək gedib Mədinədə yuyam bu qanlı qundağı
Ad oldu dillər əzbəri, söz oldu sinə dustağı
Büküldü sinə dəftərim, şəfəq qaraldı gəlmədi

Dedim balam iməkləsə dolaşmaz əl-ayağıma
Ərusi Əkbəri qonaq çağıram öz otağıma
Dil açsa xoş səfa edər gəlib-gedən qonağıma
Dil açmadı dilavərim, şəfəq qaraldı gəlmədi

Gərək Səkinə bu gecə mənə təbabət eyləyə
Qəbilədən bir ac yatan uşağı dəvət eyləyə
Damarlanan döşün əmib Rübabı rahat eyləyə
Mənim ki, sinə pərvərim şafəq qaraldı gəlmədi

Həzrət Qasımın (ə) anası Sürəyyənin zəban halı

Qan bəstərində yatmışan naz bala,
Naz eyləsən etgilən az, bala,
Ölsün nənən bu günləri görməsin,
Dur öz əlinlə qəbrimi qaz ,bala.

Zeynəbin (ə) zəban halı (növhə)
Ey su kənarında ləb təşnə verən can, Hüseyin,
Zeynəbi-nalan susuz ləblərə qurban, Hüseyin!
Hüseyin, Hüseyin, ya Hüseyin³!

İsti qum üstə düşüb qana batan peykərin,
Var yeri qan ağlaya xahəri-qəmpərvərin,
Hansı şil olmuş əli kəsdi sənin əllərin,
Etdi bu çöldə səni qanına qəltan, Hüseyin²!
Hüseyin, Hüseyin, ya Hüseyin³!

Cuş eləyir Zeynəbin cismidə xuni-rəgi,
Oldu yəqin dərbədən Şama tərəf getməyi,
Soydular əynindəki Zəhra toxuyan köynəyi,
Rəhm eləməz Zeynəbə ləşkəri-üdvən, Hüseyin²!
Hüseyin, Hüseyin, ya Hüseyin³!

Baxmadılar yalqızam, pozdular pərgarımı,
Yıxdılar atdan yerə dilbərü-vəfadarımı,
Doğradılar zülmilə qolsuz ələmdarımı,
Çarəm əlimdən gedib, bağrım olub qan Hüseyin! ²
Hüseyin, Hüseyin, ya Hüseyin³!

Var nə səlamət başın, ta ki, öpəm ləblərin,
Yoxdu bədəndə əlin ya ki, öpəm əllərin,
Qoy əyilim bir öpüm qanı axan həncərin,
Bəlkə təsəlli tapa sinyi-suzan, Hüseyn²!
Hüseyn, Hüseyn, ya Hüseyn³!

Gözlərim olsun fəda yaruna-yoldaşına,
Olmaya çatmır əlin oğluna, qardaşına,
Lərzə düşüb canıma qoy dolanım başına,
Gün qabağında qalan peykəri-üryan, Hüseyn!²
Hüseyn, Hüseyn, ya Hüseyn³!

Gördü oğulsuz səni, düşmənin oldu cəri,
Qoydu susuz hülqünə Şümri-dəni xəncəri,
Qarət olar qızların başda qara məcəri,
Nazlı Səkinən olar didəsi giryan, Hüseyn²!
Hüseyn, Hüseyn, ya Hüseyn³!

Həzrət Səkinə (ə) (sinəzən)

Durub Səkinə ağladı, qucaqladı anasını
Dedi az ağla dərdinin gəzim tapım dəvasını

Çıxıb oturdu xeymənin dəriçəsində didə tər
Gözün silirdi dəmbədəm edirdi yollara nəzər
Qaraltıdan zühur edib başında xonça bir nəfər
Əşayiri salam iləni nişan verib vəfasını

Qoyubdu xonçanı yerə öpübdü Zeynəbin əlin
Dedi oyat gəza yesin bənati-Xətmi Mürsəli
Danışdı macarasının həm axərin, həm əvvəlin
Edibdi vəsf o gördüyü yaralının nəmasını

Verib güzərişin çıxıb gedəndə xeyməgahidən
Görüb ki, bir çadır qurub Səkinə dudi-ahidən
Yol üstə əyləşib axır sireşgi ruyu-mahidən
Əyildi öz balasitək öpüb Hüseyn balasını

Dedi gəza gətirmişəm gər olsa meylu-rəğbətin
Cavab verdi moridi-qəbuldur bu xidmətin
Varımdı bircə xahişim yetişsə dəsti-himmətin
Anam Rübab qəlbinin sağaldasan yarasını

Dedi kiminə külfətin gərək nə xidmət eyləyə
Buyurdu sürətilə sən özün yetir qəbiləyə
Qəbilədə bir ac yatan uşaq gətir bu xeyməyə
Anam Rübab əmizdirə öz oğlunun gəzasını

Dedi xanım xəcalətəm, xəcil gedən gələnməyib
Xəyal etmə külfətin sifarişin bəyənməyib
Günortadan qəbilənin uşaqları süd əmməyib
Süd ilə şirixarələr kəsibdi etinasını

Nə vardı bilmirəm göyün tutub əza ay-ulduzu
Nə var bu gün donub suyun dadı, gəzaların duzu
Uşaq ki, səhlidir, hələ süd əmməyib qoyun-quzu
Quzuları mələr qoyan, mələr qoyub anasını

İkinci müşgülüm budur əgər tapılsa südəmər
Rübaba baxma, hər ana baladan əl çəkər məgər
İməkləyən balanı gör gecəylə kim qonar verər
Ki, sinəpərvər eləyib hərə öz aşinasını

Vida növhəsi (sinəzən)

Xudahafiz ey anam bacı ağlama yana-yana
Rüqəyyəmi saxla mən gedim ciltvəqahi canana
Mən gərək batam qanə, qan axa bu meydana
Yol çəkəm qızıl qandan xətti seyri-Qurana

Gərək deyəm xəncər altda mən ya Ğəfuru ya Allah
Şəhid olam qətli səbrilən təşnə fi səbilillah
Kəsik boğazilə səslənəm la ilahə illəllah
Cahanda nabud ola büt -o- bütperəst -o- bütxana

Mən gərək batam qana, qan axa bu meydana
Yeziddən biz alağ gərək həqqi xəlqi-məhrumu
Xilas edək qeydi-zülmindən bigünah -o- məzlumu
Həmişə leyk batil eləyək şayiati məsmumu

Cahanı bu inqilab ilə döndərək gülüstana
Mən gərək batam qanə, qan axa bu meydana
Yezid əgər söhbət eyləsə taci-zərnişanından
Şəmatətu-tənə başlasa fəthi dasitanından

Vurarsan öz moştı-möhkəmin hərzuqu dəhanından
Kifayət eylər o moşt özü məğzi puçi-məstanə
Mən gərək batam qanə, qan axa bu meydana
Gözəl bacım, şirizən bacım, yavərim, həvadarım

Ölüb Əbbasım, ələm yatıb, sənsən indi sərdarım
Bu qanları qoyma məhv ola qəhrəman ələmdarım
Mübəllig ol Şam və Kufədə məktəbi şəhidana
Mən gərək batam qanə, qan axa bu meydana

Şəhadətə mayiləm bacı mən bir imtiyaz üstə
Dua edə qanlı ləblərim şiəmi niyaz üstə
Namazı payəndə etməyə baş verəm namaz üstə
Mənazili səcdəgah edəm, məscidi əzaxana

Mən gərək batam qanə, qan axa bu meydana
Bu yollarda can sənin bacı, can yətimə qızların
Müvazib ol məqsədə yetir naxoşilə bimarın
Dəməşqdə səngər eyləyin siz xərəbə divarın

Mübarək olsun Rükəyyəmə paytaxti-bigənə
Mən gərək batam qanə, qan axa bu meydana
Fələk demir Ali-Haşimin evlərində kim qaldı
Bizi vətəndən ayırmağa bilmirəm nə kam aldı

Bu nazpərvərdə qızları gətirdi çöllərə saldı
Bir iddəsin Kərbəlaya, bir iddə Şami-virana
Mən gərək batam qanə, qan axa bu meydana
Xətərlidir bu səfər bacı, himmət eylə yollarda

Yətimlərə Həqq rızasına xidmət eylə yollarda
Rübabidən çox xəcalətəm hörmət eylə yollarda
Məbad, oğul dağı səxt ola üz qoya biyabana
Mən gərək batam qanə, qan axa bu meydana

İmam Hüseynin (ə) münacatı

Mən payibəndi əhdü-peymanam Allah Allah
Hökmün nədir mütiyi-fərmanam Allah Allah
Sən şahid ol ətəşdən suzanam Allah Allah
Mən hər kiməm bu qovma mehmanam Allah Allah

Ayati möhkəmatın çün Ha və Mimiyəm mən
Sinayi-Kərbəlanın ətşan Kəlimiyəm mən
Qurban kəsən Xəlilin zibhi-əzimiyəm mən
Öz qatiliblə həttə çox-çox səmimiyəm mən

Amma o rəhmə gəlmir heyranam Allah Allah
Bizdən uzaqdı vallah bu xari və məzəllət

Beyət edək Yezidə olsun məzidi-qüdrət
Zillətə əymərik baş, biz Haşimi cəmaət

Dünya Yezidin olsun, bəsdir bizə şəhadət
Quran yolunda mərdi-meydanam Allah Allah
Bir gün ki, zülmi-Osman xəlqi gətirdi zarə
Əfradi-inqilabi saldı onu hisarə

Çiynimdə su daşırdım ətfali-biqərara
Su vermədi bu millət bir tifi-şirixarə
Məbhuti-kinu-xəşmi-insanam Allah Allah
Bəhri-bələda oldu kəştiyi-can şikəstə

Həmbadələr töküldü qərq oldu dəstə-dəstə
Versin nə qədri badə yox, yoxdu meypərəstə
Göndər nə ibtila var söz vermişəm ələstə
Mən Nuhi-sərberahi-tufanam Allah Allah

Yol saldım aşiqanə çün şahrahi-eşqə
Hər yeddi şəhri keçdim ta pərtigahi eşqə
Gəldi bəla sıxıldım forən pənahi-eşqə
Qoydum susuz, yaralı baş səcdəgahi eşqə

Möhtaci əfvu-rəhməmu-ehsanam Allah Allah
Yunus kimin düşəm gər zindani bətni hutə
Şəkvaya açmaram dil, eşqim yetər sübutə
Min il idamə verrəm hey səcdə və qünutə

Canım əgər əritsə min cangüzari butə
Rüxsareyi-möhkəmdə yeksanam Allah Allah
Mən xeymədən çıxanda gəldi bacım nəvayə
Va qürbətə sədasi ovc etdi nöh səmayə

Oldum sənin yolunda biganə aşınayə
Gördün necə hərəmlər aldı məni arayə

Mən şəm idim, Rüqəyyə pərvanəm Allah Allah
Dildə edib tərəktul-xəlqi iadə gəldim

Didari-yarı etdim qəsdu-iradə gəldim
Nazlı qızım Rüqəyyə qaldı aradə gəldim
Əkbər cənazəsin mən qoydum əbadə gəldim
Əlanda söhbətindən giryanam Allah Allah

Xeymələrin qarət olunması (cuşi)

Toz yatdı, qopdu Allah qoğa Hüseynə xatir
Düşdü bəlayə Ali-Taha Hüseynə xatir

Od vurdular xiyamə çarə fərarə qaldı
Ətrafı aldı düşmən əldə nə çarə qaldı
Qaçdı qaçan, qalanlar qəlbində yarə qaldı
Zeynəb dedi əlacım Pərvərdigarə qaldı
Kindir pənahi Zeynəb, aya Hüseynə xatir

Ravi deyir ki, gördüm bir xırda qız uşağın
Pirahəni yanırdı ol qəmkeşi fəraqın
At saldım eyləyim ta xamuş ehtiraqın
Durdu salam verdi görsətdi tez qulaqın
Yəni məni soyublar vurma Hüseynə xatir

Ərz etdim istəmirdim mən guşivarə səndən
Çün düşmüşəm dalınca od camənə döşəndi
Fərmayış etdi ya şeyx, qəlbim yanır dünəndən
Vacibdi dil-dodağım bu odlu pirəhəndən
Əhvalıma nəzər qıl ağla Hüseynə xatir

Bir cam doldurub su verdim o məhliqaya
Gizlətdi məcər altda qaçdı hərəmsəraya
Səsləndim ay xanım qız salma başın bəlaya
Əyləş suyu özün iç nifrin qıl əşqiyaya
Amin desin anası Zəhra Hüseynə xatir

Nəqş oldu xatirində bu mehru, bu məhəbbət
Alnında səcdə dağın bildi gözəl əlamət
Zəcri görəndə düşdü yada həmin şəbahət
Fikr etdi səcdə rəddin sərmayeyi-mürüvvət
Bilmirdi Zəcr qoymaz bica Hüseynə xatir

Səsləndi bir həya qıl zalım bu göz yaşımdan
Bəxtimdən ayrı düşdüm öz yaru-yoldaşımdan
Yoxdur xəbər əmimdən, qeyrətli qardaşımdan
Öldürməyə gəlibsən vur qəmçini başımdan
Ya zində tut əsiri saxla Hüseynə xatir

Mən bir nəfər yətiməm, Allah rizası vurma
Olmuş qabar ayağım, ağrır yarası vurma

Forən çatar yətimin ərşə duası vurma
Ölləm əgər açılsa başım qarası vurma
Kəşf olmasın hicabım həтта Hüseynə xatir

Kim inci yibdi bilməm ahu-fəğanımızdan
Düşdüm uzaq gecəylə öz karivanımızdan
Avarə xanəməzdən həm xanimanımızdan
Heç bilmirəm nə istir Şam əhli canımızdan
Eylir bizə bu qədri iza Hüseynə xatir

Şami-qəriban (sinəzən və cuşi)

O bülbüləm xəzan olan çəməndə qorxuram baba
Günortadan o qarə yel əsəndə qorxuram baba

Çıxanda indi xeymədən gözümlə baxardı sağ-sola
Bələdçi olmasa çətin gecə yol aşkar ola
Dedim çıxım o təllidən baxım babam gedən yola
Nə gördüm onda təllidən enəndə qorxuram baba

Görəndən Zülcənahının ayağının əlamətin
Yəqinin oldu tapmışam yolun bu bəzmi xəlvətin
Yıxıldım onda səcdəsin edəm bu şükrü nemətin
Gözüm qaraldı kölgəmi görəndə qorxuram baba

Çıxıbdı ay parıldadır şikəstə nizə, xəncəri
O ağ qanadlı quşların düşüb yol üstə şəhpəri
Qaraltıdan, sızıltıdan gəlir mənə əcəl təri
Ayağıma tikan batır çəkəndə qorxuram baba

Gəlir mənim xəyalıma nə qədri qorxulu nüma
Ayın da nuru kölgəmi kəzayi nəqş edib quma
Bu saçlarım o kölgədə vurubdu həlqə boynuma
Ki, bənzər öz hörüklərim kəməndə qorxuram baba

Əyilləm istərim baxam ayağım altıda yaraya
Çox oxşar onda könlümün misalı gahivarəyə
Xəyali gahivarədə baxanda şirixarəyə
Təxəyyülü dodaqların əməndə qorxuram baba

Xəyal aləmində də bəhanə salmışam ələ
Özüm beşik düzəldirəm ki, bəlkə ruhu dincələ
Kəmanədən xəyalıma düşür kəmani Hərmələ
Bu mənzərə xəyalıma gələndə qorxuram baba

Bu mənzərə, bu Hərmələ vərəyi vəhmü-zənnidi
Şil olsun ox atan əli nə qədri əhli fənnidi
O üçpər ox ki, ruyihəm susuz boğazdan ennidi
Minəl-uzun iləl-uzun kəsəndə qorxuram baba

Bu qəmli xatiratımın özün sil indi nəqşəsin
Məni çağır yavaş-yavaş səsin Şimr eşitməsin
O kimdi qətligahına salıb həyuli kölgəsin
Əlində hərbə sağ-sola keçəndə qorxuram baba

O kimdi qanlı xəncəri tökübdü tazə qan yerə
Bu qədri qalxır, əyləşir, baxır o sən yatan yerə
O getdi kimdi bu xanım döşəndi bağı qan yerə
Gözüm qalıbdı hər gəlib gedəndə qorxuram baba

Verib səs ol xanım dedi: çox eyləmə fəğan qızım
Qabağa gəl bu mən yanan od içrə sən də yan qızım
Mənəm bəlalı Fatimə, o kölgə sarıban qızım
Özümdə qanlı əlləri öpəndə qorxuram baba

Götür bu qara məcəri sən oxşa qoy mən ağlayım
Bu parə-parə peykəri sən oxşa qoy mən ağlayım
Öpək bu qanlı əlləri sən oxşa qoy mən ağlayım
Denən bu yarə tazə qan verəndə qorxuram baba

Bu Münzəvidi şairi həqir əhli Ərdəbil
Hər il Hüseyn əzasına gəlir dilində əd-dəxil
Hayanda ölsəm, ölmüşəm cənazəm olmasın zəlil
Həmişə mülki qürbəti gəzəndə qorxuram baba

Hüseynin Əli-Əkbərə zəban halı

Qan yaxılıb əllərinə şəhidim, şəhidim,
Noldu şirin dillərinə şəhidim şəhidim,

Ömrünü xəncər yetirib təmamə,təmamə,
Parçalanəb başda yaşıl əmamə,əmamə,
Dur səni Əkbər, aparım xiyamə,xiyamə,
Ağlaya nisgillərinə şəhidim,şəhidim.

Xaliqi-aləm özüdür güvahım,güvahım,
Rəhmət idi düşməne hər nigahım,nigahım,
Haqq demişəm fateh olar sipahım, sipahım,
And ola kaküllərinə şəhidim,şəhidim.

Səf çəkən ətrafıma ox vurandı,vurandı,
Əşgim əli surətimə rəvandı,rəvandı,
Qanına meydanda üzüm boyandı,boyandı,
Yatma gedək ellərinə şəhidim,şəhidim.

Vay bala cismində varın cərahət, cərahət,
Düşməni-xunxar eləyib ədavət, ədavət,
Saldı səni Hüseyn yola səlamət, səlamət,
Şanə vurub tellərinə, şəhidim, şəhidim.

Qan verir ey hökmi-Xuda fədası, fədası,
Peykərinin torpağa hər yarası, yarası,
Gəldi anam Fatimənin sədası, sədası,
Ağlamışam güllərinə, şəhidim, şəhidim.

Verdi sənə tirü Sinan əziyyət, əziyyət,
Oldu nəsibin gözəlim şəhadət, şəhadət,
Ey gülü-əhmər yetişib müsibət, müsibət,
Qəmzədə bülbüllərnə, şəhidim, şəhidim.

Cəddimə bənzərdi gözəl camalın, camalın,
Mərdümi heyran elədi kamalın, kamalın,
Yandırır indi hamını məlalın, məlalın,
Uf ola qatillərinə, şəhidim, şəhidim.

Cameyi-ənduhü-qəmə büründüm, büründüm,
Yeddi qədəm peykərinə süründüm, süründüm,
Başın üstündə gəlib göründüm, göründüm,
Yandı ürək qəmlərinə şəhidim, şəhidim.

Yarəni gördüm ki, üzüm saraldı, saraldı,
Qəlbidə ənduhü-qəməm çoxaldı, çoxaldı,
Gözlərimin nuru oğul azaldı, azaldı,
Ağladı müşküllərinə, şəhidim, şəhidim.

Zeynəbi-Ülya (s.ə) həzrət Rüqəyyənin (s.ə) şəhadətində

Aç gözlərin ey şahı şəhidan balam öldü
Dindirmədin oldu ürəyi qan balam öldü
Bir ləhzə dayan Zəcrin əlində dayanantək
Qal burda tutaq şamı qərriban balam öldü

Qoyma bu qızın xar ola tərhimə əzası
Mən nohə deyim, sən də de can-can balam öldü
Əsgər sinən üstündə yatıb qoy əvəzində
Başın da Rübaba verim əlan balam öldü

Alsın səni ağuşə balanın başı üstə
Xoş ləhnilə bir an oxu Quran balam öldü
Ey məscidi viranə mücavir olan əşxas
Səbri evini eylədi viran balam öldü

Dincəltədi özünü də sizi də nalə səsindən
Amma məni yandırdı kəməkan balam öldü
Axtardığı gəncinəni viranədə tapdı
Öpdü yaralanmış dodağından balam öldü

Ruhu pər açıb kəsərti zoqu-həvəsindən
Canın edib öz eşqinə qurban balam öldü
Qalmışdı o qız bir gecə bir qorxulu çöldə
Zəcri görüb olmuşdu hərasan balam öldü

Bir şal və qətifə verin örtüm bunun üstün
Sühbə kimi olsun hələ pünhan balam öldü
Bir köhnə həsirəm var, o da meyitin altda
Ey dorədəki xəlqi müsəlman balam öldü

Bu xırda uşaqlar da özün öldürər indi
Bir çarə qıl ey Xaliqi Subhan balam öldü
Ey qüsl verən həzrəti Zəhraya gecəylə
Gəl qüslünü ver qəlbim olub qan balam öldü

Zəhra kimi can verdi bu üç yaşlı Zəhra
Rüsva elədi düşməni ondan balam öldü
Dərbarə xəbər verdi nigəhbani xərəbə
Can verdi gəlin bülbülü xoşxani xərəbə

Zeynəb özün öldürdü qalıb yerdə cənazə
Yeksər pozulub cəmi pərişani xərəbə
Qəssalə əgər gec gələ qalmaz biri salim
Vəhşətdən həlak oldu bu tiflani xərəbə

Əlqissə, Yezidi o gecə eylədi bədxab
Ahi dili məzlumeyi-zindani xərabə
Gördü ki, əgər sübh açıla zülmü olar faş
Əmr etdi gecə dəfn ola sultani xərabə

Qəssalə gəlincə vəli sübhü qəm açıldı
Təng oldu tamaşaçıya meydani xərabə
Zeynəb götürüb əlləri üstə o balanı
Qəssaləyə verdi məhi eyvani xərabə

Bir söz dedi amma hamı əl başına atdı
İslandı nəmi əşgilə damani xərabə
Qəssalə sən Allah bunu ahəstə soyundur
Gər incisə lərzən olar ərkanı xərabə

Pirəhəni ahəstə çıxartdı bədənindən
Bildirdi düşəcək dillərə dastani xərabə
Çəkdi yenə köynəyini cisminin üstə
Ta görməyə gül cismini tıflanı xərabə

Birdən əyilib öpdü üzün durdu yol aldı
Kəsdi qabağın qəmzədə nisvani xərabə
Səsləndilər olma bizi fəqr içrə görürsən
Məyus eləməz sahibi ehsani xərabə

Toprağa nəzər salsa əgər Seyyidi Səccad
Sərtasər olar ləli bədəxşan xərabə
Baxma ona yox fərş, oturmuş quru yerdə
Dünyaya Süleymandı, Süleymani xərabə

Qəssalə açıb öz yaxasın gəldi fəğanə
Bir qara əza pirəhəni verdi nişanə
Ərz etdi xanımlar mən özüm yari Hüseynəm
Gizlincə nə müddətə əzadari Hüseynəm

Hərçənd Yezidə belə bir söz demək olmaz
Əllərdə ölüb bu bala qüsl eyləmək olmaz
Zeynəb baxıb əzasına nili yerin öpdü
Üzdən ayırıb zülfünü sili yerin öpdü

Qəbrin qazıb öz köynəyinə бүkdü balanı
Qəbrə qoyub ahəstə, bülənd oldu fəğanı
Səy eylədi hərçənd ki, təslim ola səbrə
Amma ürəyi gəlmədi topraq tökə qəbrə

Foci üsərə bir-birinə etdi işarə
Heç kim bir ovuc tökmədi topraq o məzarə
Səsləndi qara yellər edin dərdimə çarə
Topraq sovurum başa tökün siz bu məzarə

Həzrət Əbəlfəzin (ə) oğlu Abdullahın (ə) atasını gözləməsi (sinəzən)

Ana məgər nə istədim, babam utandı gəlmədi
Nədən yubandı bu gecə, çırağ da yandı gəlmədi

Əgər uzaq gedirdi bəs nədəndi könlüm almadı
Nəvaziş ilə boynuma uzun qolunu salmadı
Məgər xarab olub bu ev ki, sərpərəsti qalmadı
Xəbər varındı qıl bəyan mənə nihandı gəlmədi

Səhər gedən gərəkdi gün qürub edən zaman gələ
Namaza şirkət eyliyən eşitcəyin azan gələ
Görüşmədim soruşmadım haçan gedir, haçan gələ
Odur dalıyca göz yaşım belə rəvandı, gəlmədi

Məni ayırma bu gecə yanında saxla, qorxuram
Çırağı xamuş eyləmə, qapını bağla, qorxuram
Yerimi öz yanında sal, məni qucaqla, qorxuram
Gözündən atma bari sən babam yubandı gəlmədi

Bu söhbətimdən olmaya gərək şikəstə xatirin
Ki, oxşamır qəm əhlinə mənim yanımda zahirin
Hara gedib ki, axşama qayıtmayıb müsafirin
Ürək sıxıldı səbrimin evi talandı gəlmədi

Nə qədri yatdı diksinib durub qiyamət eylədi
Qəziyyəni balasına ana hekayət eylədi
Yavaş-yavaş o nəzənin fəraqa adət eylədi
Yetişdi günlər aylara ilə dolandı gəlmədi

Qərək fəraqə xülq tapıb ikisi bahəm ağladı
Müqəyyəd oldu tay-tuşun görəndə kəm-kəm ağladı
Gələndə şəhri-Yəsribə o qanlı pərçəm ağladı
Hezar heyf ki, sahibi qana boyandı gəlmədi

Yetişdi rüşdə bir qədər elə ki, bildi mətləbi
İmami-Zeynül-Abidin verərdi dərsi-məktəbi
Cavanlar ilə kuçədə edərdi bəhsi məzhəbi
Məqami elm və fəzilətin görəndə dayandı, gəlmədi

Deyərdi Fatimə anam öpən gəlin gülabiyəm
Nejadi-Haşimidənəm, təbari Bu Turabiyəm
Mən inqilabi oğluyam, özüm də inqilabiyəm
Şəhadət arzusunda varam haçandı, gəlmədi

Həmişə arzudayam imam fürsət eyləyə
Mədinə əhli sidq ilə o şaha beyət eyləyə
Əleyhi küfrü-zülmə ta qiyamu-nehzət eyləyə
Əyan ola cahanda kim bu haqqı dandı, gəlmədi

Gərək Bəni-Üməyyəyə bu ruzigarı təng edə
Tamami səngdillərin nişanəyi-xədəng edə
O qanlı pərçəmi verə, məni vəzir cəng edə
Bu arzuda qəlbimin tənuri yandı, gəlmədi

Həzrət Zeynəb (s.ə) can verərkən qardaşını çağırması (sinəzən)

Gəl Zeynəbi can üstə müləqat elə qardaş
Bikəs bacını qərqi-mubahat elə qardaş

Mən bir elə vəhşətli biyabanda Hüseyncan
Tutdum su kənarında sənə şami qəriban
Hərçənd əvəzin istəmirəm ey şəhi xuban
Qardaşlığı aləmə isbat elə qardaş

Bu illətə can üstə anam çox kədər oldu
Oğlu var idi, qardaşı yox, didə tər oldu
Amma bacının ölməyi ondan bətər oldu
Qardaşsız, oğulsuzdudu, mürəat elə qardaş

Sən olma riza xaru-zəlilanə gedim mən
Ayrı qapıya çarə və dərmanə gedim mən
Aləm nə deyər qəbrə qəribanə gedim mən
Bir ləhzə vəlo kəşfu-kəramət elə qardaş

Bəxtim yatıb əlbəttə ki, yatsın nə sözüüm var
Gər qüssə büküb qəddimi qəlbimdə dözüüm var
Axər silə-ərhamə görə səndə gözüüm var
Qürbətdə ölən bacına xeyrat elə qardaş

Ey Zeynəbin aramı, oğulsuz bacın ölsün
Gəl seyr elə bir Şamı oğulsuz bacın ölsün
Gör başdakı qoğamı oğulsuz bacın ölsün
Beytül-həzni rozeyi-cənnat elə qardaş

Can xəstədir dərdim keçib əfsus dövrən
Bir taqə kəfən al mənə bazari bələdan
Bağla bir ovuc guşəsinə xaki səfadan
Öz türbətini əfzəli soqat elə qardaş

Bağla bir ovuc guşəsinə xaki səfadan
Öz türbətini əfzəli soqat elə qardaş

Əbbasə yetir xahişim ey şahi xücestə
Axər dinin ey sərvə sərü-dəst şikəstə
Nəfəsinlə müvasat elədin dini həq üstə
Allaha görə bir də müvasat elə qardaş

Şam əhli deyir heç buna bir əl yetirən yox
El sahibidir, dərdinə dərman gətirən yox
Var yeddi nəfər qardaşı yerdən götürən yox
Düşməni gözüne bari inayət elə qardaş

Bəqi qəbiristanlığına salam (sinəzən)

Ey qapısı bağlı qəbristan salam olsun sənə
Qorxulu zəvvarı sərgərdan salam olsun sənə

Ey Bəqinin toprağı, vey dörd imamın mədfəni
Arizu eylər hamı qəsdə ziyarətlən səni
Taziyanə əldə qoymaz leyk Zəhra düşməni
Vəsli-hicranın olar yeksan salam olsun sənə

Səndə yatmış cani aləm, dörd imami mümtəhən
Nə hərəm, nə bəqiyyə, nə güldəstə, nə səhnu-çəmən
Toz basıb məhzun qəbrin, nə gələn var, nə gedən
Az qalır olsun o da viran, salam olsun sənə

Razquyani hicabati həqayiq səndədir
Pəsdarəni nəvəmisə xəlayiq səndədir
Müctəbə, Baqir, Səccad və Sadiq səndədir
Bihisar -o- bədər -o- dərban, salam olsun sənə

Sən vəfadar olmağın həli vəfadan məşqin al
Basəfəliq dərinin əhli səfadan məşqin al
Gül bitirmək istəsən Kərbəladan məşqin al
Qoyma yetsin güllərə nöqsan, salam olsun sənə

Kərbəla xar etməyib ovladi-Taha qəbrini
Saxlayıb iclal ilə hər mahsima qəbrini
Sən vəli gizlətmisən Siddiqə Zəhra qəbrini
Cani aləm sinənə qurban, salam olsun sənə

Həzrət Zəhra (s.ə)

Rəhmə gəlsəydi xəzan, gül belə xar olmazdı
Gülə olsaydı yanan həmdəm, xar olmazdı

Bağbanın açıq olsaydı qolu əvvəldən
Gülşənə zaru-zəğən paygüzar olmazdı
Abrını gül olan bülbülün öz göz yaşdı
Yoxsa şəbnəm bu qədər qayılədar olmazdı

Şam pərvanənin ey kaş biləydi hədəfin
Cani üşşaqə belə suzu-şərar olmazdı
Əqli olsaydı o pərvanəyə divanə deyən
Arizu günlərinə ruzşumar olmazdı

Bəlkə pərvanə görər şölədə Zəhra qapısın
Yoxsa şirin olur can, aşıqi nar olmazdı
Hakəza hörməti Zəhranı da bilsəydi ədu
Xəlvə ara cəli hədis şüar olmazdı

Olmasaydı bu cəsərət şərafəti-sadata
Xanədani ələvi fəqrə düçar olmazdı
Vurmasaydı öz evində biri ev sahibini
Ta cahan var belə bir rəsmu-qərar olmazdı

Onda məhkum edən olsaydı təcavüzkarı
Şiri-nər pənceyi-rubhaha şikar olmazdı
Yanmasaydı qapısı zülm oduna Zəhranın
Zeynəbin xeymələri şölə hisar olmazdı

Hörmət olsaydı ona, Zeynəbi getməzdi əsir
Qolu bağlı, baş açıq, naqə səvar olmazdı
Olmasaydı Ömər, etməzdi Ömər Səd cəfa
Şimr dibaçə tarixdə ar olmazdı

Nə Rübabın gün evində ağarardı başı
Nə Rūqəyyə ayağı çöldə qabar olmazdı
Nə vurardı biri sili atasızlar üzünə
Nə biri zülməti şəbdə Zəcrə düçar olmazdı

Nə qoyardı təzə damad əlinə qanlı həna
Nə gəlin qarə geyib, təziyədar olmazdı
Gər düşəydi üsərə gəbru-nəsara əlinə
Fatimə cucələri bir belə zar olmazdı

Gəbr vurmazdı yəqin qəmçi yətimin başına
Ağlamaq boğzi buğazında məhar olmazdı
Neyləyək Zəcr də, Qonfuzdan alıb təlimat
Yoxsa züllamə belə həmdəmu-yar olmazdı

Münzəvinin sənə ya Fatimə çoxdur giləsi
Kimdən artıq balana təziyədar olmazdı
Gecə-gündüz sənin ovladına fikr eylərdim
Ləhzə qəlbimdə mənim səbru-qərar olmazdı

Heç olub sən də mənim fikrimə bir yol qalasan
Lütfün olsaydı ki, halım belə zar olmazdı

Zeynəbi-Kübranın (s.ə) həzrət Zəhra (s.ə) şəhadətində naləsi

Bəla giriftarı anam lay-lay
Mədinə biyarı anam lay-lay
Məzarə tabutu qəribanə
Gedən gecə yarı anam lay-lay
Ey ruhu-rəvanım
Qurban sənə canım

Solan rüxi-zərdi anam lay-lay
Görən əza gerdi anam lay-lay
Nəhan gedən gizlin olan qəbrə
Ürəkdə çox dərdi anam lay-lay
Ey ruhu-rəvanım
Qurban sənə canım

Bəla şəkibası anam lay-lay
Ürək təsəllası anam lay-lay
Mədinədə cahü-cəlal ilə
Qurulmuyan yası anam lay-lay
Ey ruhu-rəvanım
Qurban sənə canım

Mədinə tавusu anam lay-lay
Hüseyn nəvaqusı anam lay-lay
Sağalmayan qəbrə gedincə
Şikəstə pəhlusu anam lay-lay
Ey ruhu-rəvanım
Qurban sənə canım

Bəla çəkən başı anam lay-lay
Ənisi göz yaşı anam lay-lay
Baş açmayan ayrı bacılartək
Yasında qardaşı anam lay-lay
Ey ruhu-rəvanım
Qurban sənə canım

Bəla çəkən başı anam lay-lay
Ənisi göz yaşı anam lay-lay
Baş açmayan ayrı bacılartək
Yasında qardaşı anam lay-lay
Ey ruhu-rəvanım
Qurban sənə canım

Həzrət Zeynəb (s.ə) ana ayrılığında

Dünyada xoş gün görməyən
Lay-lay anam lay-lay, lay-lay anam lay-lay
Qəbrə gecə gizlin gedən
Lay-lay anam lay-lay, lay-lay anam lay-lay

Yarə görən pəhlulərə, nalan qızın qurban
nalan qızın qurban
Qəmçi dəyən bazulara, nalan qızın qurban
nalan qızın qurban
Qəmdən ağarmış mulara, nalan qızın qurban
nalan qızın qurban
Dərdin atamdan gizlədən, lay-lay anam lay-lay
lay-lay anam lay-lay
Qəmdən büküldü qamətin, qəbrə cavan getdin
qəbrə cavan getdin
Soldu, saraldı surətin, qəbrə cavan getdin
qəbrə cavan getdin
Qəlbində qaldı həsrətin, qəbrə cavan getdin
qəbrə cavangetdin
Heç olmadı dərdin bilən lay-lay anam lay-lay
lay-lay anam lay-lay

Dil dağlı bülüllər kimi gülşəndən ayrıldın,
gülşəndən ayrıldın
Rəngi solan güllər kimi gülşəndən ayrıldın
gülşəndən ayrıldın
Yorğun qərqavullar kimi gülşəndən ayrıldın
gülşəndən ayrıldın
Dincəldi canın qüssədən lay-lay anam
lay-lay anam lay-lay

Ahuları qaldı mələr dağ fəraqında
dağ fəraqında
Gülsümün oldu dərbədər dağ fəraqında
dağ fəraqında
Oldu Hüseyinin xuncigər dağ fəraqında
dağ fəraqında
Hər söz başı səslər Həsən lay-lay anam
lay-lay anam lay-lay

Qəlbi yaralı Zeynəbin ağlar gecə-gündüz
ağlar gecə-gündüz
Qəmli əzalı Zeynəbin ağlar gecə-gündüz
ağlar gecə-gündüz
Başı bəlalı Zeynəbin ağlar gecə-gündüz
ağlar gecə-gündüz
Göz yaşını olmaz silən lay-lay anam
lay-lay anam lay-lay

Mehman babam Peyğəmbərə dildə yara getdin
dildə yara getdin
Sən pişqahi davərə dildə yara getdin
dildə yara getdin
Qaldı qisasın məhşərə dildə yara getdin
dildə yara getdin
Orda olar dərdin ələn lay-lay anam
lay-lay anam lay-lay

Həzrət Rübabın (s.ə) Əli Əsgərə (ə) növhəsi

Qumatı qana batanım lay-lay
Cəlalı ərşə çatanım lay-lay
Küsən qara günlü anasından
Rübabı gözdən atanım lay-lay
Ey qönçə dəhanım – qurban sənə canım

Gileyli evdən köçənim lay-lay
Boğazını ox biçənim lay-lay
Solan ətəşdən üzünün rəngi
Qanın susuzdan içənim lay-lay
Ey qönçə dəhanım – qurban sənə canım

Həzin səsin ox kəsənim lay-lay
Dodağı birdən əsənim lay-lay
Gedən gileyli hərəm əhlindən
Rüqəyyəsindən küsənim lay-lay
Ey qönçə dəhanım – qurban sənə canım

Fəratə həsrət baxanım lay-lay
Sitarə misli axanım lay-lay
Susuz boğazdan süzülən qanın
Solan cəmalə yaxanım lay-lay
Ey qönçə dəhanım – qurban sənə canım

Cihada ətşan gedənim lay-lay
Xiyamə yorğun gələnim lay-lay
Dəyəndə ox təşnə boğazından
Oxa təbəssüm edənim lay-lay
Ey qönçə dəhanım – qurban sənə canım

Rübabın (s.ə) Əli Əsgərə (ə) lay-lay deməsi

Ox dəydi dincəldin Əsgər Əsgər
Sirab olub gəldin Əsgər Əsgər
Dan ulduzum lay-lay
Əmlik quzum lay-lay

Sən öldün ləbətşan oğlum oğlum
Qaldı anan nalan oğlum oğlum
Səndən sonra gəzər bikəs anan
Çölləri sərgərdan oğlum oğlum
Dan ulduzum lay-lay
Əmlik quzum lay-lay

Sinələri dərdin dağlar dağlar
Ox yaranı Zəhra bağlar bağlar
Bağlar yaran başlar qəmli nohə
Sinə vurur Heydər ağlar ağlar
Dan ulduzum lay-lay
Əmlik quzum lay-lay

Qəlbim başın şərər aldı aldı
Rübab anan mələr qaldı qaldı
Səndən sonra yeksər hərəm əhli
Başa qara məcər saldı saldı
Dan ulduzum lay-lay
Əmlik quzum lay-lay

Sitarələr misli axdın axdın
Fəratə çox həsrət baxdın baxdın
Simayi-səmayə nazlı oğlum
Həncərinin qanın yaxdın yaxdın
Dan ulduzum lay-lay
Əmlik quzum lay-lay

Rüqəyyəm fəraqə dözər dözər
Ahu kimi mələr gəzər gəzər
Qanlı bələyinə lay-lay çalar
Boş beşiyin hər gün bəzər bəzər
Dan ulduzum lay-lay
Əmlək quzum lay-lay

Həzrət Rübab (s.ə) Əli Əsgər (ə) qəmində

Ey mahi-niku mənzərim
Əsgərim Əsgər, Əsgərim Əsgər
Qaldı ürəkdə əllərim
Əsgərim Əsgər, Əsgərim Əsgər
Yat oğul ağlama – sinəmi dağlama

Göz yaşını rüxsarına
Bağlama oğlum, bağlama oğlum
Əhli-xiyamın sinəsin
Dağlama oğlum, dağlama oğlum
Sən ağlayırsan ağlayır hamı
Ağlama oğlum, ağlama oğlum
Qundağidə bərgi-tərim
Əsgərim Əsgər, Əsgərim Əsgər
Yat oğul ağlama – sinəmi dağlama

Qəmli anan bəs neyləsin
Ay cigər güşə, ay cigər güşə
Sübhə kimi allam əgər
Yatsan ağuşə, yatsan ağuşə
Lay-lay çalım yum gözlərin
Get bir az huşə, get bir az huşə
Sənsən bəhali gövhərim
Əsgərim Əsgər, Əsgərim Əsgər
Yat oğul ağlama – sinəmi dağlama

Səndən Rübabı ruzigar
Etdi şərməndə, etdi şərməndə
Dərdilə olmuş bu yanan
Qəlbim akəndə, qəlbim akəndə
Olsun qəsəm göz yaşına

Çarə yox məndə, çarə yox məndə
Bərgi-xəzəna bənzərim
Əsgərim Əsgər, Əsgərim Əsgər
Yat oğul ağlama – sinəmi dağlama

Solmuş cəmalın bənzəyir
Bərgi-payizə, bərgi-payizə
Nifrünü-lən olsun belə
Qövmi-xunrizə, qövmi-xunrizə

Rahi-Fəratı bağlayıb
Əldə ox-nizə, əldə ox-nizə
Ətşanlığa döz dilbərim
Əsgərim Əsgər, Əsgərim Əsgər
Yat oğul ağlama – sinəmi dağlama

Vardır yeri qəlbim yanıb
Şölvər olsun, şölvər olsun
Düşsün anan çöldən-çölə
Dər bedər olsun, dər bedər olsun
Bir cür təhəmmül et oğul
Ta səhər olsun, ta səhər olsun
Ey dilbəri-nilufərim
Əsgərim Əsgər, Əsgərim Əsgər
Yat oğul ağlama – sinəmi dağlama

Qətilagah əhvalatı

Sərbesər səhneyi-meydanı Hüseyn
Bəzəyibdi boğazın qanı Hüseyn
Axtarır nəşini səs ver bacına
Səni Zəhra anamın canı Hüseyn
Zeynəbin yarı oyan
Yarü-qəmxarı oyan

Gəlmişəm məqtələ ey vay deməyə
Vurmağa sinə Hüseyn vay deməyə
Fürsət olsa əvəzindən anamın
Yarəli cisminə lay-lay deməyə

Zeynəbin yarı oyan
Yarü-qəmxarı oyan

Nə dəlilə uca qəddin бүкүлүб
Ox dəyib olmaya qəlbin sökülüb
Gözlərindən iraq olsun gözəlim
Çöllərə əhli-əyalın tökülüb
Zeynəbin yarı oyan
Yarü-qəmxarı oyan

Peykəri-əthərinin yaraləri
Ağladır göydəki səyyarələri
Öldürər özlərini görsə səni
Zeynəbin çöldəki avaraləri
Zeynəbin yarı oyan
Yarü-qəmxarı oyan

Bənzəyir gülşənə sinən yarası
Yas ilən susənə sinən yarası
Ayrı bir cülvə verib məqtəl ara
Köhnə piraşənə sinən yarası
Zeynəbin yarı oyan
Yarü-qəmxarı oyan

Başının üstünə Taha gələcək
Etməyə təziyə bərpa gələcək
Deməyə oxşama məqtəldə sənə
Çöllər avarəsi Zəhra gələcək
Zeynəbin yarı oyan
Yarü-qəmxarı oyan

Eybi yoxdur səsimi alma Hüseyn
Zəhmətə peykərini salma Hüseyn
And verirəm səni Əkbər canına
Qan içində əl-əyaq çalma Hüseyn

Zeynəbin yarı oyan
Yarü-qəmxarı oyan

Çarəm olsa yaranı bağlayaram
Getməmə xeyməyə dil dağlayaram
And ola canına ta var nəfəsim
Teşnə can verməyinə ağlayaram
Zeynəbin yarı oyan
Yarü-qəmxarı oyan

Həzrət Zeynəbin (s.ə) şəhadətsayağı vəfat əhvalatı

Nəfəsim təngə düşüb yox mənə yar ay qardaş
Kərbəlaya çox uzaqdır bu diyar ay qardaş

Anamın əldə ölən oğlu pərişanam gəl
Azimi-məhzəri-porfeysi-şəhidanam gəl
Gəl əzizim, o gələn yollara qurbanam gəl
Əcəlin ovçusunun tirinə amacəm gəl
Bu qərrib ölkədə bir həmdəmə möhtacam gəl

Fələk aldı bacının əldəki sərmayəsini
Beş yaşından başına saldı bəla sayəsini
Sən o kəssən oxurdun nizədə Kəhf ayəsini
Dədə gəl can verirəm suzū-qudaz ilə Hüseyn
Oxu Quran bacına ləhni-hicaz ilə Hüseyn

Yarələr xəstəsi yorğun bacını yad eylə
Atam oğlu dili-naşadımı gəl şad eylə
Bu yaman gündə əzizim mənə imdad eylə
Yasıma Əkbər ilə Qasimi göndər qardaş
Kəfnü-dəfn etməyə Abbasımı göndər qardaş

Qaldım ənqış beləb çərxi-kəcin oynunda
Bacının əlləri qürbətdə qalib qoynunda
Vardı haqqım anam oğlu hamızın boynunda

Hər şəhidin başı üstündə ürək dağlamışam
Hamıdan çox vəli qardaş sənə mən ağlamışam

Heç kimə açmamışam dəhridə mən dəsti-niyaz
Ömrüdə bir kəsə yalvarmanı Zeynəb tanımaz
İltimas eylərəm amma sənə ey məhrəmi-raz
Qəbrkən yoxdu Hüseyn gəl bacının qəbrini qaz
Qəbrinin daşına xoş xətt ilə bu cümləni yaz

Yaz bu qəbr içrə yatan həmd-səna aşiqidi
Eşq sərgəştəsidir cami-bəla aşiqidi
Əhli-Yəsribdi, vəli Kərbübəla aşiqidi
Yaz bəlalı başına qəm tökülən Zeynəbdir
Qaməti qəmlər əlindən bükülən Zeynəbdir

Yaz bu qəbr içrə yatan qəlbi yaralı bacıdır
Tay tapılmaz buna aləmdə vəfalı bacıdır
Qüssələr həmdəmidir başı bəlalı bacıdır
Yaz bu qəbr içrə yatan bürcü-qəmin ulduzıdır
Əkbərin əmməsi, məzlum Əlinin qızıdır

Bu adamsız bacının etgilən həqqində kərəm
Sən bura lütf eləyib gəlsən aya miri-üməm
Sənə xatir başımın üstə gələr qəmli anam
Könlüm istir eşidəm bir də o lay-lay səsinə
Aparam qəbrə qulağımda balam vay səsinə

Gər anam gəlsə bura əhli-cinanı gətirər
Dağ-daşı şurə onun ahü-fəğanı gətirər
Lərziyə nalə səsi ərzi, səmanı gətirər
Səslənər naləsi ərşə ucalanı lay-lay
Dəhridə qəmlər əlində qocalanı lay-lay

Tək öləm Şamida neynim bu qara yazımdı
Qəmli tabutum əxa qəbr evinə azımdı
Dörd nəfər həm eləyə həddi-əqəl lazımdı
Şamın əhli bilirəm əhli-şəmatətdi Hüseyn
Gəlməyin başımın üstə mənə minnətdi Hüseyn

İntizarım başa yetmə ürəyim zar olmaz
Yar, xar olmağa heç yerdə rıza yar olmaz
Şamə sən gəlsən Hüseyncanı yasım xar olmaz
Adını dillərə aləmdə salan Zeynəbinəm
Qanlı pırahənin əllərdən alan Zeynəbinəm

Həzrət Zeynəbin (s.ə) həzrət Rükəyyənin (s.ə) şəhadətində növhəsi

Bəlayə ağuş açanım lay-lay
Behiştə ruhu uçanım lay-lay
Ayaqyalın yolda gecə yarı
Tikanlar üstə qaçanım lay-lay
Ey şirin zabanım – qurban sənə canım

Xərabədə ac ölənəm lay-lay
Üzü öləndə gülənəm lay-lay
Yaralı qəlbin ata hicrində
Cəfa xədəngi bölənəm lay-lay
Ey şirin zabanım – qurban sənə canım

Fəğana qəmdən gələnəm lay-lay
Əcəl sireşkin silənəm lay-lay
Xərabə küncündə bəlalardan
Gözü yumub dincələnəm lay-lay
Ey şirin zabanım – qurban sənə canım

Öluncə qara geyənəm lay-lay
Həmişə qüssə yeyənəm lay-lay
Hamı yatandan sonra axşamlar
Hüseynə nohə deyənəm lay-lay
Ey şirin zabanım – qurban sənə canım

Rəsən biləngin kəsənəm lay-lay
Bibilərindən küsənəm lay-lay
Görən zaman Zəcri, hərasından
Yara dodağı əsənəm lay-lay
Ey şirin zabanım – qurban sənə canım

Cəfayi-Zəcrə dözənim lay-lay
Sitarə misli süzənim lay-lay
Atasının qanlı başın yolda
Cidalər üstə gəzənim lay-lay
Ey şirin zabanım – qurban sənə canım

Qərarını dərd alanım lay-lay
Rübabı dərdə salanım lay-lay
Susuz ölən Əsgərə hər axşam
Yuxuda lay-lay çalanım lay-lay
Ey şirin zabanım – qurban sənə canım

Məhərrəm ayının daxil olması

“Kəlami Kəlami” kitabından

Ey əhli aləm – gəldi Məhərrəm
Saxlar Hüseynə şielər bu ayda matəm

Zəhra bu ayda – oxşar balasın
Ahilə başa – bağlar qarasın

Məzlum Hüseynin – saxlar əzasın
Yada salar Kərbübəlanın macərasın

Bu qəmdə şiə – matəm qurallar
Bazari şəhrə – pərçəm vurallar

Qəm səhnəsində – möhkəm durallar
Dünyanı va Hüseyn səsilə doldurallar

Yoldan yetişdi – qəm karivanı
Ta etdi mənzil – Kərbübəlanı

Mövla çağırdı – əhli-vəfanı
Axsın gərək aşıqlərin bu çöldə qanı

Əlhəqq Hüseynidir – azadə rəhbər
Əlqanı etdi – səhranı əhmər

Başı kəsildi – qət oldu əllər
Səsləndi başı nizadə Allahu Əkbər

Allah bu ildə - gəldik nəvayə
Yalvarıq hər dəm – badi səbayə

Xəbər aparsın – Kərbübəlayə
Bizdən salam olsun o ləb təşnə fədayə

Ey şahi-dinə – biət edənlər
Həl min muinə – ləbbeyk deyənlər

Sinə vuranlar – qarə geyənlər
Təndə medalı eşqidir bu pirəhənlər

Ya Rəbb behəqqi – əhli-məani
Lütf et bəratı – Kərbübəlani

Qəlbədən sevindir – bu aşiqani
Allah yetir sən Neynəvayə bu nəvani

Məhərrəm növhəsi – Əli Əsgərin şəhadətinə işarə

“Munacati Kəlamı” kitabından

Yenə yaran daşdı bəhri-bəla – şah-Kərbübəla – yası
başlandı

Xanım Zəhra saldı başa qara – Seyyidüş-şühəda – yası
başlandı

Məhərrəm gəldi əza gəldi
Yerə göylərdən səda gəldi
Ya Hüseyini-məzlum

Çəkib qarə asimanə mələk
Sakinani fəlkə nohəxan oldu

Səməvatə nalə saldı tənin
Qəlbi Fatimənin ləxtə qan oldu

Bu matəmdə yandı qəlbi-Nəbi
Nazdanəsi bəşiyən oldu

Açıb başın yeksər əhli-səma
Xəmsətün-nücəba yası başlandı

Məabirdə səf çəkənlərə bax
Sinəzənlərə bax sinə dağlırlar

Düşüb şiə bəhri-dərdi-qəmə
Məscidə ələmə qarə bağlırlar

Deyir Zəhra: can yaralı bala
Şahi-mülki-vila yası başlandı

Vurur başa Əli aşıqləri
Bu müsibətdə Əli şiələri

Əli səslər: sındı bəli-pərim
Odlanıb cigərim nari-möhnətdə

Çıxıb ərşə suzu-ahi Hüseyn
Xeyməgahi Hüseyn yandı qarətdə

Aman ey dil, eylə ahi-nəva
Çün vəliyyi-Xuda yası başlandı

Bu ayda hər kim nəvayə gələ
Ahu-vaya gələ, xaru-zar olmaz

Qiyamətdə etibara çatar
İftixarə çatar əşki-bar olmaz

Ölən vəqtdə sağ-sola dolanıb
Nari-hicrə yanıb intizar olmaz

Gözüm ağla, yarı eylə riza
Çün şafii-cəza yası başlandı

Bu göz yası daim ələnir
Gözdə cəvələnir şami-Aşura

Gəlir yada qüssə xatirəsi
Xeymə mənzərəsi, qorxulu səhra

Rübab ağırlıq gözdə xuni-cigər
Qəşş edib südəmə, ahu-vaveyla

Deyir: Allah, can verir bu bala
Qaldı haldan-hala yası başlandı

Gecə keçdi, əsdi badi-xəzan
Mədəri-nigəran gəldi əfğanə

Öpüb birdən mahparəsini
Şirxarəsini verdi sultana

Oğul getdi şövqü vəslətilə
Tiri-möhnətilə batdı alqanə

Kamandan ox atdı Hərmələ ta
Tifli-məhliqə yası başlandı

Hüseyn basdı bağrına balanı
Atdı ərşə qanı göylər ağlaşdı

Edib təsir ərş əhlinə qəmi
Xeymədə hərəmi-Heydər ağlaşdı

Dedi lay-lay ey yaralı bala
Səs çəkib o hala ləşkər ağlaşdı

Atasından ucalıb bu nida
Bangı və vələda yası başlandı

Əl-üz qanlı gəldi xeymələrə
Ta Rübabə verə oxlu qurbanı

Xanım Zeynəb tez çıxdı qabağa
Ərz etdi ağa pozma halın Zəhranın

Əzizim, qəlbim kabab eləmə
Göz yaşın ələmə, sən anam canı

Deyim qoy, geysin qarasın ana
Oğlu batdı qana yası başlandı

Əza elanı

“Yadigari Səid” kitabından

Düşdü yenə dillərə qəm nohəsi
Aləmi doldurdu Hüseyn vay səsi

Qarə ələmlər əsər
Rişeyi-küfrü kəsər

Bizləri ey Xaliqi biçuni-çənd
Feyzi-Məhərrəmdən elə bəhrəmənd

Eyləyib üşşaqi-Hüseyn sərbülənd
Boynumuzda onun eşqi kəmənd

Qəbrinə qurban olaq
Lütf elə mehman olaq

Şiələrin qəlbi yenə qəmədədi
Pir-cavan məclisi-matəmədədi

Ömrümüzün həzzi Məhərrəmdədi
Adı Hüseynin qara pərçəmdədi

Bax bu qara pərçəmə
Lərza salıb aləmə

Qara geyənlər yenə məhzun olub
Aləmin aqilləri məcnun olub

Zeynəbin, Allah qəmi əfzun olub
Fatimənin halı digərqun olub

Hey çağırır can Hüseyn
Ləbləri ətşan Hüseyn

Ey adını şiə qoyan bavəfa
İldə əqəllən geyin on gün qara

Gəl dilə ey saili dərdaşına
Al ağadan təzkireyi-Kərbəla

Nazil edə rəhmətin
Can tək öpək türbətini

Əhli-əza başa qara bağlayın
Sinəzənan sinələri dağlayın

Seyyidi-məzluma əza saxlayın
Əcnəbilər gülsə də siz ağlayın

Göz yaşı tufan edər
Xəsmi hərasan edər

Məhərrəm ayının əvvəlinin növhəsi

“Sedayi Kəlami” kitabından

Ətri gəlir Məhərrəmin hər yerə qara çəkдилər
Fatimə nohə başladı, göylərə qara çəkдилər
Ya Əba Əbdillahlil-Hüseyn – Ya Əba Əbdillahlil-Hüseyn

Geydi hüseyñilər yenə pirəhəni-əzaların
Əbri-bahar tək dolub gözləri aşınaların

Şəhriləri dolan eşit vay ana vay nəvaların
Mərifət əhli məcsid -o- minbərə qara çəkдилər

Əhli-vilayətin bu ay gülməyəcək dodaqları
Dəstələrin salıb yola kuçələrin uşaqları

Kuyi-şəhadətə gəlir Kərbübəla qonaqları
Cənnət olubdu qəmsərə sərdərə qara çəkдилər

Əsgərə xatir indidən eyləməyin su söhbəti
Xali qədəhlər əldədi saqiye var xəcaləti

Fatimə mehridir Fərat, oğluna vermir ümməti
Xeymədə gəhvareyi-Əsgərə qara çəkдилər

Səsləyir Sahibəz-Zəman sinəzənani aləmi
Qara libasızı geyin, gəldi Hüseyn Məhərrəmi

Verdi nişan məlkələrə Fatimə qanlı pərçəmi
Ahilə ərşi-əzəmu-əkbərə qara çəkдилər

Qanə Hüseyni az qalır əhli-sitəm boyandıra
Kufə rəiyyəti gəlir xeyməyi-şahi yandıra

Başları nizəyə vura, sinədə at dolandıra
Gör hamı kuyi-bərzənə yeksərə qara çəkdilər

Ah, o zamandan istədi, Şimr kəsə Hüseyn başın
Təllidə Zeynəb ağladı, səslədi dadə qardaşın

Açdı Səkinə başını, tökdü Rüqəyyə göz yaşın
Xeyməsərayı itrəti-Heydəre qara çəkdilər

Qarə yel əsdi, batdı gün, qüdsiyan ələman dedi
Yerdə Hüseyn cənazəsi, nizədə baş azan dedi

Köynəyini apardılar, Fatimə baxdı can dedi
Əhli-Mədinə mərqədi-madəre qara çəkdilər

Hüseyn, Quran şəhidi

“Asari Kəlami” kitabından

Yanan dilim Hüseyncan – yanır mühəbbətində
Mərizinəm gözüm var – o qanlı türbətində

Hüseyn, Hüseyn, Hüseyncan
Hüseyn şəhidi Quran

Bu qəmli neyistanda – nəvayə gəlmişəm mən
Qara geyib yasında – əzaya gəlmişəm mən

İnayət eylə babi – ətaya gəlmişəm mən
Bu əhli eşqi saxla pənahi rəhmətində

Qapında sailəm mən – üzüm qara əlim boş
Yaz adımı mənim də – qara geyənlərə qoş

Düşər daxil həmişə – dəri təbibə naxoş
Ki var gözü mərizin sənin təbabətində

Əzizi Mustafasan – ürəklərə səfa ver
Ey aləmin təbibisi – mərizlərə şəfa ver

Darıxmışdıq yaralı – bəratı Kərbəla ver
Yanır qəlubi-şie şərari firqətində

Nə vaxt olur opək biz – o qanlı asitanı
Yuyaq bu göz yaşıyla – hərimi aşiqanı

Qayıtmırıq bu yoldan – balam Rüqəyyə canı
Qəsəm xülusi eşqə varıq iradətinə

Sən aləmə səfasən – nigari bəvəfasən
Qəribi şəhri-vəhdət – qələbə aşinasən

Əzizi canı Zəhra – şəhidi Neynəvasan
Tərənnümi əza ver – nəvayi vəhdətində

Hər il Məhərrəm ayı – tutar cahanı qəmlər
Diyari mərifətdə – əsər qara ələmlər

Xamuş olar çıraqlar – yanar yasında şamlar
Dolannıq izzətilə – şüayi tələtinə

Kərbəlanın səfası

“Ərizeyi Kəlamî” kitabından

Vardı başımda ya Hüseyn həvayi beynül-hərəməyn
Salar behiştı yadıma səfayi beynül-hərəməyn

Görməmişəm behiştı mən mənzələtin eşitmişəm
Yoxdur behiştə hacətim Kərbübəlayə getmişəm

Mən ki, behişt ağasına ərzi iradəət etmişəm
Kəmdi məgər behiştidən bəhayi beynül-hərəməyn

Var iki cəlvəli məkan aləmi biqərinədə
Beyni Bəqi və mərqədi Xətmi-rüsul Mədinədə

Bir də behiştı Kərbəla nəqşi qalıbdı sinədə
Görməlidı nəməyi-dilqoşayi-beynül-hərəməyn

Ol iki basəfa hərəm şəhri edib por ətri-bu
Bu altı guşə qəbri şəh, qəbri vəzirə rubəru

Ərş özü altı guşədi eylər o qəbri arizu
Ərş edibdi müncəli cəlayi beynül-hərəməyn

Səhnə baxanda cəlvəyi baqiyyə eylərəm salam
Məşki görəndə təşnələb saqiyyə eylərəm salam

Xeymə yanında məhmil -o- naqiyyə eylərəm salam
Zəngi şütürdü koçidə nəvayi beynül-hərəməyn

Təllə çıxanda ağladım nalə mənə rəviyyədi
Rəhbəri karivan dedi bu Təlli-Zeynəbiyyədi

Nalə səsi gəlir, o da zəməməyi Rüqəyyədi
Axtarır aşyanəsin hümayi beynül-hərəməyn

Diqqətin olsa görsənir xeymələrin yanan yeri
Şareyi-Sahibəz-Zaman Əsgərin oxlanan yeri

Şibhi Peyəmbər Əkbərin peykəri doğranan yeri
Səhneyi xatiratidi nəmayi beynül-hərəmeyn

Cilveyi Məscidul həram ordadı bax səfa elə
Möhrim -o- məhrəmani eşq orda edəllər hərvələ

Yada salar sələbəti Kəbəni vəqti nafilə
Soti əzani məğrib -o- işayi beynül-hərəmeyn

Kərbəladada əzəmətli enmə

“Zəxireyi Kəlami” kitabından

Hüseyn gəldi Kərbəlayə qonaq – gözlərindən iraq
Ya Rəsuləllah

Ölüb ətşan Fatimə balası – düşdü eldən uzaq
Ya Rəsuləllah

Məhərrəmdə qan gələr cuşə - düşər yadə qəbri şeşguşə
Ya Rəsuləllah Ya Rəsuləllah

Hüseynin qurban olum adına
Bizlərə bu adı – mədər öyrətdi

Viladətdə Cibrili əmin
Gəhvarəsini gəldi tərpətdi

Vəli bilməm Kərbəladə niyə
Sinəsin boğazə – Şimrə göstərdi

Məazəllah, Allahın qanını
Tökdü əhli İraq – ya Rəsuləllah

Salam olsun qanlı ləblərə ki
İstidən qurudu – su kənarında

Deyirlər su mehri Fatimədi
Qaldı əcnəbilər – ixtiyarında

Hüseynin bir süd əmər balasın
Teşnə oxladılar – qan diyarında

Yaralı quştək bəlkə də bala
Çaldı əl-ayaq – ya Rəsuləllah

Məhərrəmdə qarə pərçəm əsər
Sinədə qızışar – şüələr qanı

Dolan gözlər Kərbəlaya baxar
Qətrə-qətrə axar – hey cigər qanı

Həmin ayda qara yel əsilib
Göylərə səpilib südəmər qanı

Hüseyn ağlırdı o hala vəli
Güldü dilsiz uşaq – ya Rəsuləllah

Məhərrəmdə sinələr açılar
Qəmli sinəzənan – dil kəbab ağlar

Sipehri eşqin sitarəsinə
Ay qarə geyər – Günəş ağlar

O gündən min dörd yüz ildi keçib
İndi də belə billəm Rübab ağlar

Deyirdi oğlum gedəndə suya
Tərpənirdi dodaq – ya Rəsuləllah

Qərək Aşura günü qutarıb
Qarət oldu hərəm – xeymələr yandı

Qara geydi dəşti Kərbübəla
Oldu şami əza – nohə başlandı

Yanan dillər bir yanan çadıra
Cəm olubdu hamı sinə suzandı

Bala qızlar qorxa-qorxa yatıb
Qaldı Zeynəb oyaq – ya Rəsuləllah

Nigəhbanidi həmin çadıra
Mürtəza qızı ta – gəlməyə düşməni

Görüb naghah bir sızıltı gəlir
Gəldi səslədi ey – ağlayan kimsən

O dilxəstə yana-yana dedi
Çoxdu dərdim, oğulsuz Rübabəm mən

Qaranlıqda axtarırdı gülün
Dildə daği fəraq – ya Rəsuləllah

Diyə billəm Əsgərin anası
Sübhətək o gecə — matəmə batdı

Deyə biləm hey dedi bala vay
Qan içində Əbəlfəzli ağlatdı

Su içmişdi süd fərahimdə
Səslənirdi balam qan içib yatdı

Çətindi əmlik quzu verə can
Leyk, ana qala sağ – ya Rəsuləllah

Susuzluq yanqısı – Ananın dərdi

“İradətnemeyi Kəlamî” kitabından

Nəhrin yolları – bağlandı Allah
Susuzdan qəlbi – dağlandı Allah

Ağlar hərasan gözlərim – Allahu Əkbər
Məndən süd istir Əsgərim – Allahu Əkbər

Məşgilər xali – əşgilər cari
Kimə tapşırım – bu şirixarı

Yuma bilmirəm – çeşmi xunbari
Odlandı qəlbi müztərim – Allahu Əkbər

Məndən süd istir Əsgərim Allahu Əkbər

Allah Rübabin – qəmlidi halı
Yanır ətəşdən – dilsiz maralı

Gül tək solubdu – pozğun camalı
Dildən düşüb dilbərim – Allahu Əkbər

Məndən süd istir Əsgərim – Allahu Əkbər

Bizə düşməndi – himayət yoxdu
Od yağır göydən – hərarət çoxdu

Oğlumun ahı – qəlbimə oxdu
Soldu güli nilufərim – Allahu Əkbər

Məndən süd istir Əsgərim – Allahu Əkbər

Dillərdə vardı – niskilli sözlər
Solmuş camala – tökər su gözlər
Bu ağlar gözlər – Səqqanı gözlər
Hanı saqi-yi-Kosər – Allahu Əkbər

Məndən süd istir Əsgərim – Allahu Əkbər

Rüqəyyə ərşə - şivən salıbdı
Əsgərə əzbəs – lay-lay çalıbdı

Deyir qardaşım – susuz qalıbdı
Qəmdən sınıb bali-pərim – Allahu Əkbər

Məndən süd istir Əsgərim – Allahu Əkbər

Aşuranın kəfən geyənləri

“Kəlami Kəlami” kitabından

Hüseyn bizdən o yarani ləbəşana salam olsun
Bəla dəştində toprağa axan qana salam olsun

Xuda eşqilə ayrıldın hərəmlərdən, balalardan
Nəva qozandı əflaka bacılardan, analardan

Töküldü üstüvə ləşkər axıb qan yaralardan
O qanlı xəncər altında çıxan cana salam olsun

Məhərrəmlər olanda şiənin ərşə çıxar ahi
Geyər aşıqlərin qarə ürəkdə ahi cankahi

Əl üzmez dəməninə bu məhəbbət əhli, vəllahi
Öluncə səslərik şahı şəhidana salam olsun

Hüseyn can kişvəri eşqə gözəl fərmanrəva sənsən
Ürəklər dərdinə mövlə dəva sənsən, şəfa sənsən

Gülü-gülzari hürriyyət, şəhidi Kərbəla sənsən
Səfası Ədəndən artıq gülüstana salam olsun

Hüseyncan sən rəhi təqva -o- imanda qədəm vurdun
Həqiqətdən şəhi mərdan kimi hər ləhzə dəm vurdun

Adın qurbanı, sən qurbangəhi eşqə ələm vurdun
Minayi eşqidə ləbtəşnə qurbana salam olsun

Bəqa üstə fəna oldun, özün haqqa fəda verdin
Yaralı qəlbilə sən qəlbi-üşşaqə səfa verdin

Dedin heyhat minnəz-zillə, əhrara nida verdin
Dodağından çıxan avayi-Qurana salam olsun

O gülşən ki, suvardın qanilə Həşrə kimi solmaz
Həvadis badi nəxli inqilabı rişadən yolmaz

Dedin azadə insanlar əsiri dəsti zülm olmaz
Olan sərməşqi ələm xətti ünvana salam olsun

Təriqi həqda hər dərdi-müsibətə riza oldun
Yaralı halda mehmani hərimi Kibriya oldun

Edib biganəni rüsva qüluba aşına oldun
Qalan ey əhdidə möhkəm, o peymana salam olsun

Hərəmin şamı

“Aşınayi məhəbbət” kitabından

Ey şəmi hərəmxanə – qurbanın olum Abbas
Canlar sənə pərvanə - qurbanın olum Abbas

İldə şəbi tasua – səslər adını dünya
Mənada diyər Zəhra – qurbanın olum Abbas

Döysə qapını sail – mənzuri olar hasil
Ey munisi əhli dil – qurbanın olum Abbas

İnsan -o- mələk səndən – istəllər kömək səndən
Əl bizdən əmək səndən – qurbanın olum Abbas

Ey mərifətin kani – sən bil ananın canı
Yaz dərdlərə dərmanı – qurbanın olum Abbas

Ovci şərəfə çatdın – ləbtəşnə qana batdın
Sən Kosəri ağlatdın – qurbanın olum Abbas

Dəydi gözəl alnından – üç şöbəli bir peykan
Tutdu gözünü alqan – qurbanın olum Abbas

Didarına şəh gəldi – qəlbin qəm oxu dəldi
Tapdı səni dincəldi – qurbanın olum Abbas

Yandım dedi ay qardaş – səs ver mənə vay qardaş
Çarəm nədi day qardaş – qurbanın olum Abbas

Var xeymədə çox sözlər – qızlar yolunu gözlər
Baxmır niyə bu gözlər – qurbanın olum Abbas

Əhsən belə isarə - sərdari vəfadarə
Sən xəstə, Hüseyin xəstə – qurbanın olum Abbas

Ey kəştiyi bisahil – qanlı ələmə hamil
Amalın olub hasil – qurbanın olum Abbas

Ey saleh olan bəndə - vur yar üzünə xəndə
Qıl xəsmi sərəfkəndə – qurbanın olum Abbas

Kəm eyləmə lütfün sən – biçərə Kələmdən
Kuyunda gedayəm mən – qurbanın olum Abbas

“Sələmi Kələmi” kitabından

Adın verir ürəklərə – səfa Əbəlfəzl
Ola bu canımız sənə – fəda Əbəlfəzl

Pəyami arimanini – yazar qələmlər
Nəsimi Kərbəla ilə - əsər ələmlər

Axanda çeşmələr daşar – ürəkdə qəmlər
Suya baxanda eylərik – nəva Əbəlfəzl

Qiyamət etdi ərsədə – o sərv qamət
At üstə imtahan günü – salıb qiyamət

Kiçildi qamətin vəli – ucaldı itrət
Rizayi Həqqə ey olan – riza Əbəlfəzl

Pərindən ox dəyəndə ey – şərəf hüması
Olubdu Ali-Mustafa – qəm aşınası

Cəlalına salam ola – Əli balası
Ki, artırıb məqamını – Xuda, Əbəlfəzl

Türabə saldı sağ əlin – o qomi kinə
Dedin himayət eylərəm – sol əlli dinə

O da düşüb baş əymədin – münafiqinə
Edibdi Fatimə sənə – dua Əbəlfəzl

O himmətə, o qeyrətə – o şura qurban
Sənin tək ayrılıbdı kim – sudan ləbətşan

Su məşkin oxlananda ey – şahidi Quran
Gözündə kainat olub – qara Əbəlfəzl

Hüseyni səslədin dedin – qəribəm ey şah
Əli belində gəldi şah – ürəkdə min ah

Dedi danış olum əxa – qəmindən agah
Bu yolda deynin elədin – əda Əbəlfəzl

Yetirdin öz iradətin – təmamə qardaş
Sınıb başın düşüb yerə – əmamə qardaş

Yaralı yatma dur gedək – xiyamə qardaş
Susuz hərəmlərim baxır – yola Əbəlfəzl

“Əzəm Hüseyniyyəsi heyəti”nin növhəsi

“Zəxireyi Kəlamı” kitabından

Ya İmami Zaman şüadə ehsasə bax
Cilveyi pərçəmi həzrəti Əbbasə bax

Oldu qollar qələm – ta ucalsın ələm
Ya Əbəlfəzl – ya Əbəlfəzl

Pesəri Fatimə – ey hamının sərvəri
Kimdi səndən sonra – eşqimizin davəri

Sinəzənlər salar – yadə uzun əlləri
Oldu qurbani din – gülü Ümmül-Bənin

Ya Əbəlfəzl – ya Əbəlfəzl

Bilir aləmlər ey – padişəhi müntəzər
Harda Əbbas adı olsa edərsən nəzər

Nə olar bu cəmə sən – baxsan ağa dide tər
Hamı istər silə - səslərik ahilə

Ya Əbəlfəzl – ya Əbəlfəzl

Bu gün aşıqlər ol – sərvərə qurban kəsər
Xələfi salehi – Heydəre qurban kəsər

Şiə pərçəm tutan – əllərə qurban kəsər
Adı dillərdədi – ələm əllərdədi

Ya Əbəlfəzl – ya Əbəlfəzl

Getdi Əbbas ağa – su gətirə qızlara
Oxlanıb məşgi həm – başına dəydi yara

Oldu səhrayı qəm – Zeynəbə matəmsəra
Dedi vay qardaşım – qəhrəman yoldaşım

Ya Əbəlfəzl – ya Əbəlfəzl

Ah o gündən Hüseyn aldı vəzirin səsin
Gəldi gördü alıb ləşgər onun dorəsin

Dedi dur ey həvadari məni bikəsin
Ey əmiri qüva – sənə canım fəda

Ya Əbəlfəzl – ya Əbəlfəzl

Xanım Zəhranın (ə) sözləri

“Nəvayi Kəlamî” kitabından

Atdan düşəndə - yaralı səqqa
Gəldi Bəqidən – həzrəti Zəhra

Başın dilxəstə - aldı diz üstə
Dedi can bala – ey dilşikəstə
Lay-lay Əbəlfəzl – lay-lay Əbəlfəzl

Ey cani-canan – səqqayi ətşan
Qanlı gözüne - Hüseynim qurban

Tökülür əşgin – xalidi məşgin
Ağuşumə gəl – olma pərişan
Lay-lay Əbəlfəzl – lay-lay Əbəlfəzl

Ey sərvî bustan – yarı bîdəstan
Düşən qoluna – ağlar nəxlistan

Sinə dağlama – oğlum ağlama
Solmaz saralmaz – qanlı gülüstan
Lay-lay Əbəlfəzl – lay-lay Əbəlfəzl

Qəlbin dincələr – gözün əsg ələr
Tiri niqahın – ürəyi dələr

Gülüm darıxma – səbridən çıxma
İndi çağır ram – Hüseynim gələr
Lay-lay Əbəlfəzl – lay-lay Əbəlfəzl

Ey qəm amaci – vəfa siraci
Ümmül-Bəninin – başının tacı

Zeynəbim ağlar – əzanı saxlar
Səslər vay qardaş – mehriban bacı
Lay-lay Əbəlfəzl – lay-lay Əbəlfəzl

Əşrərə baxma – küffərə baxma
Fəqət yarə bax – əğyarə baxma

Qoy sinəm üstə – başın ahistə
Sinəmdə zəxmi – mismarə baxma
Lay-lay Əbəlfəzl – lay-lay Əbəlfəzl

Həzrət Əbəlfəzlin (ə) sözləri

“İradətnameyi Kəlami” kitabından

Yıxıldı səqqa yerə – baş yaralı qan gəlir
O səslənir ya Hüseyn – dadə ox vuran gəlir

Ya Hüseyn, ya Hüseyn – gəl hərayə hardasan
Gəldi Zəhra anam – Kərbəlayə hardasan

Mənim ağam, öz ağam – var ürəkdə söz ağam
Mən sənsiz dözəmmirəm - sən bu dərdə döz ağam

Heydər öpən əllərə – düşmən vurdu göz ağam
Axtarardım bu halı – hər gecə-gündüz ağam

Şükr ola – qollarım – haqq yolunda qət olub
Su yolu – gözləmə – gözlərimə qan dolub

Görsə Rükəyyə əgər – peykərimin yarəsin
Boşlar qaçar çöllərə – Əsgərin gəhvarəsin

Yıxdı yerə Hərmələ – səbrimin divarəsin
Su töküldü məşgidən – kəsdi səqqa çarəsin

Vay mənə – vay mənə – vay Rübabə, vay mənə
Gəl yolun – gözlürəm – gözlərim qurban sənə

Düzdü bəlalı olar – pəhləvanların başı
Dəva günündə sınar – qəhrəmanların başı

Qoy olsun bu dasitan – dasitanların başı
Qolsuz ələmdar olub – baş yaranların başı

Yardılar – başımı – bir ağır əmud ilə
Düşmüşəm – torpağa – yarəli vücud ilə

Mən səni ey Yusifim – satmadım əhrimənə
Qaldım boyandım qana – minnət olmasın sənə

Bəsdı fəqət Fatimə - lay-lay desin mənə
O səsləsin can bala – mən də deyim can nənə

Gəldi Zəhra vəli – sinəsi yaralıydı
Qəlbimi yandıran – nilgun cəmal idi

Ayineyi sinədə toz da olsa silmişəm
Damənini tutmağı dərdə çarə bilmişəm

Qəddim ucaydı, uca mənəsbə seçilmişəm
Qüssəm böyükdü Hüseyn, cüssədən kiçilmişəm

Oxlar eylib əvəz – cismimin qəvərəsin
Bilsə Zəhra bilər – yarəmin şümarəsin

Qəmli amannamənin macərəsı bir yana
Qızlarının qorxudan ahu-vası bir yana

Pərçəm tutan əllərin ibtilası bir yana
Bu yarələr bir yana, dil yarası bir yana

Tənə düşmən vurur – qəlbidən yaralıyam
Xali məşgim kimi – mən də dəsti xaliyəm

İmamın (ə) Əli Əsgərə (ə) nöhvəsi

“Kələminin nəvəsi” kitabından

Məhrəmi razım Allah – bəndə nəvazım Allah
Oldu əlimdə pərpər – qönçeyi nazım Allah

Südəmər balam – qanə batıb yaralıdı
Oxlu qurbanım – Fatimənin maralıdı
Allah Allah

Oldu bu nazıdanə – üç pər oxa nişanə
Dağlı ürəklə səpdim – qanını asimanə

Qanı boğazdan axdı – gözləri ərşə baxdı
Yəni yox iltimasım düşməni biimanə

İçdi öz qanın – baxmadı nəhri Əlqəmə
Çaldı əl-ayaq – saldı Rübabı matəmə
Allah Allah

Düşdü balam fişarə - oldu boğazı yarə
Bu yaralı şəhidim – töhfədi bəzmi yarə

Eylədi şirixarə – sinəmi gəhivarə
Yat dedim ay əzizim – açma gözüün dubarə

Yumdu gözlərin – sinəsi dağlı Əsgərim
Getdi cənnətə – əlləri bağlı Əsgərim
Allah Allah

Hərmələ gəldi cəngə – qəlbi dolandı səngə
Gördü müqabilində - güldü balam xənəngə

Baxdı mənə dubarə - güldü bu ruzigarə
Yəni baş əyməz aşiq – zillət-o-ar-o-nəngə

Qozadı balam – pərçəmi Ali-Haşimi
Əkbərim kimi – Əsgər ucatdı başımı
Allah Allah

Şəhadət növhəsi

“Sedayi Kəlami” kitabından

Çölə tufan düşdü – Hüseyn atdan düşdü
Bu məqtəl ətrafın – dolnma Zeynəb

Demə ey vay qardaş – xiyamə get birbaş
Gələr indi qatil – dayanma Zeynəb

Daxi Zeynəb çıxır canım
Yaralardan axır qanım

Qan axır alnımdan – dəyib bir daş əlan
Gözüm görmür Zeynəb – baxam ovzayə

Qara yellər əsdi – Hüseynin bikəsdi
Sinəm üstə qatil – çıxar əssəə

Denən Ali-Taha – desinlər ya Zəhra
Özün əvvəl səslən – utanma ya Zeynəb

Daxi Zeynəb çıxır canım
Yaralardan axır qanım

Halıma çox baxma – qanım zülfə yaxma
Başın gözlə açma – baxır naməhrəm

Nə ələmdarım var – nə də qəmxarım var
O yanda məşg ağlar – bu yanda pərçəm

Bacı əmniyyət yox – bularda qeyrət yox
Atıllar daş, tez get – yubanma Zeynəb

Daxi Zeynəb çıxır canım
Yaralardan axır qanım

Mən o şahəm bacı – qandı başım tacı
Xiyamı iclalım – yanar çöllərdə

Başa sən sal qarə – təvəssül qıl yarə
Mənim qanlı başım – qalar əllərdə

Gələr indi cəllad – edən tufan bidad
Əqəllən sən qanə – boyanma Zeynəb

Daxi Zeynəb çıxır canım
Yaralardan axır qanım

Mənim Əbbasım yox – ələmdarım sənsən
Həvadarım sənsən – bacım səbr elə

Oxuyanda başım – cidalərdə Quran
Sənə canım qurban – bacım səbr elə

Hara getsəm mehman – bacım çıxmaz yaddan
Dalımca sərgərdan – dolanma Zeynəb

Daxi Zeynəb çıxır canım
Yaralardan axır qanım

Düşəcəkdir qərətdə – bəlalərə başım
Bacım sil göz yaşım – mənim qəm-xarım

Alışanda xeymə – vəfa rəxtin soyma
Muvazib ol qoyma – yana bimarım

Balalara tapşır – uzaq gəzsin oddan
Həman oddan gözlə – sən yanma Zeynəb!

Daxi Zeynəb çıxır canım
Yaralardan axır qanım

Aşura müsibətləri

“Nəvayi Kəlami” kitabından

Hüseynə yerlər ağladı, Hüseynə göylər ağladı
Başın kəsəndə qatilin, əlində xəncər ağladı

Çıxanda Şimr o sinəyə, o xurd olan xəzinəyə
Xəbər gedib Mədinəyə, Bəqidə mədər ağladı

Demə qara yel əsmədi, qüruba gün tələsmədi
Hüseyn namazı kəsmədi, İbadə Əkbər ağladı

Məlkələrə xəbər çatıb, gəlin Hüseyn qana batıb
Qoşun sınıb ələm yatıb, o hala leşkər ağladı

Qoşun münəzzəm oldular, o qətligahə doldular
Daş atdılar yoruldu, gül oldu pərpər ağladı

Gəzirdi bacı qardaşın, nə qardaş, eşq yoldaşın
Görəndə nizədə başın, həyalı xahər ağladı

Ölürdü Zeynəb az qala, qədəm-qədəm gedib dala
Rüqəyyə hardasan bala, babana kafər ağladı

Qoşun töküldü qarətə, vurubla od dəyanətə
Xiyami ali-ismətə, alov çəkən dər ağladı

Göyə nəva yetirdilər, qaçanları gətirdilər
Neçə qızı itirdilər, hərəm sərəsər ağladı

Bir iddə fitnə qurdular, ədavət üstə durdular
Rübabə qəmçi vurdular, oyandı Əsgər ağladı

Fələk dedi Hüseyin Hüseyin, mələk dedi Hüseyin Hüseyin
Ürək dedi Hüseyin Hüseyin, ox oldu üçpər ağladı

Şami qəriban növhəsi

“Munacati Kəlami” kitabından

Fələklər ağlar – mələklər ağlar
Geyibdi Zeynəb – qara Hüseyinə

Qara yel əsdi – bu səs nə səydi
Tutubdu Zəhra – əza Hüseyinə

Talandı bağlar – sönüb çıraqlar
Çəməndə bülbül – gülün soraqlar

Yanan çadırdı – bənati Zəhra
Susuz şəhidə – yavaşdan ağlar

Nəva dilində – bəla çölündə
Yatıb qonaqlar – yətim uşaqlar

Ürəkdə vəhşət – əsiri qürbət
Edir Rûqəyyə – nəva Hüseynə

Gəlib fəğanə - o nazidanə
Özün yetirdi – hüzeni yarə

Dedi qəribəm – baba əsirəm
Günüz yorubdu – məni səvarə

Su oldu azad – Rübab edər dad
Nə südəmər var – nə gahivarə

Yanır cigərdən – behali şivən
Deyir bu canım – fəda Hüseynə

Dəvayi hicran – bu dərdə dərman
Nə mənə vardı – nə sənə baba

Pozuldu halım – daşıb məlalım
O qorxulu yel – əsəndə baba

Hava qaraldı – bibim qocaldı
Başını qatil – kəsəndə baba

Eşitdim onda – deyirdi Zəhra
Tutubdu matəm – Xuda Hüseynə

Bu zarə səs ver – mənə nəfəs ver
Ki, morği ruhum – çıxır bədəndən

Yatıbsan üryan – çu mahi Kənan
Ədu libasın – soyubdu təndən

Necə gedim mən – bu əncüməndən
Məgər həzarə - doyar çəməndən
Anam verə səs – o ya Hüseynə

Budur Kəlami – Hüseyn məramı
Ki, baş verib din – səlamət olsun

O şahı bisər – tutar əlindən
O gün ki, istər – qiyamət olsun
Adın yazıblar – gəda Hüseynə

Həzrət Zeynəbin (s.ə) sözləri

“Nalehayı Kəlami” kitabından

Lay-lay gözümlün nuru, qərqi mühənim lay-lay
Ey qəmçilər altında, dildən düşənim layalay

Dərdimin dərmanı layalay Rüqəyyə
Gözlərin qurbanı layalay Rüqəyyə

Sən bil babanın canı məni bikəsi ağlatma
Qəlbin kimi mən yandım bəxtim kimi sən yatma

Döndü qana göz yaşım gözdən bibini atma
Ey Əsgərə gizlində lay-lay diyənim layalay

Dərdimin dərmanı layalay Rüqəyyə
Gözlərin qurbanı layalay Rüqəyyə

Düşmən bu başa xatir yolda sənə daş vurdu
Bəzisi vurub möhkəm bəzisi yavaş vurdu

Gəldin dilə ta dilbər gəldi sənə baş vurdu
Mehmanı gələn vaxtda əldən gedənim layalay

Dərdimin dərmanı layalay Rüqəyyə
Gözlərin qurbanı layalay Rüqəyyə

Nisgildi anam canı cismin arada qalsın
Əmmən gecənin vaxtı hansı qapını çalsın

Qəbrin bala kim qazsın xələt bala kim alsın
Qalsın qara əynində yox ağ kəfənim layalay

Dərdimin dərmanı layalay Rüqəyyə
Gözlərin qurbanı layalay Rüqəyyə

Məzlum baban ol gün ki, əslə vətənə getdi
Öpdü səni təll üstə tapşırdı mənə getdi

Bilməm gözəlim verdi nə sözü sənə getdi
Gəldi yasına yoldan yorğun gələnəm layalay

Dərdimin dərmanı layalay Rüqəyyə
Gözlərin qurbanı layalay Rüqəyyə

Ey türfə gülüm mən də sənsiz saralıb sollam
Tozlu telə baxdıqca yannam başımı yollam

Neynək gözəlim neynək qəssalən özüm ollam
Dursan demə qürbətdə yox qəbir qazanım layalay

Dərdimin dərmanı layalay Rükəyyə
Gözlərin qurbanı layalay Rükəyyə

Bu Şamə gələn gündən baxdın yola hər gün sən
Öz hacitini aldın əzbəs qapı döydün sən

Dur bir öpüşək bir bari məndən niyə küsdün sən
Sili acısından de, şirin süxənim layalay

Dərdimin dərmanı layalay Rükəyyə
Gözlərin qurbanı layalay Rükəyyə

Ayrılıq növhəsi

“Asari Kəlami” kitabından

Başında qara – ürəkdə yara – gedən məzara
Rükəyyə lay-lay

Məni atıbsan – nə xoş yatıbsan – edim nə çarə
Rükəyyə lay-lay

Gülüm saraldın – nə halə qaldın
O qanlı başı – qucağa aldın

Halın pozuldu – qolun yoruldu
Məni qəmində – bəlaya saldın

Rəməq qurtuldu – səsin tutuldu
Qənariyi təkpər – qəfəsdə çaldın

Bilirsən indi – qəmin çətindi
Bu biqərara – Rükəyyə lay-lay

Gözəl nigarım – üç yaşlı yarım
Xəzanə döndü – mənim baharım

Özün bilirsən – ki, biksəm mən
Nə var muinim – nə qəm qüsarım

Hicazə getsəm – dubarə gəlləm
Fəraqə dözməz – bu qəlbi zarım

Dur eylə əfğan – yenə yat ey can
Deyim dubarə - Rükəyyə lay-lay

Varım nə qardaş – nə yaru yoldaş
Köməksizəm mən – öləydi ey kaş

Dəmi nəvada – şəbi əzada
Gətirdi qasid – təbəqdə bir baş

Gözünü sildin – baxanda bildin
Dəyib cidada – o başa bir daş

Murada yetdin – nəvaziş etdin
O tacidara – Rükəyyə lay-lay

Açılsa yollar – bu bağlı qollar
Gedər məzari – Hüseynə zəvvar

Soruşa Əkbər – nec oldu xahər
Gözüm qan ağlar – ürək sızıldar

Rüqəyyə canı – bu karivanı
Aparsam ollam – özüm ələmdar

Sən olmusan gər – bu qəlbi müztər
Çəkər şərərə – Rüqəyyə lay-lay

Bacın Səkinə – gülü Mədinə
Vurar əzizim – qəmində sinə

Sən ol gohiərsən – ki, mötəbərsən
Xərabə oldu – sənə xəzinə

Hərəmlər ağlar – cahanı dağlar
Gedəndə sənsiz – biz Ərbəinə

Deyir bu dəstə – məzarın üstə
Gözəl həzarə – Rüqəyyə lay-lay

Nə fürsətim var – nə taqətim var
Ürədə dağ – müsibətim var

Hicaza getsəm – Bəqiyyə getsəm
Anam Bətula – şikayətim var

Soruşa Suğra – nə deyim dəriğə
Gözümdə əşki – xəcalətim var

Dur ey yeganə – bu bağı qana
Elə nəzarət – Rüqəyyə lay-lay

Sinəm medalı – hərəm qəzalı
Öz ellərindən – düşən aralı

Firiştə sima – sesalə Zəhra
Ürək nəvalı – başı bəlalı

Vurubla sili – üz oldu nili
Gözün cidada – özün yaralı

Qədəm götürdün – özün yetirdin
Vüsali yarə – Rükəyyə lay-lay

Üç yaşlı qızın matəmində

“Çəhardəh məsum (ə)” kitabından

Ey əmməsin mələr qoyan balam oyan, gülüm oyan
Rükəyyə bağrım oldu qan balam oyan gülüm oyan

Sənə nə gəldi ay bla bu hala zarə yanmısan
Nə qədər səslirəm səni göz açmırsan oyanmırsan

Batıbdı ağlamaq səsin ayağa day durammısan
Dur ey yətim xəstə can balam oyan gülüm oyan

Gözün fədası sevgilim gözümdən atmaram səni
Əgər yatıbsan indi yat hələ oyatmaram səni

Cahanı versələr mənə bu dəhrə satmaram səni
Ki, bivəfadi bu cahan balam oyan gülüm oyan

Həmişə rəsmidir qızım bəla çəkir bəlalı baş
Səni qutardı qüssədən bu cismidən aralı baş

Hammı deyir Rükəyyə qonaq gəlib yaralı baş
Dur ey vəfalı mizban balam oyan gülüm oyan

Nədən qonağının başın qucaqda saxlayanmadın
Qolda taqət olmadı onu qucaqlayanmadın

Ürək sözün deyənmədin doyunca ağlayanmadın
Yumuldu çeşmi xun-fişan balam oyan gülüm oyan

Xudayi-Kəbədən sənə inayət oldu bu gecə
Baban gəlib xərəbəyə səadət oldu bu gecə

Görəndə qanlı ləblərin qiyamət oldu bu gecə
Var idi zəxmi xeyzəran balam oyan gülüm oyan

Çıxıbdı quş kimi canın fəda o dağlı sinəyə
Nə noyi təsliyə deyim Rübabə, ya Səkinəyə

Sən olmasan anan canı getməyəm Mədinəyə
Utannam ey şirin zəban balam oyan gülüm oyan

Gecə zamanı bilmirəm kimə deyəm məlalımı
Batıbdı ellərim qana fələk pozub cəlalımı

Anam Bətulu səslərəm gələ görə bu halımı
Dilimdə zikri əl-aman balam oyan gülüm oyan

Xuda bilir haçan bizi bu əhli kin xilas edə
Sən olmasan qatarımı Hicaza qoymaram gedə

Rəva deyil ki, mən gedəm balam qala xərəbədə
Qırıldı zəngi karivan balam oyan gülüm oyan

Yola baxırdın hər gecə baba gələ soracağına
Təbəqdə gəlirdin can dedin o mehriban qonağına

Öpəndə daş yarasını yaxıldı qan dodağına
Gözün yumuldu nəgəhan balam oyan gülüm oyan

Səsimə səs ver aç gözün yoxumdu taqətim naza
Çətindi bir bəla ölə məzarın əmməsin qaza

Gərək bu qəmli səhnənin Kəlamı nohəsin yaza
Yana dedikcə nohəxan balam oyan gülüm oyan

Həzrət Rüşeyyən (s.ə) cavabı

“Şəmi şəhadət” kitabından

Əmmə solubdu çəmənim gedin siz – gedin siz
Oldu xərabə vətənim gedin siz – gedin siz

Əmmə bulud tək bilirəm dolarsan – dolarsan
Göz yaşınla ətəyin bularsan – bularsan

Kərbübəlanın yolunu sularsan – sularsan
Burda yerim xoşdu mənim gedin siz – gedin siz

Səndən ayırdı məni bu zamanə – zamanə
Məndən otrü gəlmə belə fəğana – fəğana

Saxla qara köynəyimi nişanə – nişanə
Topraq olub pırəhənim gedin siz – gedin siz

Var necə yoldaş mənə bu məkanda – məkanda
Yada salarlar məni gün batanda – batanda

Yellər əsib qəbrimi toz tutanda – tudanda
Görməyimə var gələnim gedin siz – gedin siz

Sinədə guşvarəmə sən məkan ver – məkan ver
Bağrına bas göz yaşına aman ver – aman ver

Əldə onu Əkbərimə nişan ver – nişan ver
Dillərə düşsün mühənim gedin siz – gedin siz

Əmmə sən Allah gözünün tozun sil – tozun sil
Tozludu qəbrim daşı dur üzün sil – üzün sil

Ağlama qurbanın olum gözün sil – gözün sil
Day yumulubdu dəhənim gedin siz – gedin siz

Bir də bu tozlu saçımı hörənməm – hörənməm
Bəzmi əhibbayə səfa verənməm – verənməm

Mən daği Suğra bacımı görənməm – görənməm
Qaldı o yol gözləyənim gedin siz – gedin siz

Gərçi pozub əmmə səni fəraqım – fəraqım
Bir-birə dəyməz yumulan dodağım – dodağım

İndi də heç toxtamayıb ayağım – ayağım
Xəstədi yorğun bədənim gedin siz – gedin siz

Ərbəin ziyarəti

“Şəmi şəhdət” kitabından

Anam oğlu Hüseyn aşiqi didarınam mən
Al xəbər halımı qüssəli zəvvarınam mən

Dur pişvazə – Tahaya xatir
Xoş gəldin elə – Zəhraya xatir

Dolanıb çöllərdə gəlmişəm kuyi vəfaya
Ola canım fəda bu gözəl xaki şəfaya

Lütfün isbat elə Zeynəbi bəşinaya
Dur pişvazə – Tahaya xatir
Xoş gəldin elə – Zəhraya xatir

Sənə xatir Hüseyin atəşi firqətdə yandım
Xırda qızlar ilə Kufə və Şamda dolandım

Nizədə qanlı başın görüb səndən utandım
Dur pişvazə – Tahaya xatir
Xoş gəldin elə – Zəhraya xatir

Ey mənim izzətim, şəkətim, Zəhra nişanım
Yetişib qəbrinin üstünə qəm karivanım

Sənə qurban ola Zeynəbin bu xəstə canı
Dur pişvazə – Tahaya xatir
Xoş gəldin elə – Zəhraya xatir

Dəm verir dəmbədəm aşiqi mədhuşə qəbrin
Məni məczub edib ya Hüseyin şeşguşə qəbri
Şovqi didar ilən almışam ağuşə qəbrin

Dur pişvazə – Tahaya xatir
Xoş gəldin elə – Zəhraya xatir

Gərçi dildən Hüseyin vəslinin xürsəndiyəm mən
Aşiqi sadıqəm eşqinin pabəndiyəm mən

Üç yaşında balandan vəli şərməndəyəm mən
Dur pişvazə – Tahaya xatir
Xoş gəldin elə – Zəhraya xatir

Həzrət Əlinin (ə) şəhadəti

Sinəzəni və cuşi

Məzlumi-ələm Əli, məcrühü-xəstə
Can verir məzlumanə, qəlbi-şikəstə
Zeynəbi nalan, eyləyir əfğan
Ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra

Axşam çağı mövlanın qəlbi darıxdı
Dərin nəfəs çəkdi, qəm əflakə çıxdı
Yumdu gözün, Zeynəbin evin yıxdı
Can verir mövla – həmsəri Zəhra
Ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra
Küfrün yolun İslama bağlayan öldü
İyirmi beş il sinəsin dağlayan öldü
Nəxlistanda nimə şəb ağlayan öldü
Başda yarəsi – qəm aşınası
Ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra

Dövrələyib qonaqlar Zəhra qonağın
Biri əlindən öpür, diri dodağın
Abbas ayaq tərəfdə öpür ayağın
Yandırır yaxır – göz yaşı axır
Ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra

Düşdü gözü Abbasa, halı dolandı
Söylüb: Hüseyin dərk et Abbası amandı
Qardaşlıqda Abbasın dərsi rəvandı
Yaxşı qardaşdı – qardaşdan başdı
Ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra

Səsləndi gəl yanıma ala göz balam
Çox ağlama qeyrətli, şirin söz balam
Sıl gözlərin ədəbli, nazlı öz balam
Yandırır yaxma – həsrətlə baxma
Ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra, ya Zəhra

Həzrət Zəhra (s.ə) sevgisi

Reyhaneyi-Peyğəmbər, ya Fatimətəz-Zəhra
Səslərdi səni Heydər, ya Fatimətəz-Zəhra
Lovh, qələm və dəftər, ya Fatimətəz-Zəhra
Dillərdə adın əzbər, ya Fatimətəz-Zəhra
Gülşəndə deyər güllər, ya Fatimətəz-Zəhra

Ya Fatimə zikrimdir, bir saliki por dərdəm
Cənnəti verən şeyxə, mən yarə xoşam hər dəm
Cənnət vətənim olsa, Fatiməsiz velgərdəm
Mən Fatimənin eşqin versəm ora namərdəm
Zikrimdi mənim yeksər, ya Fatimətəz-Zəhra

Ey rəhməti-bihəddi cinü-mələk məlmus
Vey pəşşeyi-dərgahi xoş cəlvətər əz tavus
Cibrili-əmin eylər xaki-qədəmindən bus
Xazedi sənə dağ, çay, dərya və oqyanus
Səslər səni dəryalar, ya Fatimətəz-Zəhra

Nəqş olub göylərdə ya Fatimə movlati
Mehrabidə, minbərdə ya Fatimə movlati
Səsləllər mələklər də ya Fatimə movlati
Movla dedi Xeybərdə ya Fatimə movlati
Götürdü qapını Heydər ya Fatimətəz-Zəhra

Sən ayeyi-təthirdə misdaqı müsəvvərsən
Yox-yox məni əfv eylə, ondan da mütəhhərsən
Sən qüdrəti-bazuyi-cəngavəri Heydərsən
İnsaf eləsə hər kim, sən fətehi Xeybərsən
Sən verdin ona ləngər ya Fatimətəz-Zəhra

De münkiri-Zəhraya, lənət sənə şamildi
Həccin də, namazın da Fatiməsiz batildi
Tut daməni-Zəhradan, həlləli-məşakildi
Həm Ümmü Əbihadı, həm ümmü fəzaildi
Kim Fatiməyə bənzər, ya Fatimətəz-Zəhra

Mahi-ələvi nagəh nəhr üstə batan vaxtdə
Abbas ələmi birdən meydanda yatan vaxtdə
Peykan gözünün üstə yəni oturan vaxtdə
Qeyrətli Əli oğlu atdan yıxılan vaxtdə
Səslərdi uzun əllər, ya Fatimətəz-Zəhra

Susuz dodaqla Əsgər meydana gələn saat
Üç şöbə oxu düşmən qeyzilə çəkən saat
Nazik boğaza peykan şiddətlə dəyən saat
Şəsmahə o peykanı meydanda əmən saat
Səsləndi Əli Əsgər, ya Fatimətəz-Zəhra

Fərman yetişib xeymə zülmilə yatan gündə
Qəmçi gücünə qızlar bir-bir soyulan gündə
Bəzi Nəcəfə sarı göz yaşlı qaçan gündə
Vəhşətdən özün xəndək, ya nəhrə atan gündə
Eylərdi səda yeksər ya Fatimətəz-Zəhra

Qəlb dağlı Rükəyyən də Şamata gedən axşam
Nagəh dəvənin üstən toprağa düşən axşam
Əhvalına ahular çöldə mələşən axşam
Ol qorxulu səhrada vəhşətlə gəzən axşam
Səslərdi həmin doxtər ya Fatimətəz-Zəhra

Bir naqə minər Zəhra, məhşər olar nurani
Yaqut və zəbərcəddən dırnaqları, müjqanı
Həm zahiri peydadır, həm batini pünhanı
Bir nur mücəssəmdir, həml eləyər Zəhranı
Cibrili-əmin çakir, ya Fatimətəz-Zəhra

Ol naqənin üstündə səslər Həqqi Subhanı
Başında qara məcər, zülfündə oğul qanı
Bir qanə batan köynək, söylər ki, Hüseyn hanı
Gözlər dolanar nagah, görsünlər o movlanı
Məhşərdə qopar məhşər ya Fatimətəz-Zəhra

Aləm görəcək ol dəm tufan kimi göz yaşın
Şəh qoydu qədəm həsrə, ağlatdı dağın, daşın
Yoxdur başı peykərdə, almış ələ öz başın
Sürətlə qaçır Zeynəb didar edə qardaşın
Başında qara məcər, ya Fatimətəz-Zəhra

Eşq atəşinə poştı-dərgahidə yandın sən
Divara sıxılmışdın, qüdrətlə dayandın sən
Əvvəldə ölüb Möhsin, al qana boyandın sən
Mismar öz işin gördü, nəgah yaralandın sən
Mismar idi, ya xəncər, ya Fatimətəz-Zəhra

Hər gün saralıb soldun, soldu gülü-Peyğəmbər
Şiddətlə məriz oldun, evdə salınıb bəstər
Bir gün nigəran gəldi qəm mənzilinə Heydər
Baxdı üzünə həsrət, gördü yumulub gözlər
Səsləndi o dəm Heydər, ya Fatimətəz-Zəhra

Səndən sonra fikr etmə aydın günüzüm qaldı
Ya qüssəli qəlbimdə əssəə dözüüm qaldı
Dindir məni, can səslə, ağzımda sözüüm qaldı
Zəhra yumulan gözdə vəllahi gözüüm qaldı
Qoyma yumula gözlər ya Fatimətəz-Zəhra

Qəlbim başına indi hicr atəşini vurma
Sərhəddi fəraq üstə israr eləyib durma
Bari mənə rəhm eylə bu rüşəni gəl qırma
Yəsribdə təkəm Zəhra, getmə məni sındırma
Noldu o keçən günlər, ya Fatimətəz-Zəhra

Bəqinin Əmirəlmöminin Əliyə (ə) naləsi

Ya Əli sən nimə şəb Zəhranı tapşırdın mənə
Get evin abad ola, cananı tapşırdın mənə

Ləylətul-Qədri-Xuda, ayineyi-ismətdi bu
Höccətəllahsan özün amma sənə höccətdi bu
Rəhmətən lil-aləmin Peyğəmbərə rəhmətdü bu
Məxzəni-sirri-Həqqi-Subhanı tapşırdın mənə

Kimdi səntək keştzari-ömrə toxmi-səbr əkə
Sən kimi bir şiri-mərd istir bunun dərdin çəkə
Bir gözü sədmə görüb məlum olur qanlı ləkə
Haləsi qandan məhi-tabanı tapşırdın mənə

Bir sualım var ağa, əzbəs məni diltəng edib
Öz mədarımda dolanmaqdan məni çox ləng edib
Seyyidi, aya xanım da öz qapızda cəng edib?
Çox yeri məcruh olan əzanı tapşırdın mənə

Qol-budağın sındırır hər bir gülü vursa dolu
Hansı gül bu gül kimi eyni baharında solu
Nə gözü salimdi, nə sinə səlamət, nə qolu
Pərpər olmuş bir gülü-zibanı tapşırdın mənə

Çox cavan orət ölübdür, şahidəm mən dəfinə
Belə bir məzlumə amma görməmişdim mən yenə
Zülfü ağ, qəddi xəmidə, heç yaraşmır sinninə
Sinni az, qəddi kaman nalanı tapşırdın mənə

Bu yaralı öz vəfasın aləmə elan verir
Hər səsin gəldikcə guya tazədən bu can verir
Ağlama, sən ağlayanda yarəsindən qan verir
Qəlbi qan ağlır sənə bu ani tapşırdın mənə

Ta baxıb Taha görüb Ümmü Əbihanın üzün
Silidən ad tutmadı rəzm ilə andırdı sözün
Şükuhi-ünvan ilə Tahaya nişan verdi gözü
Səslədi getdin baba, mövlanı tapşırdın mənə

Az zaman səndən sonra nəgəh baba üç yüz nəfər
Oldular beyət adıyla Heydər üstə həmləvar
Bidifa gördüm Əlini sinəmi etdim sipər
Ox kimi mismar dəldi ani tapşırdın mənə

Bir qapı ki, sən döyərdin ey məhəbbət gülşəni
Vurdular od, yandı, Qonfuz götürdü təxtə parəni
Mürtəza baxdı, o vurdu, saldı ta dildən məni
La cərm mən boşladım damanı tapşırdın mənə

Sən buyurmuşdun əl açma Mürtəzaya, açmadı
Vurdular namusunu bir zərrə amma daşmadı
Bisəbəb əhvalına divarü-dər ağlaşmadı
Səbri, səbri ağladan insanı tapşırdın mənə

Sadiqi bir neməti-üzmadı Zəhranın adı
Hər kimin Zəhrası vardır, vardı əlhəq hər zadı
Öpmüsən xaki Bəqini, vardı ruhunda dadı
Şükr elə ərz et, xanım ehsanı tapşırdın mənə

Həzrət Zəhranın (s.ə) həzrət Zeynəbə (s.ə) xitabı

Gəl səni vaqif edim hikmətü-əsrərə qızım
Bu qədər ağlama, pozma məni məhparə qızım

Belə fikr etmə bala fikrizə mən qalmamışam
Neçə müddətədi ki, ağuşə sizi almamışam
Bilisən yarəliyəm gözdən özüm salmamışam
Neyləyim bais olub sinədəki yarə qızım

Xuni-dil həsrət ilə əşkinə qat bu gecədən
Vəsli-kalasini hicranıma sat bu gecədən
Təkliyinə adət elə, fikrimi at bu gecədən
Kərbəladada səni görrəm ürəyi yarə qızım

Babanın fikrinə əlbəttə özün qal gecələr
Onu dindir ürəyindən qəmini al gecələr
Hər namazında xəyala məni də sal gecələr
Kömək et qüssəlidir Heydəri Kərrarə qızım

Gecəni xəlq edib Allah ki, cəhan zülmət ola
Göz-gözü görməyə məzlum atana fürsət ola
Gedə çöllərdə boşalda ürəyin rahat ola
Sözlərin çahə deyib, ağlaya ənharə qızım

Hər baxışda dili-məcruhumu sən dağlayısan
Baxısan üzdəki sili yerinə ağlayısan
Hey gözümdən öpüsən əşki üzə bağlayısan
Neylirəm toxdadı qurbandı gözüüm yarə qızım

Sizə bir Kərbübəla var ki, bəla baş verəcək
Həqq Özü Ali-Əbaya qəmi yoldaş verəcək
Kərbəlaya sənə bir sevməli qardaş verəcək
Adı Abbasdı, məşhur ələmdarə qızım

Xoşdiləm mən o qəddi-qaməti Heydər səməyə
Çəp baxanmaz sizə bir kimsənə Abbasə görə
O da oğlumdu mənim bu sözüümü al nəzərə
Can fəda eyləyəcək xırdaca qızlara qızım

O balam həşrə kimi babül-həvaic olacaq
Üz qoyan ləhzədə meydana cəmalın solacaq
Çiyinə məşgi gedən vaxtda Səkinəm salacaq
Məşginə ox dəyəcək, məşg olacaq parə qızım

Kərbəladada ona hər sədmə yetər billəm özüm
Çəkərim başına əl, qəlbində qəmin silləm özüm
Ox dəyəndə gözüne başı açıq gəlləm özüm
O zaman qəm yetişər itrəti-ətharə qızım

Bir Rübab adlı gəlin bu evə bir gün gələcək
Oxlanıb südəməri qəlbini möhnət dələcək
O da bu evdə elə gün qabağında öləcək
Olacaq niskil onun möhnəti əhrarə qızım

Həzrət İmam Həsənin (ə) şəhadəti

(Sinəzəni)

Can verdi Həsən, bülbülü-bağı-mühən öldü
Sili yerini kuçədə əvvəl görən öldü

Göz yaşını rüxsarına bağlardı həmişə
Həsərlə yanan qəlbini dağlardı həmişə
Zəhrayə dəyən siliyə ağlardı həmişə
Kim alsa xəbər, mən deyərəm kuçədən öldü

Sözdən söz alır qüssəli qəlbim söz evində
Əşkim dolanır şamü-səhərdə göz evində
Əmniyyəti yoxdur bu şəhidin öz evində
Zülm ilə gecə zəhri-cəfanı içən öldü

Məsmum elədi Cudə şahı-ərşi-vəqarı
Zəhrin əsərindən göyərək rəngi-üzarı
Səsləndi hərəyə bacısı Zeynəbi-zarı
Dur səslə Hüseyini, denən qardaş Həsən öldü

Bu zəhri-cəfadən bacı rəngim saralıbdır
Qardaşlarımı səslə ki, səbrim azalıbdır
Abbəsə demə Cudə bu əhvəla salıbdır
Dözməz görə bu nəhvilə şahı-zəməni öldü

Ta gördü Hüseyin qardaşını səbri azaldı
Ömrüm gülü zülmilə dedi soldu, saraldı
Getdim anamın yanına Qasim sənə qaldı
Əkbərdən ayırma onu, bu mümtəhən öldü

Qoş Əkbərinə oğlumu dilşad elə qardaş
Qəmli ürəyin qüssədən azad elə qardaş
Məndən sonra sən Qasimi damad elə qardaş
Şayəd ürəyində görə dərdü-mühən öldü

Qismət bu imiş səbr elə ənduhu-fəraqə
Bir gün gedəsən Zeynəb ilən səmti İraqə
Verməz bir içim su o yerin əhli qonaqə
Onda görəsən bülbülü-bağü-çəmən öldü

Düşsən yaralı peykərilə qanlı minayə
Səbr eylə bəliyyatə o gün gəlmə nəvayə
Gəlləm anam ilə mən özüm Kərbübəlayə
Onda deyərəm qəlbini Taha öpən öldü

Orətdə təfavüt nə qədər var hamı bilsin
Bax qəmli Rübabə ürəyin qəm oxu dəlsin
Vəllahi, Rübabın qadası Cudəyə gəlsin
Ağlardı Hüseynə o qədər qüssədən öldü

Aşiq odu daim ola yarın sorağında
Zəhranın ədəbli gəlini qəm siyağında
Axırda verib can özü də gün qabağında
Zeynəb dedi vay Əsgərə lay-lay deyən öldü

Həzrət Əli Əkbərin (ə) vidalaşması

Kərbübəla ki, möhnəti-biintihası var
Aşıqların yatan yeridi, qəm fəzası var

Köhnə həsir içində şəhi-Kərbəla yatıb
Şeşquşədi məzarı müqəddəs binası var

Bir təll var o yerdə adı Zeynəbiyyədir
Ordan qaçıbdı məqtələ Zeynəb nəvası var

Heç bağiban Hüseyin kimi zinət verənməyib
Hər beş qədəmdə laləsi var, bərgi-yası var

Abbas ağa ədəb rəsmiylə cəbhə bağlayıb
Şərməndədi uzaqda yatıb macərası var

Alsan xəbər harda yatıb Əkbəri cəvan
Ərz eylərəm ki, qisməti-payini-pası var

Əkbər nə Əkbər heç bir oğul bənzəməz ona
Məhşərdi gözləri rüxi-Taha nəması var

Bir xalı var Mədinədə Süğranı yandırır
Daim xəyali xal ilə sübhü məsası var

Hurilərin giləsidi Əkbər üzərliyi
Qamət demə qiyaməti-Leyla həvası var

Yusuf zəni-əzizə qulam oldu Misirdə
Bu Fatimə əzizidi. Zəhra anası var

Yusuf ona qulam idi, bu Zeynəbə qulam
Zeynəb kimi bir əmməsi var, dilrübəsi var

Qardaşların məzəmmət edib Yusuf nəbi
Bu qardaşın əlindən öpür xoş ədası var

Əkbər gəlibdi Zeynül-ibadi görüb gedə
Bimar idi müqəddər olub ibtilası var

Səsləndi yatma aç gözlərini mən yol üstəyəm
Şayəd gələnmədim fələkin çox cəfası var

Naxoşsan ağlama sənə qurban olum özüm
Hikmət bu idi səbr elə səbrin cəzası var

Salim qayıtmasam məni qardaş halal elə
Görsün yaralı cismimi qanlı Abbasi var

Bir də sözüm budur sənə getsən Məдиниyə
Süğraya de ki, Əkbərinin çox duası var

Toy xələtin qiyamətə qaldı gözləmə
Toy olmadı başın sağ olsa qan hənası var

Qardaş səsin alanda o fəxri sacidin
Açdı gözün yanında görüb məhliqası var

Bir baxdı Əkbərə o zaman açdı qolların
Qardaşlıq aləmi belədir çox səfası var

Hey dəmbədəm öpüşdü onlar, Zeynəb ağladı
Qızlar mələşdi xeymədə şövqü bükası var

Səccad ağa tutulmuşdu şövqü-vəslidən
Əkbər danışdırıbdı onu ahü-vası var

Səsləndi ki, qədəmlərinə gözlərim fəda
Bu gülməyin özün bilirsən çox bəhası var

Tutdu üzün Hüseynə o dəm miri-abidin
Faş eləsin babasına bir iltiması var

Ərz eylədi icazə buyur bir bəda ola
Qoy mən gedim cihadə əgər iqtizası var

Mən Əkbərin yerinə gedim doğranım baba
Gəlsin mənə bu Əkbərimin hər qadası var

Qəddin əyər oğul dağı Leyla düşər çölə
Əkbər toy etməyib gözü yaşlı anası var

Ayrıldılar məşəqqətilə əlqərəz onlar
Yaxşı bilər o kəs ki, vəfalı əxası var

Bir nəhvilə Əlini Hüseyn rəhsipar edib
Kim əl çəkər gedə belə rəna balası var

Hec bir şəhidi təllə kimin şah gətirməyib
İlla gətirdi Əkbəri Allah rızası var

Həzrət Əli Əkbərin (ə) xeymələrdən ayrılması

Xeymədən ki, naz ilən Əkbəri çıxartdılar
Rubəru qabağına Əsgəri çıxartdılar

Gördülər Rüqəyyəni qaçdı qəm otağına
Çıxdı xeymədən alıb Əsgəri qucağına

Getdi sürət ilə tez Əkbərin qabağına
Durdu birdən ağladı məhşəri çıxartdılar

Bülbülə nə hal olar görsə qönçə yarpağın
Əkbərin dolub gözü şirixari görcəyin
Aldı öpdü ləblərin birdə öpdü qundağın
Ta bələkdən açdılar əlləri çıxartdılar

Ta iki susuz dodaq dəmbədəm öpüşdülər
Gərdi matəmə hərəm yeksərə bələşdilər
Hey onlar öpüşdülər, hey bunlar mələşdilər
Əl gedibdi başlara zülfəri çıxartdılar

Bax sireşki-Leyliyə hər nə var fələkdədi
Kərbəla qəziyyəsi qəsb olan Fədəkdədi
Bir Əli kəfən geyib, bir Əli bələkdədi
Bir Əli mərizidi, bəstəri çıxartdılar

Gördü əşqiya o dəm ayəti-cəli gəlir
Var iki şəbahəti nuri-muncəli gəlir
Surətən Rəsulidi, sölətən Əli gəlir
Səfbesəf qabağına ləşgəri çıxartdılar

Gördü küfiyan əcəb qaməti-rəsası var
Hər gələn vurub onu biədəd yarası var
Baxmadı o əşqiyaya xeymədə anası var
Gözləyir onun yolun xəncəri çıxartdılar

Bir salam edib Əli xeymədə babasına
Gəldi başı üstünə бүkdü öz əbasına
Parə-parə peykəri gəttilər anasına
Nəşi üstə xeymədən mədəri çıxartdılar

Şairin ürək sözü və həzrət Əbəlfəzin (ə) əhvalatına işarə

Bəhri-möhnətdə qəmə qutəvərəm ya Zəhra
Kuyi-eşqində xoşam, dərbədərəm ya Zəhra

Bilmirəm öz adımlı mən nə qoyum bu qapıda
Haşa lilləh sənə nokər demərəm ya Zəhra

Tərki-övla elədi çıxdı behiştədən Adəm
Az qalırdı eləsin qəlbi vərəm ya Zəhra

Müxtəsər qəlbinə əyləşdi sənənin hübbündən
Onu əfv etdi Xudavəndi kərəm ya Zəhra

Qəbrimin fikrini də eyləmişəm əvvəldən
Gecə-gündüz ora nəqşə çəkəram ya Zəhra

Qəbrin əvvəl gecəsi hər nə soruşsa mələkin
Onlar aldıqca xəbər mən deyərəm ya Zəhra

Həşr olan vaxtə şəfaətdə əgər naz edəsən
Kül olar başıma axər nə edərəm ya Zəhra

Sən nəzər eyləməsən baxmaz Hüseyn də üzümə
Bəs kimim var, hara onda gedərəm ya Zəhra

Ruhumun ülqəsi var naləyə, qara ələmə
Ney kimi naləni neylim sevərəm ya Zəhra

Müxtəsər gər mənə lütfün ola əşarindən
Hamı ədədi-səhihə dəyərəm ya Zəhra

Səni Abbas at üstən yığılanda çağırıb
Onda ki, səsləndi xunin cigərəm ya Zəhra

Nə gözəl vaxtə gəlibdən ana qurbanın olum
İzn versən ayağından öpərəm ya Zəhra

Kaş yüz yol yığılam hər yığılanda gələsən
Düşdüyüm yer ola ta rəşgi-irəm ya Zəhra

Sən dua eylə düşən qol yerinə vəsl olsun
İzn ver cəngə sonra gör nə edərəm ya Zəhra

Kimdi Səd oğlu dönüb xeymələrə çəp baxsın
And ola haqqına nəslin kəsərəm ya Zəhra

Qoymaram bir nəfəri can qutara mərəkədən
Başların hərzə ələftək biçərəm ya Zəhra

Neyləyim çarə nədir bağladı oğlun qolumu
Gərnə yaxşı bilisən porhünərəm ya Zəhra

Şahzadəmdi Rüqəyyə mən onun əfsəriyəm
Təkbətək qızlara şəxsən sipərəm ya Zəhra

Nigəranam balalardan odur çıxmır canım
Yoxsa axşamdan elə can besərəm ya Zəhra

Keçən axşamdan ana gözlərimi yummamışam
İndi ox yumdu birin didə tərəm ya Zəhra

İqtida eyləmişəm şahıma məndə orucam
Ayı gördüm vəli iftar edərəm ya Zəhra

Heyf ola ay tutulubdur, üzünün ləkkəsi var
Sındırıb bu orucu qan içərəm ya Zəhra

Üzdəki sili yerin dərdimi artırdı mənim
Əlim olsa başa topraq səpərəm ya Zəhra

Hər ölən rəsmidi üç fəsl təşəhhüd söylər
Hüsnü-iqbalıma çox müftəxərəm ya Zəhra

Sən təşəhhüd özüsən, mən də o babətdəndir
Hamısın bir eləyib səslənərəm ya Zəhra

Qəlbidə bir də xüsusi ana bir dərdim var
İzn versən sənə mən ərz edərəm ya Zəhra

O amannamə məni xeymədə çox sındırdı
Necə ruhiyyəmi pozdu deməram ya Zəhra

Səs düşüb xeymələrə, mətləbi Zeynəb bildi
Mən dedim yer açılar, gizlənəram ya Zəhra

Məni ehzar elədi məhzərinə şahi-cahan
Ayrı bir söz buyurub miri-hərəm ya Zəhra

Şəh buyurdu mənə Abbas əgər getsən get
Qəlbimə gəldi ki, şayəd ögeyəm ya Zəhra

Həzrət Əbələfəzin (ə) müsibətinə işarə

Qəmi-əyyamilə gərçi bu dilim porqəmdi
Bir Hüseyin adlı ağam var ürəyim xürrəmdi

Aləmi gözdən atıb bir ona bel bağlamışam
O gözəl adına qurban şərəfi-adəmdi

Qapısından bilirəm saili boş qaytarmaz
Çün kərəm sahibidi sibti-şəhi-əkrəmdi

Köynəyin sailə ehsan edənin oğludu bu
Bizi etməz əli boş qorxma sözüm möhkəmdi

Gəzəram dildə Hüseyin adı əzaxanələri
Bu Hüseyin vay səsi yomiyyə mənə həmdəmdi

Məkkə də olmasa qismət mənə vardır nə qəmim
Ağamın məclisi Məkkəmdi, gözüm zəməmdi

Dolanıb hər yeri gəlləm bu əza məclisinə
Ya Hüseyn izni-düxulumdu sireşgim yəmdi

Ruzi-məhşərdə sıxıllam ağamın sayəsinə
Yandıranmazla məni qəleyi-müstəhkəmdi

Sipəri-atəşi-duzəxdı qara köynəyimiz
Abirumuz iki dünya bu qara pərçəmdi

O səbəbdəndi əzadari-Hüseyn ölsə əgər
Görəcək qəbri qaranlıqdı əzəl müzləmdi

Nabələddir özü, nəmnak, çuxur, eldən uzaq
Qorxulu vəhşəti var, xeyr əməli çün kəmdi

Baş tərəfdən o zaman qəbrinə bir nur düşər
Ax nə nur aləmi rəşən eləyib xürrəmdi

Ta gözün açdı görər başının üstə ağasın
Buyurar gəldim Hüseynəm, kərəmim çün yəmdi

O Hüseyn ki, gecə-gündüz çağırardın, o mənəm
Gəlmişəm görməyinə qorxma qənimət dəmdi

Bəli, hər yerdə hüseynci ölə izzət varıdı
Şəbi-əvvəldə ağa nökar ilə bahəmdi

Bir hüseynci tanıram eşqinə heç kim çatmaz
Adı Abbasidi ol nəhri alan zeyqəmdi

Başının üstə Hüseyn gəldi vəli bəldə əli
Gördü əzayi-cəvarih dağılıb bərhəmdi

İki əlli götürüb başını aldı dizinə
Şaha başilə salam etdi, sözü mübhəmdi

Dedi Abbas uşaqlar yolunu gözlüllər
Belə yatma yaralı xeyməsərə matəmdi

Mümkün olsa səni Əkbərtək əbaya bükərəm
Bu əba aləmidə görməli bir aləmdi

Baxıram bu dağılan cismə əba yer verməz
Neyleyim ağlamayım qüssə mənə həmdəmdi

O qədər dil dedi gətədi qərəz Abbasi dilə
Dedi şaha bu başımdır, bu da sinəmdi

Səni Zəhra əlini qoy bu dağılmış başıma
Sonra bir ayrı sözüm var ki, qəmi əzəmdi

And verrəm ananın sili göyərdən üzünə
Məni əxyamə aparma ki, yerim Əlqəmdi

Məni qoy burda qalım məşki apar xeymələrə
Ağladan çox da məni dildə qəmi-müdgəmdi

Belə fikr eylər uşaqlar ki, su içdim mən özüm
Şahid ol içməmişəm, bir də Xuda ələmdi

Soruşan olsa məni xeymədə, qızlara buyur
Ki, əmiz içmədi su fikri sizə dər həmdi

Sənə layiq deyiləm, heç demə qardaşdı mənə
Dinə mən şəmi-vəfayəm, bu da pərvanəmdi

Yaralar ağzın açıbdır sənə ləbbeyk desin
Min belə yarəm ola bir baxışın mərhəmdi

Mən otuz dörd il ağa duz-çörəyindən yemişəm
O ki, rəşəndi sənə ömrüdə pərvəndəmdi

Sən əyl bir yol öpüm mən səni canım çıxsın
Can dodağında durub müntəziri-busəmdi

Bu vəfa dilləri birdən ağanı ağlatdı
Dedi boynumda xəyal eyləmə haqqın kəmdi

Sənə Abbas özüm, əhli-əyalım qurban
Az utandır məni qəlbim qəmi bir aləmdi

İstədi olsun Hüseyn qol-boyun Abbas ilə
Görələr məhşər olub şəmsü-qəmər bahəmdi

Şah qolun saldı Əbəlfəzlin o dəm gərdəninə
Can kimi bəğrına basdı onu, sözü əzəmdi

Qol-boyun olmağa Abbasidə ki, qol yox idi
Bu da bir nisgil o sərdara olub mözəmdi

Ürəyindən belə keçdi ki, qolum olsaydı
Ağamı məndə qucaqlardım əcəb bir dəmdi

Nagəhan onda Hüseyn boynuna bir qol gəldi
Bir baxıb gördü əcəb vaxtə gəlib məhrəmdi

Elə bir diqqət edib gördü Əlinin əlidi
Dəsti-Abbas əvəzi gərdəninə münzəmdi

Həzrət Əbəlfəz (ə)

(Sinəzəni və cuşi)

Abbas idi xeymədə ellər dayağı
Abbas öldü Zeynəbin keçdi çırağı
Ellər dayağı, ləşgər qabağı
Ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas

Abbasa Zeynəb baxıb məsrur olardı
Sayəsində balalar daldalanardı
Əmniyyətdə bacılar xoş dolanardı
El dayağıdı, sel qabağıdı
Ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas

Ümmül-Bənin oğlu ta atdan yığıldı
Əmniyyətdən uşaqlar yeksər çıxıldı
Vay Zeynəbin halına qəlbi sıxıldı
Göz yaşı axdı, qızlara baxdı
Ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas

Tiri-bəla heyf ola səbrin apardı
Bir ox gəldi Abbasın qəlbini yardı
Qara saç Zeynəbin birdən ağardı
Dillər dağılandı, yollar bağlandı
Ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas

Gördü Hüseyn başını salmış aşğa
Yorğun gəlir alışıb nari-fərağa
Can qardaş dildə Zeynəb qaçdı qabağa
Səbrin qəm kəsir, dil-dodaq əsir
Ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas

Şəh söylədi eşqidə miqyasım öldü
El dayağı sahibi-ehsasım öldü

Elan elə qızlara Abbasım öldü
Nəhr üstə yatdı, məni ağlatdı
Ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas, ya Abbas

İmamın (ə) Əli Əsgərə (ə) xitabı

Ey vəfa gülşənin qönçeyi-xəndanı oğul
Qanı ehyə eləyən məktəbi-Quranı oğul

Mehri-Zəhra ki, su idi üzünə bağladılar
Qadağan oldu su içmək sinəni dağladılar
Ağladım sən sudan ötrü mələkut ağladılar
Qarəpuş etdi qəmin cənnətul-əlani oğul

Belə ehsas edirəm dildəki nisgil sözünü
Ox dəyəndə boğazından çox itirdin özünü
İş keçib müşgülün üstə yum o yorğun gözü
Ta çəkim yaradan ol zəhrili peykani oğul

İki peykərdən öləndən sonra bənd olmadı qan
Biri sən, bir də anamdur qanı vermirdi aman
Səsin alcaq babamın, qanı atırdı yaradan
Kəfi-tabuta süzürdü şəbi-zülmani oğul

Məktəbi eşqdə öz eşqinə təfsir imiş ox
Qismətində su yox imiş, sənə təqdir imiş ox
Belə ox yarası olmaz bala şəmşir imiş ox
Bu yara bağlana yoxdur daxi imkanı oğul

Hansı gül sən kimi ey gül günü-gündən saralı
Hansı bir ovçu vurur qaçmayan olsa maralı
Bəxtə bax, qismətə bax, sən yaralı, mən yaralı
Ağladar bu iki yara iki dünyanı oğul

Bilən olmadı bu bazaridə heç qiymətini
Xibrə sərrafam özüm sat mənə can xələtini
Basaram sinəmə cantək öpəram surətini
Çəkəram nazını ey Fatimə mehmanı oğul

Ey kiçik sinnilə sərməşqi-bozorqani-cahan
Şəfəqin mənzərəsin qanı üfüqdə yaradan
Ağlama səbr elə ta gəlsin həqiqi qan alan
Alacaq Məhdi bu nahaq tökülən qanı oğul

Qutəvər əşgi qəmli-möhnətə ol şahi-zəməni
Meydanın sağ-solunu gəzdi Hüseyn Əsgərilən
Səslədi qardaşı Abbasi görüb yoxdu gələn
Binəfəs şah qucaqında gəzir hər yanı oğul

Əsgərin tez-tez öpür qanlı ləbi-nuşindən
Balanın qanı süzür sinəsinə döşündən
Bir nəfər yoxdu ala meyyiti ağuşundan
Gəzdirir ərsəgəhi qüssəli babanı oğul

Baxmır ləşgərin heç tənə ilə baxmağına
Qarşıb ağlamağı Hərmələnin gülməyinə
İyləyir Kəbə kimi sürtür özün qundağına
Deyəsən hacı öpür kəbeyi-cananı oğul

Gah səslir bala vay, gah yarasın tez-tez öpür
Dolayıb sağ-solunu qundağına didəsi tər
Sol əlin hayil edib başa otursa üzülər
Ağladır ərsədə öz halına sultanı oğul

İmamın (ə) Zeynəbə (s.ə) xitabı

Gəl bacı məni gör nə pərişan edib Əsgər
Başdan-ayağa peykərimi qan edib Əsgər

Səpdim göyə qanın bir ovç dildə münacat
Bu qan da sənindir dedim ey Qaziyil-hacat
Qaldı bu nümayişdə aləmlər o zaman mat
Meydanda peyəmbərləri heyran edib Əsgər

Şeşmahə balam gərçi xədəngə hədəf oldu
Fikr etmə bu qan axdı və lakin tələf oldu
Bu qandı bizim şüyə bacı şərəf oldu
Çün şiəmizi cənnətə mehman edib Əsgər

Yandırdı əgərçi məni bu Babül-həvaic
Təzmin elədi nehzətimi ta qala rayic
Aldım bir ovuc qandan əcəb yaxşı nətayic
Həqqaniyyətimi aləmə elan edib Əsgər

Oxlandı balam mən elədim Haqqə təvəkkül
İcad elədi məndə vəli ayrı təhəvvül
Etdim mən özüm Əsgərə meydanda təvəssül
Gördüm ki, böyük müşkülü asan edib Əsgər

Səpdim dəmi-məzlumi o dəm sahəti-Həyyə
Gərçi yanacaqdır bu müsibətdə Rüqəyyə
Bu qanilə nabud olacaq ali-Üməyyə
Nuhi-şühədadır bacı tufan edib Əsgər

Eşq atəşinə birdən alışdıq ikimiz də
Küsməmişdi balam, rəmzi danışdıq ikimiz də
Öpdüm dodağın, güldü barışdıq ikimiz də
Bax ləblərimə gör nə bacı qan edib Əsgər

Mən ağladım amma bacı Əsgər oxa güldü
Bu gülməyi yandırdı məni Haqq özü bildi
Baxdı üzümə gözləri həsrətlə süzüldü
Ruhu pər açıb aləmi geryan edib Əsgər

Zəhranı salıb yadıma bu qəlbi-şikəstə
Durmurdu qanı Fatimətək əllərim üstə
Meydanı dolandım qucağımda məni xəstə
Olmadı alan qəlbimi büryan edib Əsgər

Aldım su adıyla anasından məni-naşad
Etdi məni şərməndə və lakin bacı səyyad
Al Əsgəri sən, ver ona, söylə evin abad
Din üstə gözəl canını qurban edib Əsgər

Salam olsun sənə ya Əba Əbdillah (ə)

Salam ola o çuxur yerdə xəstə can ağama
Salam ola bədəni oxlara nişan ağama

Salam ola beşiyin Cəbrəil tərpedənə
Həsirə çolqalanıb cismi dəfn olan ağama

Salam Şimrin əlində qalan yaralı başa
O halda xeymələrə nagiran baxan ağama

Salam qətligaha xeymədən oruc gedənə
Salam ola orucun axşam açmayan ağama

Salam ola ağamın qorxuşan balalarına
Gecə o xeymə dalında tikan yolan ağama

Salam ola o yol üstündə əyləşən balaya
Xiyamü-təll arasında o ağlayan ağama

Salam ola o ələ, sariban əlində qalib
Bir ömür duz-çörəyin sariban danan ağama

Salam o əllərə ki, Əkbərin telin daradı
Ərəbi kakuli qanə batan cavan ağama

Salam ola o ərusun daranmamış saçına
Gəlin qızın telinə qan həna yaxan ağama

Salam ola ala gözlü uca ələmdara
Uşaqlara öz əlilə su paylayan ağama

Salam sübh açılınca Rübabı ağladana
Balıq kimi susuzundan çalılıyan ağama

İmam Hüseynin (ə) vidalaşması

O dəm ki, ayrılıq oxun qoyar kəmanə ayrılıq
Alovlanan ürəkləri edər nişanə ayrılıq

Elə bir oxdur hər dilə dəyə onu yarıb sökər
O qan olan ürəkləri iki bölüb qanın tökər
Ağac şükufədə necə bağa qara bulud çökər
Dolu düşər, gülü vurur, verər talanə ayrılıq

Solubdu gülüstani-din, vəfalı bağibən gedir
Uşaqların üzün öpur, o yari-mehriban gedir
Ucadan ağılayanmır Hüseyn ürəkdə qan gedir
Düçar edib o həzrəti qəmi-nihənə ayrılıq

Xülasə ayrılıq tozu o dəm qonubdu hər yana
İmam ilə görüşdülər uşaq-böyük danə-danə
Hamı o gündə bir yana, xanım Rübab bir yana
Uzaqda göz yaşın tökülür salıb fəğanə ayrılıq

Kənaridən kənizitək edir nəzarə sərvərin
Çağırdı şəh hüzuruna icazə verdi dilqəmin
Rübab öpdü ol zaman əbanın üstən əllərin
Əlində qanı görmüsən qalır nişanə ayrılıq

O qan desin nə qanıdır, vəfa nişanıdır o qan
Rübabi bəxti qarənin qəmi-nihanıdır o qan
Həman o şirixarənin boğazda qanıdır o qan
Bir az qabaq seşöbə ox qoyub kəmanə ayrılıq

Rübabı səsləyib Hüseyin o dəmdə səlbə-təvan edir
Xüsusi bir danışdırıb sözün ona xitab edir
Buyurdu Zeynəbə demə ətəş məni kabab edir
Özüm təkəm yorulmuşam gətirdi cana ayrılıq

Mənə Mədinədə hamı o dəm ki, ağlaşar ələn
Həya olanda manələr, daşanda qəlbidə mühən
Xüsusi ağla sən mənə, qıl Əsgəri bəhanə sən
Nəvaya ki, salar səni çox aşiqanə ayrılıq

Deyir qoşunda bir nəfər: yubandı gəlmədi imam
Təhəmmül etmədi ədu, qoşunda olmadı davam
Dedim ki, fori mən gedib xiyamə sarı bir baxam
Görüm nə oldu illəti çəkər haçanə ayrılıq

Yetəndə səmti-təllə mən eşitdim ağlamaq səsin
Nə gördüm onda qız-gəlin tutub Hüseyin dövrəsin
Biri öpürdü əllərin, biri öpürdü çəkməsin
Gələn deyil bu şərh ilə yenə bəyanə ayrılıq

Hezarə misli teşnələr qonublar gül budağına
Biri su camını atıb, əlin qoyub dodağına
Birin alıb qucağına, biri düşüb ayağına
Salıbdı dudi-ahidən yol asimanə ayrılıq

Bulud kimin dolub Hüseyn cahanı yandırır yaxar
Sükut edib danışmır, gözaltı Zeynəbə baxar
Yanında qızların bilir danışsa ağlamaq tutar
Hələ sükut ilə onu edir rəvanə ayrılıq

İmamın (ə) qızı ilə vidalaşması

Ağlama ey gülşəni-eşqə həzarə qoy gedim
Düş qucağımdan yerə ey mahparə qoy gedim

Az yapışdır sinəmə suz ilə yanmış sinəni
Çək dodağımdan dodağın belə yandırma məni
Mən sənə bir busə borclu Şamda görürəm səni
Öp nə qədər orda öpsən hər yaranı qoy gedim

Baxma sinnin xırdadır ey ahuyi-hillü-hərəm
Mən sənə Zəhra gözündə baxmışam hər bir qədəm
Ağlayanda sən düşür yadıma Yəsribdə o dəm
Ağlayırdı Fatimə dildə şərərə qoy gedim

Heydərə xatir dalınca məscidə qaçdı anam
Sən də gəldin məndən ötrü qəlbidə dərdü-ələm
Sən mənim xırda anamsan mən gərək atdan enəm
Hörmətin vacibdi Zəhratək bu zarə qoy gedim

Gün ki, axşam çağı batdı mən boyandım qanıma
Ay çıxanda sən də çıx sirrin demə nisvanıma
Saxlaram sinəmdə yer gəl qətligahə yanıma
Gözlərim orda balam canı dübarə qoy gedim

İndidən əmmən kimi öyrəş fəraqə get bala
Düş qucağımdan sönmə suzi əlaqə get bala
Allaha xatir səni aldım qucaqə get bala
Ağlayıb çox salma babanı fişarə qoy gedim

Hamızı tapşırmişəm Allaha mən tək-tək qızım
Sən bilirsən ki, anam gözlər məni göyçək qızım
Əlli ildi həsrətəm Zəhrayə sən əl çək qızım
Rəhm elə göz yaşına bax inkisarə qoy gedim

Sən ki, dildə bu az sinnilə çox vabəstəsən
Çırpınır qəlbin quş kimi dilxəstəsən
Bu nə aləmdir hələ mən getməmiş can üstəsən
Can verir güya qəfəsdə bir qənari qoy gedim

İmam Hüseynə (ə) sevginin izharı və qətligah əhvalatına işarə

Səslərim dildə mükərrər evin abad Hüseyn
Pareyi-qəlbi-Peyəmbər evin abad Hüseyn
Xələfi-Heydəri-Səfdər evin abad Hüseyn
Harda var sən kimi rəhbər evin abad Hüseyn
Ey adı dillərə əzbər evin abad Hüseyn

Yox ümidim öz ibadətlərimə dilsərdəm
Sənə göz tikmişəm amma ürəyi por dərdəm
Baxma ol zahidə ki, cənnətə xoşdur hərdəm
Cənnətə bir baxışın versəm əgər namərdəm
Bax mənə ol dəmi axər evin abad Hüseyn

And ola Zeynəbin ağ saçlarına, göz yaşına
Mərkəbindən üzü üstə yığılan qardaşına
O susuz Əsgərə ki, çatmadı heç bir yaşına
Gəlməyibdir bu camaat bu yerə öz başına
Sənin eşqində gəliblər evin abad Hüseyn

Seyyidim, hacətimiz çoxdu rəva istəyirik
Dərdimiz vardı şəha, hökmü-şəfa istəyirik
Demirəm Məkkə və Mıqat, Mina istəyirik
And ola Zeynəbə biz Kərbübəla istəyirik
Harda cənnət ora bənzər evin abad Hüseyn

Ağlaram şam-səhər Zeynəbə, qəm yoldaşına
Xırdaca qəbridə yatmış o uca qardaşına
Kərbəla şövqü düşüb cana, qəsəm göz yaşına
Bir görəydim sürünüb mən də dolannam başına
Səslərəm orda mükərrər evin abad Hüseyn

Eşq xeymə qura bilməz qəlbi hər dini kəcdə
Bir müqəddəs ürək istər ki, gətirsin vəcdə
Kimdi ki, pey apara səndəki izzü-məcdə
Adəmə etdi mələklər sənə xatir səcdə
Adəmə kim nəzər eylər evin abad Hüseyn

Şirmərd istəyir ta qaçmaya heç bəlvadan
Əkbərindən keçə meydanda düşə yaradan
Hələ Adəm keçə bilmədi iki buğdadan
Tək Hüseynin işidir məst ola bu səhbadan
Hey çəkə başına peydər evin abad Hüseyn

Qanlı ehramına heyrandı sərxil mələk
Oldu hüccac ara həsrə kimi həccintək
“Ləkə ləbbəyk”inə səs gəldi ki, “Allahu məək”
Dedi ləbbeyk Hüseyn Rəbbi-cəli , ərşü-fələk
Səslədi göydə mələklər evin abad Hüseyn

Dedilər kimdi belə səcdeyi-mümtaz eləyir
Zülcəlalə özünü eşqilə dəmsaz eləyir
Bu necə yarəlidir xəncərə də naz eləyir
Uca boylu o xanım kimdi ki, ecaz eləyir
Əllərin doğradı xəncər evin abad Hüseyn

Bar ilaha, bu qoşun belə cəfa eylər ona
Zülm qalmır ki, daxi qövmü dəğa eylər ona
Biri daşlar, biri ləbbeyk səda eylər ona
Xırda bir qız oturub yolda dua eylər ona
Babası nazilə gözlər evin abad Hüseyn

Var yeri səs gələ nurüs-səqəleynimdi mənim
Batini Kəbədi ruhül-hərəmeynimdi mənim
Sevgilimdir o, qətiül-vədceynimdi mənim
Bu həman Fatimənin oğlu Hüseynimdi mənim
Şafeyi-ələmi-məhşər evin abad Hüseyn

Baxmayın peykərini oxlara amac elədim
Yandırır xeyməsinə ərseyi-tarac elədim
Mənim eşqimdi Hüseyn xilqətimə tac elədim
Xeyli üşşaqı buna həşridə möhtac elədim
Əhli-eşqə budu sərvər evin abad Hüseyn

Fətəbarəkdə olan nəssə budur şəni nüzul
Öz Hüseynimdi, Bətulun gülü, dilbəndi-Rəsul
Etmədi zərrəcə öz əhdi ələstindən üdul
Ağzını hər nəyə açsa edərəm mən də qəbul
Gər dua etsə o ləblər evin abad Hüseyn

O xanım da ürəyi parçalanan Zeynəbdi
Tiri-alamü-bəliyyata nişan Zeynəbdi
Bu Hüseynin bacısı qəlbi yanan Zeynəbdi
Zərridə oldu şəriki bu həman Zeynəbdi
Ləhnidə Heydərə bənzər evin abad Hüseyn

Qətligah

Bürüyüb peykəri Quranı qızıl qan Allah
Bu Hüseyndir yıxılıb məqtələ ətşan Allah
Zikri ləbbeykidi ya Qadirü-Mənnan Allah
Görməyib Nuhi-nəbi bir belə tufan Allah

Salehin peylədi öz qövmü o gün ki, dəvəsin
Üç günə gəldi bəla kəsdi o qovmün nəfəsin
Kərbəlada qoşun öldürdü Peyəmbər nəvəsin
Nə idi hikməti ki, etmədi viran Allah

Allahın bax işinə gör nə nəmayan elədi
Onların zülmünə çox yerləri viran elədi
Kərbəlanı bəzədi tərfe gülüstan elədi
Eşqə bax gör nə verir rəvnəqi-dükkan Allah

Kəsdi Yəhya başını təştdə bu çərxi-dəni
Cuşa gəldi o gözəl qanı tutub zaniyəni
Yenə də olmadı paymal ayaq altda bədəni
Bu Hüseyin tək ölən olmaz hamı dövrən Allah

Qarışb bir-birə Ha, Mim, Əlif, Lam və sətür
Xətt oxunmur pozulub Tura düşən ayeyi-nur
Bayi-Bismillah əsir qatil əlində porşur
Nur özü səslənir ey nuri-dilü-can Allah

Bu Hüseyndir sənə xatir sürünür eşqində
Lalətək qırmızı qana bürünür eşqində
Bu da qəlbimdi kürəkdən görünür eşqində
Başimin mətəliyəm, qalmaya nöqsan Allah

Elədim bu yaralı peykəri gülşən baxasan
Çəşmətək qanım axa ta neçə yerdən baxasan
Hamı gözlər yumula bircə fəqət Sən baxasan
Xibrəsən, Sən verəsən qiyməti şayan Allah

Bir də ərzim budur ey sahibi-iclalu-şün
Qan olan qəlbimi ləşgər eləyib gürfeyi-xun
Hələ mən ölməmişəm xeymələrə getdi qoşun
Əl çala qarətə bu firqeyi-üdvan Allah

Aləmi zərriyədəki, sözdən üdul eyləmirəm
Varam öz əhdimin üstündə nükul eyləmirəm
Mən baxam Zeynəbi vursunlar, qəbul eyləmirəm
Sən Özün qüdrətini eylə nüməyan Allah

Xatirimdə hələ vardır qapımızda o zaman
Anamı vurdular, dinmirdi babam, dildə fəğan
Əli qoynunda baxırdı qapıya əski-rəvan
Mən dözməmə, o Əlidir, elə ehsan Allah

Xeyməni bəski Hüseyn qəlbinə bir dərd elədi
Ta qəbuli-ərzini Həyyi-səmədü-fərd elədi
Bilmirəm noldu qoşun birdən əqəbgərd elədi
Döndülər yaralının üstə şitaban Allah

Qoşun amarına bax qırx minə vardır xəbəri
On minin ölmüşə qoy biş-kəmi müxtəsəri
O qalan dövrələyib hamı vurur bir nəfəri
Bu qədər yaraya yox cismidə imkan Allah

Bax ziyarət fəqəratındakı suzu mühənə
Dəydi saysız yara meydanda bir gül bədənə
Gör otuz min nəfərin qalxa əli birdən enə
O bədənədən nə qalar qalmışam heyran Allah

Ölən ənsarını bir-bir çağırır leyk Hüseyn
Göndərir ahilə hər tək-təkinə peyk Hüseyn
Şühədə səslədi birdən hamı ləbbeyk Hüseyn
Batinən verdi səda xeyli şəhidan Allah

Şühədaya elədi ahi şərər bari əsər
Qumların üstə bədənlər hamısı titrədilər
Səs verib aləmi mənədə o dəm səslədilər
Yenə başdan keçərik gər verə fərman Allah

Rədd edib sətrü-hicabatı o dəm əmri-İlah
Ta baxıb səhneyi-ecaba məlayik nagh
Dedi “la həvlə və la quvvətə illa billah”
Kimdi bu yaralı səslər belə subhanəllah

Tutdu güya o zaman sovti-cəli afaqi
Eylədi yeksər əhatə o səda nöh tağı
Bu həməni tiftidi ki, ərşə gəlib qundağı
Öz Hüseynimdi mənim etmir kitman Allah

Yeri var fəvci məlayik desə ey Rəbbi-cəlil
Onda ki, oğlunu gətirdi edə qurbani Xəlil
Yolladın bir qoç ona fidyə bərazəndə bədil
Eylədin Həcərə Sən lütfü fəravan Allah

Bu yaralı ki, baxır xeymələrə qərqi-mühən
Gör neçə Həcəri var xeyməsərada mələşən
Nə olar bir qoç da buna indi əvəz göndərəsən
Bu bələdan qutula xosrovi-xuban Allah

Sahəti-qüdsünə söz yoxdu ki, qurban kəsilər
Su verəllər çoxuna bəzisi ətşan kəsilər
Hansı qurbandı Minada başı daldan kəsilər
Bu Mina hansı Minadır, bu nə qurban Allah

Əmr edə var yeri xəllaqi-səməvatu-ərz
Həcərin oğlu hara, bu hara şənində qərəz
İki dünyanı verəm fidyə buna olmaz əvəz
Özünə müştəriyəm eylər elan Allah

Göstəram ruhi übudıyyəti verdim sizə söz
Gərnə bundan qabaq ölmüşdü Hüseyn fəxri Rəsul
Ruhu bağlıydı çünki Əkbərə o aşiqi küll
O öləndə bu da ölmüşdü verib can Allah

Şərəfi, izzəti faiq gəlir hər bir şərəfə
Eyni qıbləmdı Hüseyn dönsə əgər hər tərəfə
Özü Kəbəm, gözü Zəməm, çuxür yer Ərəfə
Aləmə etdi bunu Kəbeyi-canan Allah

Qətli-məsumidə Şimrin işinin əvvəlidi
Bilmir harda kəsəcək xəncəri də qüssəlidi
Sinəsi üstə Hüseynin oturub çəkməlidi
Hansı bir minbərə çıxmışdı o nadan, Allah

İmtahan mərhələsi hər ürəyi silkələyir
Yar özü səhnəyə nazirdi bəlanı ələyir
O təkan verdikə xəncərə, Zəhra mələyir
Səs verir Fatiməyə xəncəri bürə Allah

Az qalır iş qurtara aç oxu məqtəl sözünü
Ölənin, öldürənin tutmuşıdı qan gözünü
Zeynəbi onda görüblər ki, yetirdi özünü
Yıxılır birdə durur izzəti-nisvan Allah

Şəh görüb əhlü-əyalın gəlir, qəlb sıxılır
Dözmədi bəs deyəsən tiri kəmandan çıxılır
Sürünür qızlara sarı gedə bilmir yıxılır
Ayrı bir mənzərə var görməli meydan Allah

Güya məqtəli bir ləhzədə tufan bürüdü
Açmaram keşməkeşin üstünü hardan bürüdü
Bu qədər var ki, xanım Zeynəbi də qan bürüdü
Qarışb bir-birinə orda iki qan Allah

Çox bacı qardaşa xatir özünü dərdə salıb
Kimdi bir saətin ərzində otuz il qocalıb
Zeynəbin orda büküldü belə dərdi çoxlən
Tiri möhnət elədi qəlbini şən-şən Allah

Həli Quranə baxıb ağlayır İncil, Zəbur
Əlqərəz nüzədə qanlı başı sərgərmi-hüzur
Yummayıb gözlərini xeymələrə sarı baxır
Xeymələrdə mələşir bir sürü ceyran Allah

Qəm yağır gördü xeymədə süzən ulduzlardan
Va Əliyyə səsi ovc eləyir adamsızlardan
Gördü bir qız Nəcəfə sarı qaçır qızlardan
Əllərin başdan ucaldıb o pərişan Allah

İki yol qaldı ayaq altda Hüseyn, cani-cahan
Biri Yəsribdə yanan vaxtə əşgi-rəvan
Bir də atlar ayağı gül bədənini etdi xəzan
Nazənin peykər olub xakilə yeksan Allah

Qətligahdan köç

Ey Zeynəbi ağlar qoyan
Qardaşım lay-lay, qardaşım lay-lay
Yollandı Şamə karivan
Qardaşım lay-lay, qardaşım lay-lay
Rahət yat, yaralı

Sən ki, yıxıldın topraqa gül üzün üstə
Sinəsi xəstə
Soydu xiyamın əşqiya dəstə be dəstə
Gəldi peyvəstə

Qızlar qaçıb dildə nəva, zarü-dilxəstə
Qəlbi şikəstə
Çöllərdə başlandı fəğan
Qardaşım lay-lay, qardaşım lay-lay

Aşiq gərəkdir tən verə səbrü-alamə
Rənci əyyamə
Sən imtahan eşqini verdin itmamə
Xətm olub namə
Zeynəb də qolbağlı gedir Kufə, Şamə
Məclisi amə

Sən olma məndən nəgəran
Qardaşım lay-lay, qardaşım lay-lay

Qoymur yanında Şimri-dun qızların qalsın
Qızların qalsın
Bari yaxından bir zaman ətrini alsın
Ətrini alsın
Abbəsə əmr eylə bizi ta yola salsın
Ta yola salsın
Vermir əman bu sariban
Qardaşım lay-lay, qardaşım lay-lay

Hicrində yanmış sinəmi dağlaram qardaş
Dağlaram qardaş
Rüxsarimə gözyaşımı bağlaram qardaş
Bağlaram qardaş
Ömrüm boyu ox yarənə ağlaram qardaş
Ağlaram qardaş
Dəydi ürəkdən nəgəhan
Qardaşım lay-lay, qardaşım lay-lay

Hər nə bəla gəlsə mənə səbridə durram
Hər səhər axşam
Kaxi Yezidi nütqilə bir-birə vurram
Fikrinə qallam

Zəhrayə and olsun Hüseyn, köynəyin allam
Qəbrinə sallam
Mən qoymaram batsın bu qan
Qardaşım lay-lay, qardaşım lay-lay

Səndən sora dünyadə çox qalmaram ölləm
Mən özüm billəm
Nazlı Rükəyyə möhnətin Şamidə görürəm

Əşgini silləm
Gər ölməsəm qalsam Hüseyn qırxına gəlləm
Gəlməsəm ölləm
Qəbrində ollam mehman
Qardaşım lay-lay, qardaşım lay-lay

Getdim Hüseyn gözyaşı qan, mən xudahafiz
Mən xudahafiz
Çəkdi qətari sariban mən xudahafiz
Mən xudahafiz
Qızlardan olma nəğəran mən xudahafiz
Mən xudahafiz
Qardaşım lay-lay, qardaşım lay-lay

Kufə müqəddiməsi və həzrət Zeynəbin (s.ə) sözləri

İki aləm ki, Hüseyn oldu bizim sərvərimiz
Oldu şahani-cahan bu qapıda çakirimiz

Olmuşuq hər nə qədər həlqə bequşi-dəri-eşq
Olacaq cin-mələk həlqə bequşi-dərimiz

Gözləyir zahid ölə, kovsəri cənnətdə tapa
Gözümüzdən gecə-gündüz tökülür kovsərimiz

Qəlbimiz möhr olub əvvəldə Hüseynin adına
Dinimiz eşqi Hüseyndür, özü taci sərımız

Gər Hüseyn eşqi də cürm olsa əuzu billah
Duzəxində bizi yandırsa Həqqi davərimiz

Alışb peykərimiz ləhzədə min yol kül ola
Ya Hüseyn səsləyəcəkdir yenə xakistərimiz

Yeri var naz eləyək Yusifi-gülpirhənə
Misridə getdi qulam oldu o peyğəmbərimiz

Onu dərbari əcanib, bizi mövla bəyanib
Fərqə bax gör nə qədər başdı bizim müştərimiz

Bibəha məfrəgi əlhəq zəri nab etdi Hüseyn
Şükr ola xibrədi bazaridəki zərgərimiz

Nizədə gəzdi başı əymədi baş namərdə
İftixari-bəşəriyyətdi bizim rəhbərimiz

Qandi elan elədi Hinddə bu məsələni
Ki, Hüseyndədi bu nehzətdə olan cövhrərimiz

Ələvidir ağamız Fatiməyə nisbəti var
Gül dodaqından öpübdür nəbiyyi-əthərimiz

Məktəbi Ali-Əba xali deyil Fatimədən
Ayrı bir Fatimədir Zeynəbi qəm pərvərimiz

Zeynəbin başınə Məryəm gecə-gündüz dolanar
Neyləyib Kufədə bax gör o mələk mənzərimiz

Ravi nəql eləyir, mən aldım Əlinin səsini
Əcəba fikr elədim Kufədədir Heydərimiz

Qozadım başımı gördüm vəli Zeynəb danışır
Naqədə əlləri bağlıydı vəfa pərvərimiz

Həmd edib həzrəti Məbudə fəsahtlə əzəl
Dedi ey qövmi-sitəmkar, cəfa qostərimiz

Belə fikr eyləməyin öldü Hüseyn yatdı ələm
Duşi-Səccad ilə Zeynəbdədi pərçəmlərimiz

Yatmayıb din ələmi həşrə kimi yatmayacaq
Əlbəəl gəzdirəcək Baqirimiz, Cəfərimiz

Yetəcəkdir bu ələm bir günü Məhdi balama
Alacaq bu tökülən qanı o gül peykərimiz

Siz mənə gülmək ilən Ali-Əli xar olmaz
Çərxi-çarəmdə Məsihayə dəyər Qənbərimiz

Biz viladətdə vilayətlə zühur eyləmişik
Həmd ola feyzi-şəhadətdi bizim axərimiz

Heç zadiz da yoxdu sizin ta ona fəxr eyləyəsiz
İftixar ilə dolubdur başa-baş dəftərimiz

Mən Əlinin qızıyam fəxr edirəm qeyrətinə
Var yazızda hələ də Xəndəyimiz, Xeybərimiz

Başımın üstə uca nizələrə eşq olsun
Aftab ilə çıxıb seyrə məhü-əxtərimiz

Gər Hüseyn ölmüşidi bəs necə Quran oxudu
Siz ölübsüz xəbəriz yoxdu deyib Davərimiz

And ola eşqdəki möcüzə, aşiq ölməz
Biz varıq həşrə kimi ta qurula məhşərimiz

Minbər, nizə, ya naqə bizə heç fərqləməz
Həqqi elan edəcək ləblərimiz, həncərimiz

Qozayın başızı diqqətlə baxın nizələrə
Elə bil aydı bizim Qasimimiz, Əkbərimiz

Qonağın hörməti vacibdi bir az şərm eləyin
Naqədə tazə gəlin var axır əski-tərimiz

Vermədiz yer bəri tohin bu qədər eyləməyin
Görüsüz zahiri-surətdə sınıb ləşgərimiz

Olmaya qardaşım Abbası uzaqda görüsüz
Daş atırsız bizə ey ümməti-xeyrəsərimiz

Atmayın daş toxunar nazlı Rükəyyə başına
Əkbərə sevgilidir bu anama bənzərimiz

Çırpınır qəlbi qucağımda əmanətədi bu qız
Aparam Şamə gərək, əmr eləyib sərvərimiz

Yaralı başı o dəm nizədə dindirdi xanım
Dedi olmazdı Hüseyn bu cəryan bəvərimiz

Sən hara, kül hara ey gül, kül olaydı başıma
Nəyə lazımdı bu qanə batan tellərimiz

Oxu Quranı uca nizədə aləm eşidə
Bizlərə alçaq-uca fərqləməz minbərimiz

Demərəm düşməninə leyk səsim çıxmır Hüseyn
O qədər ağlamışdıq yolda batıb səslərimiz

Mən Hüseyn səbr edərdəm nazlı Rükəyyə darıxıb
Onu dindir nigərandır balaca doxtərimiz

Qədəğən sindi Hüseyin şami-qəriban gecəsi
Su gəlib xeyməyə yandı dilmiz dilbərimiz

Yalvarırdım üsərayə hələ içmirdi çoxu
Biri də qəmli Rübab idi o qəm mehvərimiz

Gözlərim ağla hanı “Yəhyəvi” tacüş-şüəra
Hanı “Sədiyi-zəman” bir qəvi cövhərimiz

Nə oldu Müztər hanı, Zehni hanı, Safi və Şəhab
Asəfa harda yatıb, Münzəvimiz, Ənvərimiz

Həzrət Rükəyyənin (s.ə) naqədən yıxılması

(Sinəzəni)

Düşdüm gecənin vaxtı əcəb müşgülə Allah
Rəhm eylə mənə gözdən itib qafilə Allah

Saldı məni gözdən necə bir silsilə ya Rəbb
Çox yalvarıram dadıma Əkbər gələ ya Rəbb
Bəs harda qalıb gəlmir o qarə gələ ya Rəbb
Saldı bu fələk ayrılığı yüz ilə Allah

Yusif kimi xoşdur məni qəmlər aparırdı
Bir çahə düşərdim qəmi digər aparardı
Ordan çıxarardı məni Əkbər aparardı
Şamatə çatardı yorulan qafilə Allah

Hicran daşını kaş bu səhradə atardım
Yol yoldaşımın birdə qucağında yatardım
Ömrüm də qutarsaydı gedib Şamə çatardım
Çün söz verib Şamə babam da gələ Allah

Xoşdur ki, qəmə-həsrəti-canandan ölərdim
Şamə yetişib möhnəti-virandan ölərdim
Ey kaş görərdim babamı ondan ölərdim
Yainki vurardı məni də Hərmələ Allah

Ay çıxdı gecə eyləyə səhrayə təməşə
Çöldə bir uşaq gördü qaçır yekkə və tənha
Başında qara məcəri var hüsnü dilərə
Kimdir bu bala çöldə düşüb müşkülə Allah

Qəm haləsi göydə ayın ətrafına gəldi
Baxdı o qıza gördü özündən də gözəldi
Zülfü bələşib toprağa bimisli-məsəldi
Xar üstə qaçır qibliyə sarı çölə Allah

Eyb etmə desəm müxtəsər ay endi aşağı
Yol üstə Allaha görə xırda uşağa
Gördü balaca qızdı qaçır hey sola-sağa
Nagəh yetişib Zəcr, o xunun dilə Allah

Ətrafə bir az qaçdı o qız qəlbi şikəstə
Düşdü nəfəsi tənqə oturdu yerə xəstə
Zəcri o zaman qeyzilə gördü başı üstə
Qəmçi sağ əlində özü bihövsələ Allah

Fori, o bala vəhşətilən durdu yerindən
Qoydu əlini başınə, salam eylədi birdən
Vurma məni “ya şeyx” dedi başladı şivən
Ravi deyir az qaldı o çöldə ölə, Allah

Mən Zəcrə dedim qeyzilə çox kinədə durma
Gəl mehrü-vəfa rıftəsini bu gecə qırma
Var xırda qızın Allaha bax bu qızı vurma
Bax surətinə bənzər solmuş gülə Allah

Səbr eylə dedi bari çatım qızlara öldür
Babamı görüm qəmçiyə ondan dola öldür
Əmməm nigərandır məni görsün sonra öldür
Çöldə məni dəfn eylədi şayəd hələ Allah

Həzrət Rükəyyənin (s.ə) əhvalatı

(Növhə-sinəzəni)

Əşgilə vurub aləmi tufani-Rükəyyə
Gətirdi babasın mənzili-viranə Rükəyyə

Öpdü qəmi-dil şərhin o qəmdidəyə verdi
Can nəqdin o qız dilbəri-dirinəyə verdi
Sən aşiqə bax canını bir busəyə verdi
Öz şəminə oldu gecə pərvanə Rükəyyə

Aldı başın ağuşə o rəncuri-fərağın
Doldurdu gözün rəmzilə dindirdi qonağın
Əvvəldə nişan verdi babasına ayağın
Şərh etdi qəmin məhzər sultanə Rükəyyə

Al canımı bu qanə batan gəbğəbin üstə
Aləm desin öldü bu qız ayrı dəbin üstə
Mən bus eləyim canımı saxla ləbin üstə
Həsərdi baba bu ləbü-dəndanə Rükəyyə

Gəlmişdi baba canım ala qabizul-ərvah
Çox yalvarıb etdim ona bu barədə əlhah
Sən alma verim sahibinə mat ola ərvah
Görsünlər yetib rövzeyi-rizavanə Rükəyyə

Səbr eylə dedim didə qəmi-faşinə düşsün
Can üstə gözümlə ləblərinə qaşinə düşsün
Viranədə qanım babamın başinə düşsün
Təqdim eləsin canını cananə Rükəyyə

Etmə əcələ bu gülü eşq üstə saralsın
Bu ölməyinin həsrə kimi qoy sözü qalsın
Səbr eylə bir az canımı gəlsin babam alsın
İfa eləsin etdiyi peymanə Rükəyyə

Ey kaş nə şadlıq günü, nə bayram olardı
Nə sübh açılırdı baba, nə axşam olardı
Nə Şimr gəlirdi, nə xərabə Şam olardı
Nə Zəcri görərdi baba, dürdanə Rükəyyə

Mən ağladım Şamidə biş-kəmə xatir
Baxdım aya yandım gecə ayrı qəmə xatir
Çox qüssəmi pünhan elədim əmməmə xatir
Yalvardı vəli bir gün o nalanə Rükəyyə

Səndən bibi şərməndədi bu qəlbi-şikəstə
Müddətədi səni eyləmişəm Şamidə xəstə
Sən bil babamın canı mənə bir ölüm istə
Ağəhsən özün burda gəlib canə Rükəyyə

Qəm tiri qərəz qəlbi-həzinə saçan öldü
Əkbərdən o tur zülfünü hər dəm açan öldü
Çöllərdə piyadə tikan üstə qaçan öldü
Az ömrünü verdi gecə payanə Rükəyyə

Baxdı elə ki, qanlı dodaqlarə gecəylə
Düşdü nəzəri xibrə xəridarə gecəylə
Can nəqdini çəkdi səri bazarə gecəylə
Baş bir yana düşdü özü bir yanə Rükəyyə

Həzrət Əli Əkbər (ə)

(Ustad Müztərin şerlərindən)

Olubdur müntəşir bu söz, Əli Əkbər cavan öldü
Hüseynin oğlu şəhla göz Əli Əkbər cavan öldü

Cavan dağı ki, görməyibsən çətin-asandı bilmirsən
Hüseynin qəlbi bu qəmdə nə noyi yandı bilmirsən
Eşidibsən yaralandı, oğul doğrandı bilmirsən
Necə əza olub göz-göz Əli Əkbər cavan öldü

Cavan oğlu ölən ana edər saət besaət qəşş
Öləydi haqqı var, haqqı o Leyla müsibətkeş
Ürəkdə Əkbərin dərdi gəzərdi çöldə məcnunvəş
Deyərdi hər gecə-gündüz Əli Əkbər cavan öldü

Vətəndə ruzü-şəb ağlar naxoş bacısı yol gözlər
Dilinə eyləyib əzbər Əli Əkbər, Əli Əkbər
Yuxuda hatifi qeybi dedi ey zarü-qəmpərvər
Yoluna dikmə bir də göz Əli Əkbər cavan öldü

Ayıldı yuxudan ol qız bulud kimi gözləri doldu
Gəlib fəryada, fəğana pərişan zülflərin yoldu
Görüb divarda bir quş deyir: bülbül, gülün soldu
Əlin güldən, çəməndən üz Əli Əkbər cavan öldü

Dedi: qanlı qanadlı quş vurubdur kim sənə yarə
Nə dərdin var qonubsan sən bu sübhün vaxtı divarə
Ölüm xəbəri verməzlər ölüm çatanda bimarə
Nədir bu kəlmeyi-cansuz Əli Əkbər cavan öldü

Kərbəla

Adın dillər əzbəridir, Kərbəla!
Ürəklər olub qan,Kərbəla!
Torpağın kimya, Kərbəla!
Kərbəla, Kərbəla, Kərbəla!

Qəmlisən, bir adın neynəva,
Sənə çoxlar deyir Kərbəla,
Türbətın olub xaki-şəfa,
Fəxr eylə hər zaman, Kərbəla!

Səndə gülzari-taha soldu,
Əski-həsrətlə gözlər doldu,
Su dönüb başdan başa qan oldu,
Yandı cavan və qoca, Kərbəla!

Yandırar möhnətin dünyanı,
Ağladar hər zaman Zəhranı,
Dərbədər eylədin əhli hərəmi,
Oldu bi xaniman, Kərbəla!

Tuşəyi-qəm əscəi-nas oldu,
Namurad qolsuz Əbbas oldu,
Təşnə ləb verdi can Kərbəla!

Səndə Əsgər nə kamə çatdı,
Nə dil açdı nə bir boy atdı,
Su yerinə içib qan,yatdı,
Qundağı oldu qan, Kərbəla!

Zülmü-əşrarə bu söz bəsdı,
Gör Hüseyn başını kim kəsdi,
Əl aman əl aman,Kərbəla!

Səndə Zeynəb töküb göz yaşın,
Qüssəvü-qəm ağartdı başın,
Tapdı qudalidə qardaşın,
Etdi ahü-fəğan, Kərbəla!

Səndə çox-çox dürrülər yandı,
Xeymələr zülmülə odlandı,
Zeynəbin qolları bağlandı,
Məhşər oldu əyan, Kərbəla!

Ya Hüseyn, vay Hüseyn!

Ya Hüseyn, ya Hüseyn, ya Hüseyn, ya Hüseyn!
Naümid eyləmə səni Zəhra, Hüseyn!
Əlimiz boşdu, üzümüz qara
Qapına gəldik edəsən çara.

Möhnətin od salıb ürəyim başına,
Bir gümanım gəlir gözümün yaşına,
Adını yazdırram qəbrimin daşına,
Olma razı qalam onda tənha, Hüseyn.

Adına xatir, gələsən mövla,
Gözümün yaşın siləsən mövla.
Əlimiz boşdu, üzümüz qara,
Qapına gəldik edəsən çara.

Kim gəlib ağlasa iki qətrə sənə,
Yazılar dəftərə iki yüz həsənə,
Hamı lənət edər əlini kəsənə,
Niyə kəsdi əlin sənin əda, Hüseyn.

Yıxılıb Zəhra - bədəni əsdi,
Əl açıb zalım əlini kəsdi,

Əlimiz boşdu, üzümüz qara,
Qapına gəldik edəsən çara.

Qurbanam ağacan kəsilən biləyə,
Əzilən sinəyə,üzülən ürəyə,
Tökülən, qanına,sökülən kürəyə,
Qətligahı edən turi- sina,Hüseyn!

Yalvarar Zeynəb - qulaq asmazlar,
Yaralı nəşi daşa basmazlar,
Əlimiz boşdu, üzümüz qara,
Qapına gəldik edəsən çara.

Necə yaddan çıxar quruyan boğazın,
Laxta qan içində qanlı dəstəmazın,
Namazı dirildib axirin namazın,
Yaralı müsəlli, qan müsəlla Hüseyn!

Qanlı daşlar var canamazında ,
Mat olub aləm o namazında,
Əlimiz boşdu, üzümüz qara,
Qapına gəldik edəsən çara.

Qardaşı yıxılıb nəhri-Əlqəm üstə,
Bacısı ağlasın hansı matəm üstə,
Qan axır qan üstə, qəm gəlir qəm üstə,
Təllidən Zeynəbi səslənir və Hüseyn!

Dağılıb quşlar alışıb lanə,
Sıxılıb qızlar hərə bir yanə,
Əlimiz boşdu, üzümüz qara,
Qapına gəldik edəsən çara.

Təllidən baxardı bacı qardaşına,
Xuni-del qatardı gözdə göz yaşına,

Düşdü nəgəh gözü nizənin başına,
Eyləyib nizəni nəxli-tuba Hüseyn!

Eşqi sabitdi əhdo-peymanda,
Baş cida üstə,nəşi meydanda,
Əlimiz boşdu,üzümüz qara,
Qapına gəldik edəsən çara.

Ey Kərimi, əl aç şahı-möhtəşəmə,
Bağla kəşkülüvi dərgəhi-kərəmə,
Hacı Yəqubla o gözəl hərəmə,
Yaza bir dəvəti edə imza Hüseyn!

Bizi bir vəqfə qoşa züvvəra,
Ağlayaq şahə gəhi, ələmdara,
Əlimiz boşdu,üzümüz qara,
Qapına gəldik edəsən çara.

Ağacan nə olar cuş edə kərəmin,
Bizə qismət ola o gözəl hərəmin,
Alaram çiynimə o yatan ələmin,
Vuraram başıma, deyərəm ya Hüseyn!

Kərbəla adı mənə əzbərdir,
Hədəfim eşqim Əliəkbərdir,
Əlimiz boşdu,üzümüz qara,
Qapına gəldik edəsən çara.

Təşt qoymaq (Sinəzən)

Mahi-Məhərrəm oldu saxla əza Hüseynə,
Ərşə çəkildi qarə, ağlar səma Hüseynə,

Vur sinənə sızıl da elə, nəvə Hüseynə,
Va qürbətə Hüseynə, va həsrətə Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Ağlar gözüüm Hüseynə, cəddi Peyəmbər ağlar,
Bərpa edibdi məhşər, xatuni məhşər ağlar,
Ətşan ölən Hüseynə saqiyyə-kövsər ağlar,
Mənədə indi ağlar qan Kərbəla Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Mahi-əza yetişdi, təşti əza quruldu,
Həsrətlə təkyələrdə qarə ələm vuruldu,
Yəni suyun bəhası bu ayda başladı, qoldu,
Göylər olubdu guya matəmsərə Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Qana dönəydin ey su, məşk oxlanan zamanda,
Səqqayi-Kərbəlanın qəlbi yanan zamanda,
Ahən əmudun altda başı sınan zamanda
Həsrətlə səsləndi ədrik əxa, Hüseynə

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Qana dönyədin ey su, səqqa sənə baxanda,
Tufan qopanda oxlar çun ildırım çaxanda,
Əbbas gözlərindən əşkilə xun axanda,
Ərvah səslənəndə ya ləytəna Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Bir iddə ox, bir iddə pərtab ediblər səngi,
Əbbasa təng ediblər ləşkər fəzayi-cəngi,
Möhkəm tutub ayağın rədd etmədi üzəngi,
Səsləndi vay, oğul vay xəyrun nisa Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Baş sındı, mərkəb üstən sahibi ələm yıxıldı,
Yeksər bədən yaralı, qollar qələm yıxıldı,
Həm baxdı xeyməgahə, həm yandı həm yıxıldı,
Həm Müstəfa təsəlli, həm Mürtəza Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Aldı o namdarı cəlladlar araya,
Daşlar gəlir daş üstə, yara dəyir yaraya,
Kimdir deyə Nəcəfdə bu halı Mürtəzayə,
Gəl ya Əli hərəyə eylə dua Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Həmlə edərdi leşkər bir miri-leşkər üstə,
On yeddi qanlı xəncər bir təşnə həncər üstə,
Çox qalmadı tökülsün göylər bu yerlər üstə,
Ağlar səfa və mərvə Məkkə-Mina Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Nəhri-Fərat utandı səsləndi və Əbulfəzl,
Səndən xəcalət oldum, əfv eylə ya Əbulfəzl,
Axdıqca mövcə gəldim, etdim həya Əbulfəzl,
Təhrim edib fəratı bu əşqiya Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Əbbasa aləm ağlar, Həvva və Adəm ağlar,
Musa dəmadəm ağlar, İsa ibn Məryəm ağlar,
Beytü Mina və məşər Əbbasa zəməzəm ağlar,
Ərzi-təsəlli eylər Mərvo-Səfa Hüseynə,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

Nohə yazar Kərimi ta nitqi var, bəyan var,
Ta peykərində can var, ta rəglərində qan var,
Sinə vurur sızıldar ta taqət və təvan var,
Ağlar deyəndə nohə sübh o məsa Hüseynər,

Ruhum fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə,
Cismim fəda Hüseynə, canım fəda Hüseynə.

İmam Hüseynin (ə) zəbani- halı

Qədəmin mübarək olsun, bura Kərbəladı Zeynəb,
Bu çölün havası qəmdir, qəmə mübtəladı Zeynəb.

Olacaq məqamı şayan, gələr əhli-raza-taət,
Edər altıguşə qəbri hamı eşqilə ziyarət,
Ola kim o qəbrə zair tapacaq rəhi-şəfaət,
Necə türbəti müəttər, səbəbi şəfadi Zeynəb.

Bacı, bu diyari qəmdə neçə gün qonaq qalarsan,
Deli-şəbdə oxşayanda anamın səsin alarsan
Bilirəm bu çöldə axır başına qara salarsan,
Gecələr bu çöldə Zəhra sənə həmnəvadı, Zeynəb.

Bizə bağlayar bu düşmən su yanında rahi-carə,
Suya azim ollam onda qucağımda mahi-parə,
Gələ bilmərəm xiyamə ox dəyəndə şiri-xarə,
O gün Əsgərin boğazı oxa aşınadı, Zeynəb.

Anası əgərçə gözlər balanın yolun xeymədə,
Qəm əli ürək başında tıbo-tab və piçü xəmdə,
Balasın yaralı görsə yeri var yana bu qəmdə,
Mənə ümdə müşkül onda ox əmən hümadı, Zeynəb.

Solacaq mənim baharım, bacı sən xəzana səbr et,
Sərnizə üstə başım gələcək bəyana səbr et,
Yazılıb sənə risalət, qəmi-bikərana səbr et,
Deyər əhli aləm sənə mərhəbadı Zeynəb.

Zeynəbin zəban hali (nohə)

Özün gəl Kərbəlaya ya Mühəmməd (s)!
Düşüb Zeynəb bəlaya ya Mühəmməd (s)!

Qiyamətdir bu gün Kərbü-bələda,
Hüseynin peykəri qalmış arada,
Əli başda qaçır Zeynəb piyada,
Əqəllən gəl əzaya, ya Mühəmməd (s)!

Əliyyu-Əkbərim qanə batıbdır,
Əliyyu- Əsgərim ətşan yatıbdır,
Bu dünyanın qəmin gözdən atıbdır,
Gəlib yer-göy nəvaya, ya Mühəmməd (s)!

Bu çöldə təşnələb ənsarım öldü,
Ucaboy qəhrəman sərdarım öldü,
Çıxar naləm səmaya, ya Mühəmməd (s)!

Bu çöldə şir-xarım oxlanıbdır,
Cavanlarım sitəmlə doğranıbdır,
Təməmə xeyməgahım odlanıbdır,
Xəbər ver Mürtəzaya, ya Mühəmməd (s)!

Mənim tək bir bacı gəlməz cəhana,
Ölüb qardaşlarım gəlsən fəğana,
Bizi gözdən necə saldı zəmana,
Gəlib yer-göy nəvaya, ya Mühəmməd (s)

Aşura gecəsi

Xeymələrdə qurulub məhşəri-kübra bu gecə,
Əli qoynunda gəzir həzrəti-Zəhra bu gecə.

Yarü ənsari-Hüseyn razü niyaz üstədilər,
Bu gecə möhlət axirdi namaz üstədilər,
Vəsl vəqti yetişib suzi-güdaz üstədilər,
Bəzmi-yarə hamısı oldu muhəyya bu gecə,

Ucalıb noh fələkə naley-i-tiflan Hüseyn,
Zeynəbi etdi qəmin söhbət-hicran-Hüseyn,
Taqqəti can aparıb nəğməyi-Quran Hüseyn,
Əcəba olmadı viran hamı dünya bu gecə.

Əlləri üstə alıb Əsgəri biçərə Rübab,
Yandıran sözlərilən aləmi eylərdi kəbab,
Xanə səbrimi ahın ilə dedi etmə xərab,
Nə südüm var nə suyum, neyləyim bu gecə.

Nehzətin lazımı olmuş batasan qanə gərək,
Gedəsən həzrəti-Zəhra yanına qanlı ürək,
Baği-cənnətdə gözləyər yolunu huru mələk,
Sənə xatir bəzənib şaxeyi-tuba bu gecə.

Badə nuşan ələstin ürəyi vəslə əsir,
Dərk edə məhzəri-cananı ürəklər tələsir,
Zeynəbin çarəsin əldən səhərin fikri kəsir,
Yanar odlara düşüb Zeynəbi-Kübra bu gecə.

Kim səhər peykəri üryanə əza saxlayacaq,
Kim o üryan bədəni görcək ürək dağlayacaq,
Qoyun asudə yata, Zeynəb ona ağlayacaq,
Yetəcək başa onun izzəti guya bu gecə.

Aşura gecəsi (nohə)

Su yox bu gecə bağlanıb əfğanə hərəmlər,
Əllərdə ətəşdən saralıb südəmər Əsgər,
Ətşandı uşaqlar, suzandı dodaqlar.

Əl sinədə qızlar oturub xəmidə nalan,
Ətrafı gözəllər balalar didəsi gıryan,
Səqqaya tutub üz hamı göz yaşlı pərişan,
Yəni dönüb al-qanə hərarətdən o ürəklər,
Ətşandı uşaqlar, suzandı dodaqlar.

Qəlb-hərəmi qan elədi dərdi-Səkinə,
Gülşənləri viran elədi dərdi-Səkinə,
Zəhranı pərişan elədi dərdi-Səkinə,
Əl başda xanım qaçdı bəlalı çölə yeksər,
Ətşandı uşaqlar, suzandı dodaqlar.

Əsgər biləyi əlləri üstündə dolandı,
Tökdü üzünə aşkini alqana boyandı,
Zəhra, gəlinin qönçəsi zülmilə talandı,
Dəst sinəm eylib gül gülzarını pər-pər,
Ətşandı uşaqlar,suzandı dodaqlar.

Zeynəb ürəyin mənzərə qəm dilə gətди,
Qəmli analar qəlbini durdu ələ gətди,
Bir ah çəkib ərs üzünə zəlzələ gətди,
Bu qəmdə gəlib naləvü-əfğanə mələklər,
Ətşandı uşaqlar, suzandı dodaqlar.

Şəhidlər ağasının (ə) zəban halı

Gəl Kərbəla çölündə Minayə, ya Mühəmməd (s)!
Məzlum Hüseyin ağlır səqqayə, ya Mühəmməd (s)!

Gəl başlanıb bu çöldə Əbbasımın əzası,
Ümidimi yıxıblar başında var yarası,
Qardaşım öldü, artdı gəl başımın bəlası,
Doğrandı cismi şan-şan, salımdı gör harası?
Gəlmir ələ edəm həml əxyamə ,ya Mühəmməd (s)!

Başın açıb bu çöldə gəl gör nə növü Zəhra,
Əkbər qəmin çıxartdı yaddan yaralı səqqa,
Sındı belim düzəlmir, yoxdur belimdə yara,
Az vəqtə Kərbəlada çarəm kəsildi cədda,
Gər ver təsəlli indi Zəhraya, ya Mühəmməd (s)!

Əl tapdılar Hüseyinə sərdarımı yıxanda,
Yandı yaralı qəlbim əzasına baxanda,
Qardaşımın üzündən öpdüm canı çıxanda,

Əl çaldı əhli-Kufə məqsədinə çatanda,
Qəddi xəmidə baxdım ədayə, ya Mühəmməd (s)!

Yalnız qalib Hüseynin səslər səni haraya,
Qəm oldu çarəm indi tez gəl bu Kərbəlaya,
Sındı belim бүкүлдү bax qaməti rəcaya,
Düşdü gözüм ziyadan gəlləm özüm nəvaya,
Uff olsun indi ciddən dünyaya, ya Mühəmməd (s)!

Ətşan səqqayəm

Atdan yıxıldım torpağa gəl Hüseynim gəl,²
Torpağa üz qoydum əxa, gəl Hüseynim gəl,²
Səqqayi-ətşanam - qanıma qəltanam.

Qaldı susuzlar təşnələb xeymədə, qardaş,²
Cam əldə qızlar təşnələb xeymədə, qardaş,²
Əsgər çalılar təşnələb xeymədə, qardaş,²
Qəmxanə oldu Neynəva gəl Hüseynim gəl.²
Səqqayi-ətşanəm - qanimə qəltanam.

Müşkün düşübdü bir yana nəhr Əlqəmədə,²
Pərçəm batıbdı al qana nəhr Əlqəmədə,²
Qollar düşübdü torpağa nəhr Əlqəmədə,²
Can eylərəm dinə fəda, gəl Hüseynim, gəl,²
Səqqayi-ətşanam - qanıma qəltanam.

Rütbeyi-vala verib Əbbas, həqq yekta sənə,
Bədi bu şənədə oğlum səsləyib Zəhra sənə,
Ənbiya həsrət çəkibdir bir Hüseyn tək qardaşa,
Verməyib heç bir kəsə Allah verib tənha sənə,
Səqqayi-ətşanam - qanıma qəltanam.

Əzizi-Fatiməyə sahibi-ləvasan, Əbəlfəzl,
Əbul-əimmə kimi məzhəri vəfasan, Əbəlfəzl,
Üzün qoyan qapına mətləbin alar səndən,
Deyər məqamına qurban düyün güşasən Əbəlfəzl,
Səqqayi-ətşanam - qanıma qəltanam.

Bağban ölsə gül dərəndə kim ağlar,
Bülbül getsə bu çəməndə kim ağlar,
Sən öləndə mən ağladım, Əbəlfəzl,
Başım üstə mən öləndə kim ağlar?
Səqqayi-ətşanam - qanıma qəltanam.

İmam Hüseyn (ə) Zeynəbə zəban halı

Gəl Əkbərim boyandı qana Minada Zeynəb,
Bu parə-parə nəşin gətdim əbadə, Zeynəb!

Nəşin qum üstə tapdım, fikr et nə halə qaldım,
Düşdüm yerə süründüm, başın diz üstə aldım,
Hey səslədim oğul vay, nalə siphərə saldım,
Səs vermədi səsimə meydanda başa çaldım,
Qoydu məni oğulsuz bu şahzadə, Zeynəb!

Gördüm əmmaməsindən şəhla göz süzür qan,
Bildim vurublar yara başdan bu qovmi- üdvan,
Baxdım o başa vurdum başıma, etdim əfğan,
Gördüm qılınc yarasın çıxdı atam yadımdan,
Bu dərdə yandı qəlbim ondan ziyadə, Zeynəb!

Dəymişdi bəs ki, yarə bu qaməti-rəsayə,
Əzası parə-parə düşmüşdü bu Minayə,
İllət odur ki, nəşin бүkdüm belə əbayə,
Uf ruzigarə, lənət bu ləşkəri cəfayə,
Düşdüm əcəb bəlayə bu Kərbəladə, Zeynəb!

Qana dönüb sirişkim qəlbim cərahətdən,
Bacı aman bu qövmün tənü şəmatətindən,
Çəkdikcə Əkbərimin ox sərü-qamətindən,
Mən ağladım bu ləşkər güldü şəqavətindən,
Heç olmadı mürüvvət qovmi-cəfadə, Zeynəb!

Mən höccətəm yer üzrə Xəllaqə Zülcəlalə,
Səbri-imamət ilə gör qalmışam nə halə,
Neylər bacısı baxsa bu məh-cəmalə,
Əkbər deyib öluncə var həqqi etsə nalə,
Bacıya olma mane vəqti bukadə, Zeynəb!

Gəl gör çıxıbdı ruhu ya ki, gedib özündən,
Sil məcərinlə əvvəl qan laxtasın gözündən,
Dindir əgər danışsa sən agah ol sözündən,
Bacını səslə gəlsin öpsün qardaş üzündən,
Bundan sonra öpənməz nuki-cidadə, Zeynəb!

Qurbətdə guşə-girəm, çun Munzəvidir adım,
Daim sənə Hüseyn can, nohə yazar midadım,
Ətfalüvə əgərçə var şükrü-ətiqadım,
Dünya keçər və lakin çox səxt olar məadım,
Tapşır mənə şəfaət etsin cəzadə, Zeynəb.

Hüseynin (ə) Zeynəbə Əli Əkbər üçün zəban halı

Doğrandı balam tapdı işim xatəmə, Zeynəb,
Dəvət eylə əhli-hərəmi matəmə, Zeynəb!

Səd oğlu Hüseyni necə gör qoydu müəttəl,
Baş açmağa, yas tutmağa ol sən özün gəl,
Aç qanlı əbanı ikimiz ağlayaq əvvəl,

Növrəstə cavan öldü, qocalmış ata qaldı,
Yumdu gözünü gözlərimin nurunu aldı,
Çaldı əl-ayaq can yetişib qanlı dodağa,
Mən ki, başı üstədən daha dura bilmirdim ayağa,
Öldü balam, Əbbas əmisi aldı qucağa,
Həsərlə gözüm qalıbi bicanə baxırdı,
Torpağa əbadan tökülən qana baxırdı.

Qurban kəsilər yoxdu sözüm kuhi-Minada,
Bu qədər cərahət görünüb hansı fədada,
Az yarəsi olsaydı gətirməzdim əbada,
Çoxdur yarəsi, heç birinin çarəsi yoxdu,
Başında olan yarəsi tək yarəsi yoxdu.

Bu qəmli xəbər xeymədə hər kimsəyə çatdı,
Pişvaza çıxıb əşgini xuni-delə qatdı,
Hər kəs yetişib qanlı əbaya Əlin atdı,
Ey vay Əli Əkbər səsi əflaka dayandı,
Tez huşa gəlib qəşş eləyən qızlar oyandı.

Güllər o pərişan çəmənə solmağa gəldi,
Ol- qanlı ürəklər yenə qan olmağa gəldi,
Su fikrini atdı hamı baş yolmağa gəldi,
Göz məşgini xunabilə doldurdu susuzlar,
Az qaldı müsibətdən özün öldürə qızlar.

Bəzisi o qan ilə dolan gözlərin öpdü,
Bəzisi dedi can, yaralı peykəri öpdü,
Bir xırdaca qız durdu onun əllərin öpdü,
Göz yaşlıların felinə, rəftarına baxdı,
Qanın götürüb əmməsi tək zülfünə yaxdı.

Əyləşmişdi övrət-uşaq qəlbi şikəstə,
Əbbasilə durmuşdu cavanlar ayaq üstə,
Oxşardı o növrəstə gülü hər iki dəstə,

Bir dəstə ayaq üstə deyirdi Əli eyvay,
Fövrən oturanlar da deyirdi ona lay-lay.

Çox şiddətlə ağladı Əbbasi-vəfadar,
Guya dilə gəldi eylədi bu sözü izhar,
Almağa sənin qanını şəmşirim, əlim var,
Bu eşqdəyəm dərdinə dərmanım olaydı,
Qardaşlarımla Əli,qurbanın olaydım.

Qasim də dilə gəldi axan göz yaşı üzdə,
Ayrılmağın imkanı yoxdur dedi bizdə,
Biz bahəm olaydıq gərək indi ikimizdə,
Sənsiz mənim aləmdə Əli, həmdəmərim olmaz,
Amma sən ilə yan-yana yatsam, qəmərim olmaz.

Rübabın zəban halı

Nazlı dilbərim lay-lay,mahi-müntəzirim lay-lay,
Oxlanan su üstündə dilsiz Əsgərim lay-lay².

Üç gecə gündüz ətşan qaldın, ey günü qarə,
Dırnağın yeri qalmış, etdi sinəmi yarə,
Əfv eylə məni oğlum, tapmadım sənə çarə,
Şahidim bu əhvalına həyyi-davərim,lay-lay².

Mən sənə oğul, lay-lay nə ümidilən çaldım,
Gülmədi üzüm əfsus, qara günlərə qaldım,
Ölmədim səni ətşan xeymədən yola saldım,
Sən gedən yola həsrət baxdı gözlərim, lay-lay².

Haqq yolunda can verdin caninə nənən qurban,
Əkbər ilə həm payə şəninə nənən qurban,

Su kimi axan qanə, caninə nənən qurban,
Gül kimin solan rəngi, qonçətərim lay-lay².

Sərbəsər boyanmışdı qanə yarü-ənsarı,
Oldun axır səfdə xırdaca ələmdarı,
Tək qalanda meydanda şahı məhşərim lay-lay².

Qəlbinə fələk bizri-dərdi-mühnəti əkdı,
Baxdı bir Fərat üstə bildi yarı yox, təkdi
Tiri təşnə hülqündən yumdu gözlərin çəkdi,
Ağladıldı dünyanı qəmli rəhbərim lay-lay².

Qanını atan əvvəl ovcuna alıb baxdı,
Yandı qəlbi göz yaşı çeşmələr kimi axdı,
Qanını böhranda ağ məhasinə yaxdı,
Ağladı dedi dilsiz haqqa məzhərim lay-lay².

Zeynəbin (ə) zəban halı

Balaların axar qanı, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Edər gülnar meydanı, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Bacın qurban başın hanı? Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Gülüstanda açıb güllər, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Gəlib avazə bülbüllər, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Edər növhə yanan dillər, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Sinən üstə yarun çoxdur, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Tamami nizə və oxdur, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Öpəm busə yeri yoxdur, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Susuz əldə ölən qardaş, Hüseynim vay, Hüseynim vay
Yaralı can verən qardaş, Hüseynim vay, Hüseynim vay
Hanı ol pırəhən qardaş? Hüseynim vay, Hüseynim vay
Gərək qan ağlasın Zeynəb, Hüseynim vay, Hüseynim vay
Cahani dağlasın Zeynəb, Hüseynim vay, Hüseynim vay!

Sənə yas saxlasın Zeynəb, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Bacın ölsün bu nə haldı, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Arada peykərin qaldı, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Məni çöldən çölə saldı, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Qalıbdır peykərin yerdə, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Çəkib qan yarıvə pərdə, Hüseynim vay, Hüseynim vay!
Libasın qalmış əllərdə, Hüseynim vay, Hüseynim vay!

Səkinənin zəban halı (Nöhə)

Baba gəlmişəm sənə ağlayam,
Öz əlimlə yarəni bağlayam,
Bu Minada yasını saxlayam,
Mənilə danış, gözü yaşlıyam.

Ciyərim yanıb baba, gəlmişəm,
Başıma qara baba , salmışam,
Səni bu məkanidə tapmışam,
Mənilə danış, gözü yaşlıyam.

Baba quşvarəmi aldılar,
Məni at qabağına saldılar,
Həm soydular, həm vurdular,
Mənilə danış, gözü yaşlıyam.

Sinəni üstə al Səkinəni,
Eylə sərəfraz bu yetiməni,
Niyə atmısan bu əzizəni,
Mənilə danış, gözü yaşlıyam.

Qızım, halüə özüm ağlaram,
Bu yaralı qəlbimi dağlaram,
Səni gəl bu sinədə saxlaram,
Ayağın yarasını bağlaram.

Hamı əmmələr soyulub, baba,
Bacılar bu gün yorulub, baba,
Mənə qamçılar vurulub, baba,
Mənilə danış, gözü yaşlıyam.

Həzrət Zeynəbin (ə) Kufədə zəban halı

Sər nizədə Quran oxuyan başına qurban,
Başdan tökülən qanına göz yaşına qurban.
Ey Fatimənin ruhu, axan qanına qurban,
Dindir məni canım o susuz canıa qurban,
Həm qanına, həm canına, imanına qurban,
Bu Kufənin əhli səni nə hala salıbdı,
Sər nizədə başın, bədənin yerdə qalıbdı.

Əfsus ola Zeynəb ürəyi yandı dubarə,
Gördü yaralı başa vurublar yenə yarə,
Şiddətlə xanım göz yaşını tökdü üzərə,
Həsərlə bacı əllərini bir-birə vurdu,
Birdən dedi qardaş, başını məhmilə vurdu.

Qanlı başına daş vuran aramımı aldı,
İstəkli bacın ölmədi aya necə qaldı,
Zeynəb də Hüseyncan, başına məhmilə çaldı,
Qan süzdü başımdan o zaman ki, yerə qardaş,
Az qaldı Səkinən özünü öldürə, qardaş.

İmam Zamana (ə.c) xitab	3
İmam Hüseynin (ə) vəsfi (cuşi)	5
Şəhidlər sərvərinin (ə) mədhi (cuşi)	6
Sinə vurmaq səadəti (cuşi)	8
Leylanın Əli Əkbəri (ə) oxşaması (sinəzən)	12
Gəlinin həzrət Qasimin ayrılığında sözləri (sinəzən)	13
Cənab Əbdullah (ə) (sinəzən)	15
Həzrət Abbasın (ə) su gətirməyə getməsi (cuşi)	17
Qəməri Bəni Həşimin (ə) qardaşını köməyə çağırması	19
Qəməri Bəni Həşimin (ə) öz qardaşı ilə dərdləşməsi (sinəzən)	21
Rübab (s.ə) Əli Əsgər qəmində (sinəzən)	22
Həzrət Qasımın (ə) anası Sürəyyənin zəban halı	23
Həzrət Səkinə (ə) (sinəzən)	24
Vida növəsi (sinəzən)	26
İmam Hüseynin (ə) münacatı	27
Xeymələrin qarət olunması (cuşi)	29
Şami-qəriban (sinəzən və cuşi)	31
Hüseynin Əli-Əkbərə zəban halı	33
Zeynəbi-Ülya (s.ə) həzrət Rükəyyənin (s.ə) şəhadətində	34
H. Əbulfəzin (ə) oğlu Abdullahın (ə) atasını gözləməsi (sinəzən)	37
Həzrət Zeynəb (s.ə) can verərkən qardaşını çağırması (sinəzən)	39
Bəqi qəbiristanlığına salam (sinəzən)	40
Həzrət Zəhra (s.ə)	41
Zeynəbi-Kübranın (s.ə) həzrət Zəhra (s.ə) şəhadətində naləsi	43
Həzrət Zeynəb (s.ə) ana ayrılığında	44
Həzrət Rübabın (s.ə) Əli Əsgərə (ə) növəsi	46
Rübabın (s.ə) Əli Əsgərə (ə) lay-lay deməsi	47
Həzrət Rübab (s.ə) Əli Əsgər (ə) qəmində	48
Qətilagah əhvalatı	49
Həzrət Zeynəbin (s.ə) şəhadətsayağı vəfat əhvalatı	51
Həzrət Zeynəbin (s.ə) həzrət Rükəyyənin (s.ə) şəhadətində növəsi	53
Məhərrəm ayının daxil olması	54
Məhərrəm növəsi – Əli Əsgərin şəhadətinə işarə	55
Əza elanı	58
Məhərrəm ayının əvvəlinin növəsi	60
Hüseyn, (ə) Quran şəhidi	61
Kərbəlanın səfası	63
Kərbəlada əzəmətli enmə	64

Susuzluq yanqısı – Ananın dərdi	67
Aşuranın kəfən geyənləri	68
Hərəmin şamı	70
“Səlamı Kəlami” kitabından	71
“Əzəm Hüseyniyyəsi heyəti”nin növhəsi	73
Xanım Zəhranın (ə) sözləri	74
Həzrət Əbəlfəzlin (ə) sözləri	76
İmamın (ə) Əli Əsgərə (ə) növhəsi	78
Şəhadət növhəsi	79
Aşura müsibətləri	81
Şamı qərıban növhəsi	82
Həzrət Zeynəbin (s.ə) sözləri	84
Ayrılıq növhəsi	86
Üç yaşlı qızın matəmində	89
Həzrət Rükəyyənin (s.ə) cavabı	91
Ərbəin ziyarəti	92
Həzrət Əlinin (ə) şəhadəti	94
Həzrət Zəhra (s.ə) sevgisi	95
Bəqinin Əmirəlmöminin Əliyə (ə) naləsi	98
Həzrət Zəhranın (s.ə) həzrət Zeynəbə (s.ə) xitabı	99
Həzrət İmam Həsənin (ə) şəhadəti	101
Həzrət Əli Əkbərin (ə) vidalaşması	102
Həzrət Əli Əkbərin (ə) xeymələrdən ayrılması	105
Şairin ürək sözü və həzrət Əbəlfəzin (ə) əhvalatına işarə	106
Həzrət Əbəlfəzin (ə) müsibətinə işarə	109
Həzrət Əbəlfəz (ə)	113
İmamın (ə) Əli Əsgərə (ə) xitabı	114
İmamın (ə) Zeynəbə (s.ə) xitabı	116
Salam olsun sənə ya Əba Əbdilləh (ə)	117
İmam Hüseynin (ə) vidalaşması	118
İmamın (ə) qızı ilə vidalaşması	120
İmam Hüseynə (ə) sevginin izharı və qətligah əhvalatına işarə	121
Qətligah	124
Qətligahdan köç	128
Kufə müqəddiməsi və həzrət Zeynəbin (s.ə) sözləri	130
Həzrət Rükəyyənin (s.ə) naqədən yıxılması	134
Həzrət Rükəyyənin (s.ə) əhvalatı	136
Həzrət Əli Əkbər (ə)	138

Kərbəla	139
Ya Hüseyin, vay Hüseyin!	140
Təşt qoymaq (sinəzən)	142
İmam Hüseyinin (ə) zəbani-halı	145
Zeynəbin zəban halı (nöhə)	146
Aşura gecəsi	147
Aşura gecəsi (nöhə)	148
Şəhidlər ağasının (ə) zəban halı	149
Ətşan səqqayəm	150
İmam Hüseyin (ə) Zeynəbə zəban halı	151
Hüseyinin (ə) Zeynəbə Əli Əkbər üçün zəban halı	152
Rübabın zəban halı	154
Zeynəbin (ə) zəban halı	155
Səkinənin zəban halı (nöhə)	156
Həzrət Zeynəbin (ə) Kufədə zəban halı	157